

Giới thiệu SẮC Lang Thượng Sai Giường

Truyện SẮC Lang Thượng Sai Giường, chuyện nói về một tổng giám đốc rất nổi tiếng trong giới thương trường làm ăn, nhưng mọi người người luôn thắc về chuyện tình cảm của anh, sự nghiệp vững vàng đằng lý ra là phải có tình yêu mới đúng.

Nhưng có mấy ai biết giới tính của anh đã thay đổi kể từ khi còn rất nhỏ, anh không thích nữ giới. Anh cũng không phủ nhận rằng mình thích nam giới nhưng anh cho rằng nếu như anh có thể không chế được tâm tình thì chắc chắn sẽ không sa vào hố đó.

Nhưng đến cuối cùng anh cũng không làm được, kể từ khi anh gặp được người thanh niên đó, lòng anh đã phản bội lại lương tâm. Anh nhất định sẽ chinh phục được anh chàng đó.

Bạn đang đọc truyện *SẮC Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Thành phố T nổi danh cả nước với quán bar Disco, đồng nghet nam nữ thời thượng, rất nhiều người theo điệu nhạc bắt đầu lắc lư.

Sở dĩ quán bar Disco nổi danh là vì ngay cả khách ngoại lai đều tiếp, có nhiều cô gái tới chỗ này khiêu vũ vì cùng 1. ye. qing mới đến quán bar này khiêu vũ dụ dỗ người ngoại quốc. Hơn hết, cũng có nhiều người cho rằng DJ đã làm cho quán bar này rất nổi tiếng, kỹ thuật tuyệt vời, bắt phóng âm nhạc làm cho người thích nhảy căn bản không ngừng đến được, tới nơi này khiêu vũ thỏa sức đến đổ mồ hôi.

Đương nhiên, càng làm cho người ta không thể phủ nhận rằng, rất nhiều đàn ông đến nơi này, đơn giản là muốn được nhìn thấy những đường cong xinh đẹp bày ra cùng thất lung tình tể.

Đường Tô Trữ chính là vì mục đích này đến quán bar uống rượu, đương nhiên như vậy có thể tiếp cận cô gái đến 1. ye. qing*, một đêm có thể xem như hoàn mỹ.

Hắn biết chính mình dung mạo không sâu sắc, nhưng thân là người Mỹ gốc Hoa, vị trí của hắn xem như cũng ngang với một người ngoại quốc bình thường. Huống hồ cho dù hắn diện mạo bình thường, so với một đồng quý bà ngoại ngoại quốc xấu xí đáng kia tốt hơn rất nhiều, chỉ cần nói được tiếng Anh chuẩn, các cô gái nơi này thực sự rất dễ dàng mắc câu.

Vì thế hắn nuốt nước miếng xuống, cầm chút bia ban nãy chạy đến nơi rộng rãi trong quán tìm con mồi.

Bỗng nhiên nhận tình hắn sáng lên, tại quầy bar cô gái tóc dài thu hút ánh mắt chú ý của hắn, mặc chiếc váy mê người kịch liệt xoay eo, chiếc váy ngắn ngắn kia làm cho nước miếng của hắn thiếu chút nữa rớt ra.

Đường Tô Trữ không chú ý đến hình tượng nuốt xuống hai ngụm nước miếng, nở ra nụ cười không đứng đắn. Chính là cô ấy. Chậm rãi hướng về phía quầy bar đi đến cô gái váy ngắn, sau đó liền đứng ở vị trí phía sau cô gái, thay đổi về mặt cùng ánh mắt chính mình, nguy trang thành bộ dáng tán thưởng thâm sâu, đây là chiêu thức của gái tất yếu.

Cô gái kia nhảy theo nhạc đã một hồi quay sang bắt chuyện bạn của mình, có vẻ hướng quầy bar đi đến, Đường Tô Trữ nhanh chóng tiến tới, vươn tay ra dịu cô gái kia đến quầy bar.

“Cám ơn!” Cô gái hô to giữa âm nhạc lớn xập xình.

Đường Tô Trữ tiến nhanh tới một chút tiếp cận, dùng thái độ vô cùng thành khẩn nói: “Không có gì. Em nhảy thật đẹp, không phiền nếu anh mời em uống một chút ?

Mỹ nữ mỉm cười nói: “Oh! Không cần, em cùng bạn đều có kều đồ uống, cám ơn!”

“Anh là Joe, có vinh hạnh được biết em không?”

“Em là Sabrina.”

“Anh đưa em trở về chỗ ngồi.”

“A! Không cần! Cám ơn!” Sabrina ngay cả đối đáp qua loa cũng không muốn liền hòa vào trong đám người đang nhảy, quay về chỗ ngồi của mình cùng bạn bè.

Đường Tô Trữ nhìn cô gái, mặc dù bị cự tuyệt, nhưng cảm giác như mình vẫn còn cơ hội, đơn giản là cô gái kia ăn mặc ngang nhiên như vậy, nhảy khiêu khích lòng người như vậy, nhất định là vì để hấp dẫn khách ngoại quốc mà đến cho nên nhìn không được lại theo đuôi người ta, tiến đến chỗ của Sabrina

cùng nhóm bạn gái.

Đường Tô Trữ đi qua các nàng cũng không có dừng lại, tiếp tục đi về phía trước, ánh mắt nhìn khắp nơi

Một trong những quy tắc săn người đẹp, tuyệt đối không thể không kiên nhẫn, không được phép lộ ra bộ dáng quý háo sắc, đi một vòng sau rồi sau đó lại đến trước mặt các nàng giả vờ ngẫu nhiên gặp lại, rồi tán gẫu vài câu, người ta sẽ có thiện cảm với bạn.

Cho nên hẳn tuyệt nhiên không vội.

Hắn đi tới đi lui trong tiếng nhạc, dĩ nhiên cố ý chọn lúc gặp lại Sabrina, bắt đầu cùng nàng nói chuyện phiếm, lộ ra chính mình làm ở ABC công việc có lương cao, rồi nịnh nọt Sabrina có tài nhảy tuyệt vời, cũng không chịu nghe Sabrina khéo léo từ chối liên xung phong nhận việc tạm thời rồi đi giúp Sabrina mua đồ uống để mời nàng, thế nào cũng là trong lòng muốn khiến Sabrina chịu chấp nhận mình mà có chút cảm tình.

“A Toa, người kia xem ra thực sự thích cậu đấy, hẳn đồ cậu rồi!” Một cô gái xinh đẹp trong nhóm nói.

“Thực phiền! Cự tuyệt hẳn hẳn như thế nào lại nghe không hiểu, còn làm ở ABC lương cao lắm! Jack nhà tớ so với hẳn còn nghe lời hơn.” Sabrina bắt đầu dĩ nói.

“Nếu không phải có ý dẫn người ta phạm tội, nhóm các cô gái nhỏ này sẽ không phải ăn mặc như này, lại còn ở trên sàn nhảy như vậy.” Giọng nam trầm đột nhiên vang lên phía trên nơi các cô đang đứng.

“A Kiệt! Anh hai! Anh không cần hù chết tui em đâu!” Một cô gái là Lâm Chi hướng anh hai của mình hô.

Năm cô gái toàn bộ hướng tới anh hai Lâm riu ra riu rít hỏi: “Anh vừa rồi đã đi đâu thế? Đi WC có cần lâu như vậy không?”, “Tui em đưa anh đi cùng là để đến bảo vệ tui em, anh lại đi mất hại A Toa bị quấy rầy!”

“Nhóm các em nói đủ chưa?” Lâm Kiệt chớp mắt, “Anh thật vất vả mới trở về thành T một chuyến, tính đến quán ăn đêm thưởng thức, ngắm nhìn mỹ nam, nhóm các em lại mang anh tới nơi này ô nhiễm ánh mắt của anh? Có làm không hả?”

Các cô gái này theo Lâm Chi từ trung học Từ Dang, đối với tình hình gia đình cũng đều vô cùng rõ ràng. Anh hai của Lâm Chi là Lâm Kiệt trước kia từ lúc tốt nghiệp đại học liền cùng nhà đối diện mở cửa hàng, cha mẹ bắt đầu không biết làm thế nào, cùng đưa con này ở chung, hẳn cũng sờ sờ cái mũi, sau khi tốt nghiệp tự mình đi nơi khác tìm việc, hẳn ra ngoài ở, cho dù quay về thành T thăm nhà cũng không ở nhà mà đi thuê phòng khách sạn.

“Làm ơn đi anh hai, lấy diện mạo của anh, mặc kệ người đi tới chỗ nào cũng chưa ai đẹp trai hơn anh, anh còn muốn đi nơi nào xem mỹ nam tử a? Chỉ mơ mới có người ngang bằng!” Cô gái ở giữa Dương Hi Linh tuyệt không nể mặt Lâm Kiệt phun một tràng.

“Đúng vậy anh hai! Anh đứng ở bên này, chúng ta chừng này người đứng chung trở thành tam điểm, anh xem bao nhiêu cô đã liếc mắt tán tỉnh với anh!” Lí Huyền cũng trở mình xem thường bắt mồn nói.

Lâm Kiệt lạnh lùng đáp: “Không thích!”

“Này! Tiểu Chi, anh trai cậu sao lại lạnh lùng như thế?” Lí Huyền chột cười.

“Sao quản được! Anh hai lúc nào cũng trưng ra biểu hiện như vậy đấy!” Lâm Chi châm biếm.

Mấy cô gái đang công kích Lâm Kiệt, thì Đường Tô Trữ kia mang ly cocktail đi tới. Đem ly cocktail đưa cho A Sát phía sau, còn ra về thẳng thắn nói: “Anh nghĩ nồng độ không cao chỉ có Sex on the beach, lại có vẻ thích hợp để con gái uống, cho nên xin mời một ly yêu trên bãi biển.”

Mấy cô nàng nghe xong trong lòng đều muốn phun hết ra, ai nghe được đều thấy tên này muốn sex lại còn bóng gió ám chỉ rõ như vậy.

Vốn dĩ A Toa là bị tiểu tử này quấy rầy a! Lúc này Lâm Kiệt mới lên tiếng: “Quý ngài đây, việc anh vừa làm cũng không được đẹp lắm, anh mua ly này để mời mỗi Sabrina, thân là bạn bè của cô ấy, chúng tôi làm sao mà hài lòng chứ? Nghĩ bằng đầu gối cũng biết chúng tôi là một nhóm chắc chắn sẽ tốn kém a! Là đàn ông, mở một chai rượu mời. . . . .” Lâm Kiệt đột nhiên kéo khuỷu tay Đường Tô Trữ một phen, tựa vào bên tai hắn nói: “Anh em tôi nhất định sẽ giúp anh. . . . .” Sau đó buông hắn ra, Lâm Kiệt vẫn còn cao tại thượng cười đến quý thần khó lường.

Đường Tô Trữ có điểm kinh ngạc nhìn người đàn ông cao lớn đẹp trai đột nhiên xuất hiện, lúc trước làm sao lại không nhìn thấy gã? Nếu lúc trước trông thấy người này đi cùng Sabrina với nhóm bạn, hẳn sẽ không tiến đến trực tiếp tán tỉnh người ta. Bởi vì, người đàn ông này quả thật là rất đẹp, ngay cả bản thân cũng ngây người nhìn hắn. . . . . Nếu biết có mỹ nam này ở cạnh cô gái, có ai lại tự rước lấy nhục mà đến gần tấn công người đẹp?

Chỉ có điều, người đàn ông này là thế nào? Cũng là hướng đến Sabrina các nàng bắt chuyện đi? Nếu không sao lại nói những điều như vậy để giúp mình?

Đường Tô Trữ chính mình đã muốn đánh đồng Lâm Kiệt cùng loại với mình, lại không khỏi vui sướng. Một chai rượu với hắn mà nói không thành vấn đề, hẳn lập tức đáp: “Được, ta đi tìm bồi bàn đến phục vụ.”

Nói xong, hắn hướng Sabrina cười, lại tách khỏi đi tìm bồi bàn phục vụ rượu.

Lâm Chi đánh Lâm Kiệt thật đau: “Anh hai! Anh sao lại ủng hộ hắn hả!”

“Thằng nhóc này nhìn thấy A Toa nước miếng đều rót nhanh xuống mặt đất, thật sự là khiếm nhã! Cho nên, các em hãy xem anh hai chính hấn thế nào! Nhưng nhóm các em cũng phải phối hợp a!”

Năm cô gái nóng lòng muốn thử coi sao, cùng Lâm Kiệt cao lớn, đứng giữa âm nhạc hỗn loạn, bọn họ suy tính đến cẩn thận, chính là mưu đồ bí mật đủ để thay đổi một cuộc đời.

[tbc]

---

*: tình một đêm

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Đường Tô Trữ ngủ rất khá, lại không nghĩ rằng khi tỉnh lại đột nhiên cảm thấy toàn thân nhức nhối, không hiểu thế nào mà ngay cả 囧囧 cũng sung đến đau đớn?

Thân lại đau ở thắt lưng, mới giật mình nhớ lại tối hôm qua dây buộc chính mình cũng không còn trên người, bất ngờ có người từ phía sau ôm lấy hấn, nghĩ đến tối qua thật tốt đẹp, Đường Tô Trữ mở miệng cười, liền nhắc khuỷu tay xoay người sang chỗ khác, chẳng ngờ nụ cười đột nhiên đông cứng trên mặt.

Lâm Kiệt hăng còn ngái ngủ, gương mặt tuấn tú lộ vẻ mỉm cười: “A trữ, sớm a!”

Đường Tô Trữ vẻ mặt hoảng sợ gãy dựa, ngã khỏi giường.

“Anh. . . . . Anh. . . . .”

Đường Tô Trữ nhất thời không thể phản ứng.

Hấn tối hôm qua say là say, nhưng không có say đến nỗi quên mất việc mình đã vào phòng khách sạn. . . . . Tối hôm qua. . . . . Không đúng!

Tối hôm qua. . . . . Hấn bị ôm lấy đem vào phòng, đám con gái ồn ào kia phải trối hấn lại, ánh mắt hướng về mộng hấn, rồi mấy cô đều chạy mất trước khi nói thêm, muốn đem hấn giao cho người hấn thích. . . . .

Sau đó hấn liền hoàn toàn chìm nổi trong bể ái tình. . . . . Dịu dàng êm ái. . . . .

Thời điểm hấn say đắm khi được phục vụ, hấn căn bản không hề hoài nghi, chỉ cảm thấy mình thực gặp may, gặp gỡ được một ngọan gia lợi hại, hiểu rõ cách lấy lòng đàn ông như cô nàng Sabrina. Nhưng hiện tại. . . . .

Hiện tại. . . . .

Hiện tại. . . . .

“Tặc. . . . . Tối hôm qua là anh?!” Đường Tô Trữ chỉ tay vào Lâm Kiệt.

“Đúng vậy. Từ đầu tới đuôi đều là tôi.” Khuôn mặt tươi cười kia phải gọi là gì đây? Gọi là chồn cấp kê chúc tết, tâm tuyệt đối tuyệt đối bất an!

“A —————” Đường Tô Trữ không thể không hét lên! Đã hét thì không cách nào ngừng được!

Khuôn mặt tươi cười của Lâm Kiệt biến mất, chậm rãi cau mày tức giận.

“A Trữ thân yêu, cậu thực âm ỉ. Cậu còn hét lên, khách trọ từ các phòng khác sẽ qua phản nản, cậu thực sự không quan tâm đến sao?”

Tiếng hét nghẹn lại.

Không được! Hấn mới không muốn bị người khác trông thấy cùng tên này chung phòng! Cho dù tên kia có đẹp trai cỡ nào cũng không được!

“Anh. . . . . Anh có. . . . . Có hay không. . . . .” cường thao tôi? Ba chữ này còn có dấu chấm hỏi kia, Đường Tô Trữ bất kể thế nào cũng không phun khỏi miệng được.

“..... Có hay không?” Nét mặt Lâm Kiệt chính là hiểu rõ ba chữ kia thêm dấu chấm hỏi trong suy nghĩ của Đường Tổ Trữ, còn giả bộ ngây thơ hỏi.

“Anh.....”

Đường Tổ Trữ sắc mặt đột nhiên trắng bệch mà trông chính 囧 của mình lộ ra..... Là..... Bên trong bắp đùi.....

Kia..... Kia vô lực..... Đây âm ẩm..... Từ nơi đó mà chảy xuống.....

“A—————” Đường Tổ Trữ khó mà kiềm chế lại la lên.

“Cậu quả là quả là rất ồn ào.” Lâm Kiệt biểu hiện không chút hờn giận nhú mày.

“Tôi đây mới là phản ứng theo thông thường hiểu không?” Đường Tổ Trữ hoảng sợ rất nhiều, một con tức giận bộc phát.

“Chẳng lẽ đêm qua cậu không khó chịu sao?” Lâm Kiệt lạnh lùng hỏi.

Thích a..... Lâm Kiệt lập tức đọc được phản ứng trong mắt Đường Tổ Trữ.

“Nếu thích vậy bắt mãi cái gì?”

Đúng vậy! Có cái gì mà bắt mãi? Không đúng!

“Theo tôi chuyện đó phải là một cô gái mới đúng!”

“Vì cái gì phải là?”

“Vì cái gì ư..... Bởi tôi yêu phụ nữ !”

“Thế nhưng phụ nữ có khiến cậu thích đến vậy không?”

Là chưa từng..... Đường Tổ Trữ thiếu chút nữa đem đáp án trong đầu mà thốt lên, cũng may đã lập tức ngăn được ý nghĩa tùy tiện của mình làm bừa. Cho dù không có cô gái nào khiến hắn thích đến thế, nhưng hắn vẫn muốn phụ nữ a!

Lâm Kiệt chuẩn bị xuống giường.

Đường Tổ Trữ đề phòng mà dõi theo gã.

囧 thân Lâm Kiệt vóc dáng cao lớn, vai rộng hông hẹp, toàn thân cơ bắp cân xứng hữu lực, cơ bụng đẹp đẽ mà phân bố theo tỉ lệ, ngay cả biểu tượng đàn ông đều mạnh mẽ đến kinh ngạc.

Đường Tổ Trữ nhìn không được nuốt nước miếng. Chỗ kia của Lâm Kiệt không cương thì chiều dài tỉ lệ cũng rất đẹp, nếu cương rồi thì..... Vậy không phải sẽ tương đối ghê người? ! Ô..... Khó trách 囧囧 của hắn lại đau đến thế, rất giống khi bị trĩ mà..... Khóc~~~ hắn thật sự bị gã kia cường thao? ! Ô.....

Lâm Kiệt đi đến tủ đồ áo, gạt cánh cửa mở, từ nhất kiện túi của áo vét âu phục lấy ra một hộp danh thiếp, sau đó rút ra một tờ, rồi cất lại hộp danh thiếp kia, đóng cửa tủ áo, đem danh thiếp ném tới trước mặt Đường Tổ Trữ.

“Về sau trước khi tìm tình một đêm phải xác định đối tượng rõ ràng, đừng có mặt dày mày dạn lại tìm đến cô gái đã từ chối mà mời mọc!

Tôi qua cậu bị tử đồng yêu thương của tôi chà đạp, đều là chủ ý của tôi, chỉ là muốn dạy cậu một bài, cho cậu nếm thử chút cảm giác bị đối xử bất công, mấy cô em gái qua tôi mà trút giận! Còn nếu muốn báo thù, đó là danh thiếp, lúc nào cũng có thể đến chỉ giáo. Giờ thì cút đi!”

Đường Tổ Trữ kinh ngạc nửa ngày, mà ở dưới tầm mắt khinh bỉ Lâm Kiệt, khó khăn phần nộ mặc quần áo.

Trước khi đi, trong tay gắt gao siết chặt danh thiếp của Lâm Kiệt, hắn tức giận quơ tay: “Ngươi nhớ cho kĩ! Ta nhất định sẽ tìm ngươi báo thù!”

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Đường Tổ Trữ nhìn chằm chằm danh thiếp trong tay, mặt cũng cau lại, cũng không thèm nhìn tới những nội dung đáng lưu tâm trên đó.

Nghĩ đến lúc này nhìn thấy danh thiếp kia liền hoảng sợ: mẫu danh thiếp quen thuộc như danh thiếp mình hay dùng, kiểu mẫu giống nhau như đúc. Cả hai đều là nhân viên cùng công ty.

Dexton Instruments trung tâm Á Châu buôn bán và vận chuyển R&D Dept. CEO giám đốc điều hành Jason Lin Lâm Kiệt, trên danh thiếp chỉ có địa chỉ công ty, cùng điện thoại là khác nhau, Lâm Kiệt ở thành S, mà hân ở thành T.

Tuy rằng khác chi nhánh, nhưng tên này là người lãnh đạo trực tiếp của Đường Tổ Trữ! Hân nào dám đi tìm người ta báo thù a?! Sớm biết vậy, ngày đó trước hết cùng gã làm một chút, trước đánh gã hai quyền thì mình cũng sáng khoái. . . . . Sớm biết vậy, hân tại phố người Hoa của nước Mỹ gia nhập hắc bang, hiện tại tùy tiện chi ít tiền cũng có người sẽ đến giúp hân báo thù. .

. . . Ô. . . . .

Hân là gặp phải cái vận cứt chó gì đây?! #%&*&I@!!! Đây là nỗi khổ do không có người chống lưng sao?

Dexton Instruments chuyên sản xuất các loại thiết bị sản phẩm như mô hình máy bay cỡ lớn, công ty gồm ba mảng trọng yếu: thứ nhất là tiếp thị, thứ hai là phòng R&D nghiên cứu và phát triển sản phẩm, thứ ba là dịch vụ chăm sóc khách hàng. Những bộ phận khác đều là theo này ba bộ phận duy trì chính này. Vừa thấy liền biết rằng công ty lấy khách hàng làm hướng phát triển chính.

RD lại là công ty đại bộ phận thứ hai, Lâm Kiệt thoát nhìn tuổi thực trẻ, trên dưới không quá ba mươi, thế nào đã là CEO của RD trung tâm vận chuyển buôn bán Á Châu!?

Ai! Không cần phải đoán mò, nhìn xem bộ mặt vô tình của hân khi chính mình cũng đoán được hân thế nào để ngồi trên cái vị trí kia, hừ!

Đường Tổ Trữ âm mưu hòng lật tẩy tất cả hành vi của tên kia.

Báo thù!

Hân chính là một nhân viên bán hàng, làm việc phiên dịch tiếng Anh, cho tới bây giờ cũng chưa từng tiếp xúc với nhân viên ngành RD nào. Huống chi RD ở thành S, còn bọn họ việc tiếp thị và dịch vụ khách hàng lại ở thành T, không có nguyên nhân đặc biệt cũng không hợp cùng một chỗ, ngay cả tiệc cuối năm của công ty cũng tách ra hai. Này. . . . . Hân nên như thế nào. . . . . Như thế nào để trả thù đây?

Có khi nào người ở công ty không biết hân là đồng tính?

Có lẽ ta phải đi gửi thư nặc danh tiết lộ hân là đồng tính, làm cho mọi người khinh bỉ hân! Làm cho mọi người phỉ nhổ hân! Ha ha! Làm cho hân ở công ty ở cũng không được mà đi cũng chẳng xong!

Chỉ có điều, nếu ta làm như vậy, gã ngược lại khắp nơi nói ta có dụng ý xấu bôi bác gã, nói ta bừa bãi theo đuổi người đẹp bị gã ngăn lại ta mới trả thù, đồng nghiệp ở công ty sẽ đối xử với ta thế nào?

Đường Tổ Trữ phiên muộn cáo cáo một bên tóc rối của mình.

Phiên dịch chính là phiên dịch, suy nghĩ không biết tùy tình hình mà thay đổi. Nghĩ nửa ngày không ra biện pháp thiết thực không phải lỗi của người, Đường Tổ Trữ, mà là người đáng thương. . . . . A-men!

Đường Tổ Trữ lại không muốn đem việc này nói cho bạn tốt đáng tin cậy của mình, thật sự rất mất mặt! Đi theo đuổi người đẹp ngược lại囧囧 bị ăn luôn? Thật sự là mất mặt đến tận trời Tây!

Kỳ thật, Đường Tổ Trữ rồi đi khách sạn buổi chiều cùng ngày với Lâm Kiệt, đau đớn ở mộng cũng đỡ hơn, điều này làm cho hân có chút hoài nghi. . . . . Không thấy heo đi đường cuối cùng cũng nếm qua thịt heo. . . . . Người hiện đại phải nói như vậy mới đúng! Hân biết lần đầu tiên 0 bị cái kia XX cũng không thể một cái buổi chiều là có thể khôi phục hoàn toàn, đau nhức ít nhất khiến người ta hai ba ngày không thoải mái, đây là nghe bạn bè hân từng trải qua mới biết. Hơn nữa, nơi đó của Lâm Kiệt lớn như vậy, nếu thực là cái đó, chính hân không thể có một buổi chiều vô sự. . . . .

Nhưng làm người ta như nhục nhã như vậy, là nam tử hân thì phải báo thù!

Lâm Kiệt ở thành S. . . . . Việc trả thù rốt cuộc nên tiến hành như thế nào đây. . . . .

Được rồi! Trước tiên gửi email quấy rối hân! Làm cho hân chịu không nổi! Hừ!

(Đào: Trữ Trữ ngốc, một chút sáng kiến cũng không có!)

※※※ Lâm Kiệt mỗi ngày đi làm đều có thói quen kiểm tra email trước, bởi vì có rất nhiều công việc, từ các nơi trên thế giới gửi mail đến, ngay cả đơn đặt hàng cũng vậy.

Tất cả thư tín, người gửi từ đơn vị khác nhau, gã phân loại theo người nhận mà cho vào thư mục riêng, nhưng giữa đồng thư vẫn là có một số thư không thể phân loại được.

Thư gửi hôm nay cũng bình thường như mọi ngày, không hề có bức thư nào bị xen lẫn. Có một phong không biết từ đâu gửi đến, ý nghĩa chính của những chữ đen thò to táo bạo kia khiến khích Lâm Kiệt: Từ Biển Thái!

Lâm Kiệt đầu tiên sững sốt.

Nếu là trước đây, gã không gặp phải sự kiện kia cùng Đường Tổ Trữ, mọi thư tín lai lịch vừa không rõ ràng vừa không đáng giá đều bị gã hướng thùng rác trực tiếp vứt bỏ như nhau, nhưng sau sự kiện kia, loại này thư tín làm Lâm Kiệt nhớ tới, rất có thể là con dê nhỏ không hề bị ăn tươi gửi tới. Ngẫm lại không khỏi nhú mày, ngày đó gã thật sự rất hy sinh . . . . . Làm cho người ta thích như vậy để làm chi? Tuy rằng A Trữ van cầu xin tha cùng đáng về cao trào thực mê người làm cho người ta đui mù con mắt . . . . . Uy! Lâm Kiệt! Bình tĩnh!

Lắc lắc đầu, xua đuổi bộ dáng cao trào của A Trữ ra khỏi đầu. Lâm Kiệt hứng thú dạt dào mở thư.

Nội dung thư từ trên đi xuống là ba chữ to “Tử” “Biến” “Thái”, từng chữ lớn chiếm cả màn hình, chữ “tử” từ rất nhiều chữ nhỏ hợp lại thành, cũng như thế, hai chữ lớn “biến thái” bằng màn hình cũng từ hai chữ “biến” và “thái” hợp lại thành.

Chỗ người gửi lại kí tên “Nổi danh không triệt để”, điểm bắt đầu nội dung nổi danh không triệt để, phát hiện tài khoản kia đúng là có tên của công ty mình ở cuối trong địa chỉ hòm thư: tang. joe@dexton. 囧囧囧. Lâm Kiệt thiếu chút nữa cười phá lên, Đường Tổ Trữ nguyên lai là nhân viên của công ty bọn họ ư? Này ngu ngốc a! Đây là cái hán gọi là trả thù sao? Như thế nào mà lại ngốc vậy, ngốc đến sử dụng tên công ty ai cũng biết mà gửi thư nặc danh cho hán, lại còn nổi danh không triệt để! Sao lại không tự tạo một hòm thư công cộng mới a? Tùy tiện liền đem danh tính của mình tiết lộ, chẳng lẽ không sợ gã tìm ra cửa?

Này là thư gửi cho gã, không có bản sao gửi cho người khác, cũng không xuất hiện đồng thời địa chỉ thư của người khác, không có bản sao ẩn, Lâm Kiệt nhìn cũng không ra, bất quá cho dù có, trên lá thư này chỉ có ba chữ cực đại, cũng chưa nói từ biến thái là ai, nhận được thư này sẽ mắng chết A Trữ đi. . . . .

Loại báo thù này. . . . . Có phải là quá trẻ con không, A Trữ?

Với tâm trạng vui vẻ, xem hết những bức thư khác, còn đem những thư tín công việc đóng dấu đi ra sau, Lâm Kiệt khoái trá mà bắt tay vào công việc.

Ngày thường làm việc với giám đốc Lâm lạnh lùng, nhưng hôm nay lại vui vẻ khiến toàn bộ nhân viên cấp dưới cảm thấy không rét mà run

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

“Đường Tổ Trữ!”

“A. . . . .” Đường Tổ Trữ luống cuống tay chân tắt máy tính màn hình, từ chỗ ngồi vội đứng lên, bởi vì trưởng phòng của họ gọi hán.

“SD-310 phân bản thuyết minh dịch xong chưa?”

“. . . . . Gần như đã xong. Tôi sẽ đọc lại một lần cuối cùng, liền OK.”

“Ngày mai có thể báo cáo kết quả công tác không?”

“Tan tầm tôi sẽ gửi lại cho sếp.”

Trưởng phòng hướng hán gật đầu rồi tìm người khác xác nhận tiến độ.

Đường Tổ Trữ ngồi xuống tại chỗ. Liếc nhìn xung quanh, mới chau mày bật màn hình.

Giờ nghỉ trưa mới chấm dứt, hán nhận được một mail, thư được một quả bom lớn.

Rõ ràng tên người gửi là ‘người yêu nhất của anh’, rành rành ý nghĩa chính viết trên đó ý bảo em là mỹ nhân anh có muốn xem hay không? Kích động mở nội dung ra xem thì là hình vuông lớn 5 cm rất lớn: A Trữ tiêu kê kê thật đáng yêu!

Hán lập tức vừa sợ vừa giận lại hoảng hốt, đúng lúc trưởng phòng vừa vặn kêu tên hán. . . . .

Phần nộ mà đem mail xóa hết.

Từ Lâm Kiệt! Cái này gọi là có qua có lại mới toại lòng nhau hay gì? Chuối tiêu một đoàn nhà gã! Tức chết hán!

Không đúng, hán viết là ‘nổi danh không triệt để’, Từ Lâm Kiệt làm thế nào biết lá thư này là do hán gửi? A! Từ hòm thư của chính mình! A! Hán như thế nào đã quên không thể dùng công ty địa chỉ mà gửi thư? ! A! Thê thảm! Hán đã chết!

Như vậy gã nhất định biết mình cùng mình với gã cùng một công ty! A ——! Từ Lâm Kiệt này sẽ lại chinh hấn thế nào đây?

Đường Tô Trữ lại bắt đầu vò tóc.

“Này! Nếu cậu chê mình nhiều tóc, vậy tặng cho tó chút đi!”

Đồng nghiệp sát vách Tiểu Chu vừa đi pha trà trở về chỗ ngồi, liền thấy mái tóc dày đẹp để kia bị hấn vò rồi, trước đây Tiểu Chu chỉnh trang lại mà cạo đầu, vì thế chính mình ba mươi tuổi tóc còn không nuôi dài nổi tóc, lạnh lùng tự giễu.

Đường Tô Trữ đành phải dừng lại cảm thông cùng Tiểu Chu một chút: “Cậu nếu thực sự đã quyết định đi cắt tóc, lần sau cắt tóc tó nhất định sẽ giữ lại một ít cho cậu.”

“Trọc đầu rất đẹp trai,” Tiểu Chu chỉ chỉ chính mình, “Chính là so với bộ dạng kém mà tóc lại dày đẹp như cậu đó.” Tiểu Chu lại chỉ sang Đường Tô Trữ.

“Vi lễ gì mà nói được vậy?” Tuy rằng là nhỏ, Đường Tô Trữ vẫn rất thoải mái hưởng thụ.

“Lá thư mới nhận vừa này có phải bạn gái của cậu gửi không? ‘A Trữ tiểu kê kê thật đáng yêu’, cậu với bạn gái còn một phen loạn tình nữa hả. . . . .”

Đường Tô Trữ từ từ hóa đá. Ô. . . . . Bị trông thấy rồi. . . . . Tiểu Chu phía sau nói gì, hoàn toàn bị cái lông đá bao ngoài che mất, một chữ cũng không có đường lọt vào tai hấn.

Đường Tô Trữ bị đẩy một phen.

“Làm sao cậu tìm được bạn gái vậy? Có vẻ rất dễ thương a.” Tiểu Chu đổ thêm dầu vào lửa.

“Đáng yêu cái quỷ gì! Kia không phải bạn gái tó!” Đường Tô Trữ tức giận.

“Không phải bạn gái cậu? !”

“Kia. . . . . Đó là thư quảng cáo, ... Là thư rác đó!”

“Thư rác mà gọi cậu là A Trữ hả?”

Ô. . . . . Từ Lâm Kiệt! Từ Lâm Kiệt! Từ Lâm Kiệt! Ta. . . . . Ta với người thế không đội trời chung!

“. . . . . Đúng. . . . . đúng thế! Là bạn gái của tó! Cô ấy. . . . . cô ấy viết rõ ràng như vậy, để tó cảm thấy ngượng mà phải thừa nhận.” Đường Tô Trữ xấu hổ cười.

“Có gì mà ngại thừa nhận, có bạn gái như thế này thật tốt số mà, là đàn ông đều muốn có một phụ nữ tốt như vậy phải không? Vì có gì mà tó không tốt số được thế chứ?”

Không nghĩ loại này là có phúc đâu! Đường Tô Trữ phẫn uất mà than. Từ —— Lâm —— Kiệt ——!

※※ Lâm Kiệt chiều nay luôn cảm thấy ngứa ngáy bên tai.

Ai a! Ai ở xa xa nhắc tới nhắc lui hấn! Mới ở trong lòng mắng chửi như vậy, lại đột nhiên nhớ tới gã thừa dịp nghỉ trưa mà gửi thư cho A Trữ thân yêu.

Có phải là A Trữ đang dùng hết sức gào to tên gã không?

Lâm Kiệt cười đến mở miệng.

Trong phòng hội nghị, tất cả nhân viên cấp dưới ngồi cùng bàn họp đều thấy thần kinh căng thẳng. Lão Đại của họ nở nụ cười, cười đến hung ác như vậy, chẳng lẽ là. . . . . Là đề án RD[1] lần này khuyết điểm rất. . . . . Nhiều. . . . .

Đồ mồ hôi. . . . .

Kinh nghiệm cho bọn họ hay, nếu lão Đại trên mặt bắt đầu có tươi cười, vậy chính xác là chuyện không tốt, gã cười càng nhiều, chứng tỏ tình hình càng tệ hơn. . . . . Tuy rằng người đàn ông đẹp trai này cười thực mê người, phải là người thật sự không muốn sống, mới có thể chịu được nụ cười mê hoặc của lão Đại. . . . .

Ai lại đoán được, lão Đại của bọn họ hiện tại tươi cười căn bản không liên quan đến công việc. . . . .

“Lâm hiệp. . . . . báo cáo trước đó. . . . . có phải không đúng không. . . . . Có điểm nào không ổn chẳng?” RD Tổng kỹ sư Tô Nhỏ Tiêu Hiền Mẫn đầu đầy mồ hôi áp ứng hỏi.

“Nhìn chung là OK, chỉ đạo nhà máy làm việc thì điều chỉnh phương hướng sau, đem báo cáo đánh giá ra, chúng ta với trường Đại học Công nghệ Triều

Dương đề nghị ngày 14 hoàn thành được hay không?”

“Hắn là không thành vấn đề.” Con Tôm Nhỏ khẳng định, hôm nay lão Đại thực nhân từ.

“Hắn là?” Lâm Kiệt mỉm cười.

Tôm Nhỏ kinh hãi hít vào một hơi: “Tuyệt đối không thành vấn đề!”

“Tốt, ngày 14 mở một cuộc họp nữa với trường Đại học Công nghệ Triều Dương. Tan họp.”

Các kỹ sư đứng đầu của RD người nào cũng nhẹ nhàng thở ra, thu dọn bút ký giấy tờ trà nước của mình lại, nối đuôi nhau mà đi ra phòng họp.

“Tôm Nhỏ.” Lâm Kiệt đột ngột gọi lại.

“Lâm hiệp. . . . . ?” tim muốn nhảy khỏi lồng ngực.

“Chờ một chút.”

Tôm Nhỏ đứng đợi. Cậu biết Lâm Kiệt có việc riêng cần tìm.

Chờ tất cả mọi người ra khỏi phòng họp hết, Tôm Nhỏ mới lại gần Lâm Kiệt.

“Buổi tối đi uống một chén nhé.” Lâm Kiệt đề nghị.

“Để làm chi sao không tìm bạn trai anh?” Tôm Nhỏ kinh ngạc, sợ hãi hỏi lại.

“Anh ta phải kết hôn, tôi không phải chú rể.”

“Uống rượu giải sầu hả?” Tôm Nhỏ cười đến có phần xấu hổ.

“Đúng vậy. Thuận tiện theo giúp tôi trải ga giường.”

“Không được đâu. . . . . Chúng ta cùng công ty. . . . . Về sau sẽ ngại. . . . .” Tôm Nhỏ nghĩ muốn thoái thác.

“Cái rắm ấy! Cậu đừng tưởng tôi không biết cậu cùng Hoàng Quả Thụ còn có Lô Sâm ngủ với nhau.”

Tôm Nhỏ bắt đầu đỏ mặt, mặt đen lại.

Công ty họ bên RD cái gì cũng không nhiều lắm, chỉ có đồng tính nam thì rất nhiều, thực không sao hiểu được sao lại như vậy. . . . . trung bình ba người thì có hai người đồng tính, đồng tính ở chỗ này đúng là một tập đoàn. . . . .

Có phải hay không là toàn bộ thành S, thậm chí là các tầng lớp đồng tính của cả nước tất cả đều tập trung đến nơi này? Đồ mỗi hôi nha. . . . .

“Lão. . . . . Lão Đại. . . . . Tôi. . . . . Tôi cùng anh đi uống rượu, nhưng là chúng ta không thể lên giường. . . . .”

“Vì sao? Cậu có bạn trai à?”

“A. . . . . Vâng. . . . .” Tôm Nhỏ nghĩ đến Lô Sâm vừa rồi bất mãn nhìn chăm chú khi cậu bị gọi lại.

“Ài?”

“Còn. . . . . Còn có thể là ai? Thì. . . . . Lô Sâm đó.”

“Vậy gọi cả Lô Sâm đến.”

Tôm Nhỏ xem chút nữa té xỉu, kinh hãi: “Không được!” Cậu mới là người không Lô Sâm ở cùng lão Đại! Lão Đại anh tuấn như vậy. . . . . Lô Sâm thay lòng đổi dạ thì biết làm sao?

“Chỉ là uống rượu thôi mà. Cậu nghĩ đi đâu vậy?” Nụ cười của Lâm Kiệt lại xuất hiện.

Ô. . . . . Lão Đại người này đúng là đại ma vương hắc ám. . . . . Tôm Nhỏ thầm khóc.

Lâm Kiệt miệng cười, nhưng trong lòng lại thờ dài.

Ai tới để gã ôm một cái đi? Từ hai tháng trước khi Lưu Dịch quyết định kết hôn cùng một cô gái, gã liền đuổi Lưu Dịch đi, trong lòng trống rỗng suốt hai tháng liền. . . . . Gã cũng đã muốn hạ thấp tiêu chuẩn, dù không đặc biệt đẹp trai, chỉ cần ai đó khiến hắn cảm thấy ấm áp mà thôi! Tại sao vẫn không thể tìm thấy ai?

Lưu Dịch rất tuân thủ, rất xứng đôi với Lâm Kiệt, làm việc tại phòng khoa học kỹ thuật công ty khác. Nhưng mà, dù có là đồng tính luyến ái nhưng Lưu Dịch vẫn quyết định kết hôn cùng phụ nữ, xoa dịu gia đình mà nối dõi tông đường . . . . .

Là như vậy, sự xuất hiện của những thành viên đứng đầu tập đoàn, không phải người không đẹp trai, thì cũng là vóc dáng xấu, gầy ngay cả chuyển động trông mắt cũng không có hơi sức đâu mà làm. Đây cũng là nguyên nhân mà hắn không hứng thú ăn nguyên Đường Tổ Trữ, đối với Lâm Kiệt mà nói, miễn cưỡng thì còn có thể tạm chấp nhận.

Mọi người đều biết gã đối với diện mạo bên ngoài của đàn ông đều có ý xem xét, cho nên đám đồng tính trong công ty nếu về ngoài không có chút gì đều tự mình biết mình, không dám mơ ước đến Lâm Kiệt đẹp trai cao lớn, bằng không sẽ bị cười chê, sau đó tự rước lấy nhục. Đây chính là đã có vết xe đổ. . . . .

“Lão Đại. . . . .”

“Làm sao?”

“ . . . . . Công ty tháng trước mới nhận một tên nhóc, gọi là Lưu Cảnh Nghiêu, là kỹ sư trợ lý công trình của David, tôi cảm thấy cậu ta rất giống người trong đây, anh muốn hay không rủ cậu ta đi uống?”

Lưu Cảnh Nghiêu gương mặt đẹp đẽ, dáng người mảnh khảnh xuất hiện trong đầu. Lại là họ Lưu. Lâm Kiệt hừ một tiếng: “Bảo cậu ta đi cùng đi.”

“Tôi quay về làm việc đây.” Tô Nhỏ thờ phào nhẹ nhõm. Tiểu Lưu, thực xin lỗi, vì hoàn cảnh gia đình đột nhiên tới tấp, đành phải hy sinh cậu!

Lâm Kiệt đứng dậy đi theo, một tay nặng nề mà chụp đầu vai Tô Nhỏ.

“Không cần lo lắng Lô Sâm nhà cậu, tôi không đói bụng mà ăn quàng đâu.” Ý tứ nói rằng Lô Sâm không đủ tuân thủ.

Đi đi đi! Đại ma vương hắc ám, nhà của tôi dày đặc người đẹp trai thật là không tốt! Tô Nhỏ thờ dài.

Chú thích:

[1] : Research and Development

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Lâm Kiệt mở hòm thư, có chút chờ mong, không biết hôm nay A Trữ sẽ gửi cho gã thư báo thù kiểu gì. Nói thật ra, hắn gởi thư, chính gã lại đáp trả, thực sự đã khiến gã vài ngày hết sức khoái trá.

Ngày đầu tiên nhận được “Từ Biến Thái” gã liền đáp lại: A Trữ tiểu kê kê của cậu thật đáng yêu; ngày hôm sau là đồ đồng tính chết đi, gửi lại cho hắn: A Trữ cậu nhớ tên đồng tính này đến chuyện đồ cũng không ổn, việc này tôi đã sớm biết; lại đến chuỗi tiêu một đoàn nhà người, trả lời: A Trữ cậu mắng chửi người rất nhẹ nhàng, kỳ thật cậu không nở mắng tôi đúng không?; cách ngày: nguyên rủa người sinh con không có kê kê, thư về: sinh con gái không tòi nha! Hơn nữa, đồng tính về sau cũng đâu có con nối dõi. . . . . ; lại cách ngày: Người là đồ đại khốn nạn! Hồi âm: đúng là của tôi rất lớn, hóa ra cậu cũng nhớ rõ a. . . . .

Tuy rằng rất giống con nít đầu võ mồm, nhưng Lâm Kiệt có phần làm không biết mệt, muốn ngừng mà không được. Chỉ là nghĩ đến A Trữ sau khi nhận được hồi âm mà nghiêng răng nghiêng lợi, Lâm Kiệt có thể vui sướng cả ngày.

Trải qua hai ngày cuối tuần nghỉ lễ, lại đến hôm nay. . . . .

Sáng sớm đến chỗ làm, Lâm Kiệt đem mở tất cả email chưa đọc, ngay cả thư rác cũng không buông tha, hôm nay, chính là không có thư của A Trữ.

Không có là không có.

Có chút thất vọng. . . . . Có chút mất mát. . . . .

Lâm Kiệt vẻ mặt không tốt. Đi làm mà sắc mặt lạnh như băng, tất cả cấp dưới đều cảm như hén.

Cách ngày, vẫn không có thư A Trữ gửi tới. Lâm Kiệt từ mất mát có chuyển sang dấu hiệu của tức giận. Hôm nay, tất cả nhân viên cấp dưới mở hòm đồ đầy bao, mọi người không khỏi hoài nghi Lâm lão đại là chu kỳ kinh nguyệt không đều, thậm chí là thời kỳ tiền mãn kinh của lão đại đã đến sớm hơn dự

đoán.

Trước giờ về, Lâm Kiệt nhắc điện thoại nội bộ gọi cho tổng kỹ sư công trình của bọn họ.

“Tôm Nhỏ! Buổi tối cậu cùng tôi ăn cơm uống rượu! Gọi ông xã cậu cùng đi!”

Tôm Nhỏ hôm nay bị lão đại mắng đến thối đầu, buổi tối chẳng lẽ còn muốn mắng tiếp?

“Tụi em tối nay lại có việc mất rồi. . . . .”

“Có việc? Tôi đang cân nhắc về việc thay thế tổng kỹ sư công trình.” Lâm Kiệt lạnh lùng nói.

“Không có việc gì! Bọn em tối cũng không có việc! Anh nói muốn đi đâu ăn?” Tôm Nhỏ thật muốn trốn mà Lâm Kiệt lại dùng việc của công ty để uy hiếp cậu, ô. . . . . Ác ma!

“Thái Ngân Tiểu Cur. Sáu giờ. Chính xác không được phép muộn.”

“Vâng được. . . . . Vậy có muốn gọi cả Tiểu Lưu không?”

“Tìm cái tên đồng tính nôn vào người tôi hả? Hai người các cậu đến là tốt rồi.”

“Đã hiểu.”

※※※ Một bước ra khỏi cổng chính của công ty, Lâm Kiệt lạnh lùng hung ác đến dọa người, một chút cũng không mất đi vẻ điển trai, dần dần xuất hiện một nụ cười, nụ cười kia có xu hướng tăng dần.

Đối diện cánh cổng lớn trụ sở RD của Dexon ở thành S, chỗ mà ngay cả người khiếm thị cũng thấy được một mảnh vải trắng, mặt trên viết: “Lâm Kiệt là tên đại biến thái! 凸—。—凸 ! ! ! ”

“Lão. . . . . Lão Đại. . . . .” Tôm Nhỏ cùng Lô Sâm đi cạnh lão đại, há miệng chỉ vào mảnh vải, hai người đều nói không nên lời.

Ai a? Ai đem chuyện mà toàn công ty đều biết nhưng không dám nói mà tiết lộ? Chỉ cần trong lòng biết miệng không nói là tốt rồi!

Lại còn công khai mà trưng ra? ! Phía sau lại còn thêm vào khuôn mặt khinh thường với hai ngón giữa? !

Đồng nghiệp không khỏi vì người gây họa mà nguyền người mặc niệm.

Điều bất ngờ với nhân viên đang rời khỏi công ty lúc tan tầm chính là, kẻ đứng đầu nhà bọn họ rõ ràng bị vậy, thế nhưng bắt đầu khoái trá cười to!

Lâm Kiệt cười thành tiếng, làm cho tất cả mọi người sợ gần chết.

Ông trời con của tôi! A Trữ cậu thật sự rất đáng yêu ! Hai ngày nay không gửi thư, hóa ra là đi chuẩn bị cái này để gây bất ngờ cho tôi! A Trữ, muốn nhìn thấy tôi xấu hổ đây mà? Cậu trốn ở đâu quanh đây?

Lâm Kiệt vui vẻ nhìn xung quanh, đảo qua sắc mặt lo lắng của một đám người.

Trốn sau một cái cây, khoảng cách vừa đủ để trông thấy biểu tình của Lâm Kiệt, Đường Tổ Trữ nhú mày bẻ tắc .

Vì cái gì nhân viên RD nhà bọn họ nét mặt đều là hoảng sợ vạn phần? Vì cái gì Lâm Kiệt lại ngạc nhiên vui mừng mà cười vui vẻ? Hai loại phản ứng phải đổi chỗ cho nhau mới là bình thường chứ? Phải là Lâm Kiệt phần nộ sợ hãi, đồng nghiệp của gã là kinh ngạc khinh bỉ mới đúng? !

Ô. . . . . Rốt cuộc là sai chỗ nào?

Lâm Kiệt thậm chí bước khỏi cổng nhìn xung quanh, còn lớn giọng gọi: “A Trữ! Tôi biết là cậu! Đi ra cho tôi! Muốn cậu bước ra !”

Đường Tổ Trữ không khỏi vội vàng lùi về sau, thu người cho nhỏ lại. Phía sau không được lộ ra chút da nào, ngay cả một té bào lộ ra cũng không được! Còn muốn hấn nói! Hấn ghét! Nhanh chóng xoa hết da gà nổi trên người! Ngay cả nổi da gà cũng không được để gã thấy!

Không dám lò đầu ra, sợ bị trông thấy. Đường Tổ Trữ đợi một lúc lâu, cho rằng hiện tại đã rất an toàn, lúc này mới chậm rãi xoay người, len lén thò đầu ra. . . . .

“A Trữ, sao lại trốn ở chỗ này? Cậu bị muỗi cắn tôi sẽ thấy rất đau.” Lâm Kiệt tâm tình thực tốt.

Đón đầu là Lâm Kiệt cao lớn đang dựa vào trước cái cây hấn dùng làm chỗ nấp, Đường Tổ Trữ sợ tới mức ngã ra ngồi bệt trên thảm cỏ.

Theo sau Lâm Kiệt có ba bốn người, vừa kinh ngạc vừa thương xót lại vừa đồng cảm mà nhìn hấn. . . . .

Lâm Kiệt đưa tay, dùng sức bóp chặt cánh tay Tổ Trữ, mặc kệ hấn gãy dựa, đem hấn nhấc lên, sau đó nói với đám người đứng ngoài: “Để tôi giới thiệu

một chút về cậu trai đáng yêu này, tên là Đường Tổ Trữ, là phiên dịch của chi nhánh công ty ta, cũng là bạn trai mới của tôi, mong mọi người giúp đỡ nhiều hơn.”

Đường Tổ Trữ kinh ngạc đến rớt cằm. Mới . . . . . Mới . . . . . Bạn trai mới. . . . . ? !

Không chỉ riêng hấn rớt cằm, đám người xung quanh chỉ thiếu nữa rớt cả trong mắt ra ngoài.

Tên nhóc tầm thường này là bạn trai mới của lão đại? ? ? ? ? !

“Ai. . . . . Ai là bạn trai mới của anh!” Đường Tổ Trữ mới phản ứng mà phần nộ hết to.

“Đương nhiên là cậu a, A Trữ thân yêu. Cậu không phải còn viết thư khen chỗ kia của tôi rất lớn sao. . . . .”

Mọi người đều ngất xỉu. . . . .

“Na. . . . . Nào có? Cái đó căn bản do anh hiểu lầm! Tôi là nói anh đại. . . . . Đại. . . . .” Gia giáo rất tốt nên những câu thô tục Đường Tổ Trữ không thể nói ra miệng.

“Tôi rất lớn tôi biết, A Trữ không cần thay tôi tuyên truyền, bằng không bọn họ đều ưu ái mà yêu thương tôi, cậu sẽ không còn chồng!” Lâm Kiệt cười gian.

Gã kỳ thật đã sớm cảm thấy Đường Tổ Trữ không thói quen nói bậy, bằng không trong mail chửi hấn Tam Tự kinh cũng sẽ không biến thành chuỗi tiêu một đoàn nhà người, đây cũng là học từ phim ảnh. . . . . Cho nên căn bản Đường Tổ Trữ nói không nên lời.

Đường Tổ Trữ nghĩ muốn học máu.

Lâm Kiệt kéo Đường Tổ Trữ ra phía sau cây, rất xa còn có vài người hướng người nhìn trộm, chờ xem kịch vui.

“Bạn trai tôi cũng đến đây, chúng ta đi ăn cơm thôi!” Lâm Kiệt không khỏi phân trần mà ôm Đường Tổ Trữ, cũng không quản Đường Tổ Trữ xấu hổ hô to buông tôi ra còn dùng lực đánh tay hấn.

Mọi người đi đến bãi giữ xe của công ty lấy ô tô.

Lâm Kiệt một tay đẩy Đường Tổ Trữ vào trong xe, trực tiếp đè ép lên phía phụ lái, hôn Đường Tổ Trữ đến chóiang váng đầu óc không biết ở phương nào, mới đứng dậy tiến về bên tay lái, khởi động xe, chạy xuống trung tâm, hướng về Thái Ngân Tiểu Cư ở khu phố Nhật Bản của thành S mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Đường Tổ Trữ ào ào ngất đi đã kịp thời tỉnh lại, bọn họ đang dừng xe chờ đèn đỏ ở ngã tư.

“Anh. . . . . Anh tại sao lại hôn tôi a!”

“Vi tôi muốn vậy.”

Đường Tổ Trữ thật sự cảm thấy vô cùng thất bại.

“Nghĩ muốn hôn cũng không thể không cần biết đến địa điểm chứ! Đồng nghiệp của anh chắc chắn đã nhìn thấy hết rồi!”

Lâm Kiệt muốn phì cười, bởi A Trữ oán giận dâng lên nghe tựa như tình nhân đang thẹn thùng.

Vươn tay, dường như trâu chọc mà sờ soạng hai má A Trữ, Lâm Kiệt nói mát: “Không hề gì. Bọn họ thay tôi vui mừng đều không kịp.”

“Anh không nên đụng vào tôi!” Đường Tổ Trữ không kịp né sang một bên tránh bàn tay của Lâm Kiệt, gã cũng đã lui lại đặt tay vào vô lăng, nhấn chân ga đi tới. Đèn xanh.

“Đã muốn chạm rồi.”

“Anh. . . . .”

Đường Tổ Trữ hoàn toàn im lặng.

“Mảnh vải kia cậu mất bao lâu để làm?”

“Anh quản được tôi chắc!” Hứ!

Suốt một tuần nay, mỗi một email trả thù của hắn đều sung sướng chuyển đi, nhưng mỗi thư đáp trả thật khiến hắn giận đến đau tim, lúc này hắn mới hạ quyết tâm: Từ Lâm Kiệt! Xem ra là người chưa đến Hoàng Hà thì chưa cam lòng, chúng ta sẽ chơi đến cùng, nhìn người hưởng thụ thế nào! Hắn lầm bầm!

Hai ngày nghỉ cuối tuần, Đường Tô Trữ mất một ngày đi tìm vải trắng, mất một ngày đi in chữ lên tờ A4, tất cả để có diện tích chữ lớn như vậy. Hy sinh ngày nghỉ, suốt đêm cũng không có thời gian nghỉ, ngay cả hai mí mắt cũng không được nhắm.

Xin phép nghỉ hai ngày, một ngày đem tất cả các chữ tập hợp lại gắn trên mảnh vải, hôm nay còn lái xe chạy đến chi nhánh RD tận thành phố S, liền bố trí hiện trường phạm tội, hừ hừ, là muốn Lâm Kiệt xấu hổ, hy sinh hai ngày nghỉ phép, ngay cả cơm trưa cũng không ăn, kết quả. . . . .

Ồ. . . . . Ai cho hắn biết rốt cuộc sao lại thế này? Rốt cuộc là người bên RD không bình thường, hay chính hắn mới là kẻ bất thường? Vì cái gì mà kết quả hắn thu được so với tưởng tượng trước đó lại cách xa vạn dặm?

Tên biến thái đáng chết này còn trước mặt bao người tuyên bố rằng hắn là bạn trai của gã? !

Làm cho hắn chết đi! Làm cho hắn tỉnh mộng đi! Mọi việc này hết thảy đều không thể tưởng tượng nổi, vượt qua giới hạn của trí não hắn a!

“Được, mặc kệ cậu vậy.” Lâm Kiệt nhếch môi cười, sau không hề nói một lời nào nữa với Đường Tô Trữ .

Dọc đường đi cứ trầm mặc như vậy.

Ngay cả đài phát thanh Lâm Kiệt đáng chết cũng không buồn mở. Hứ! Thực xấu xa!

Ngay cả khi tới nơi, Từ Lâm Kiệt cũng không một tiếng rên mà bước xuống xe, căn bản không để ý tới hắn. Hắn không biết phải tiếp tục ngồi trên xe, hay là xuống xe thì tốt hơn. . . . . Lâm Kiệt đáng chết! Lâm Kiệt thôi! Cầu trời cho kê kê thôi nhà người trông rỗng!

(Đào Đào: không thể nói xấu thế, vì tương lai cậu chính là đồng tính đó, tốt nhất đừng có nguyên rủa loạn xạ như thế, A Trữ. A Trữ: . . . . .)

Kết quả hắn liền thở hắt tiếp tục ngồi trên xe, nhìn thấy gã kia cùng một đám đồng nghiệp vừa gặp gỡ ban nãy, vài người còn hướng hắn nhìn thối má, cùng bước vào nhà hàng ẩm thực Nhật Bản đáng sợ kia.

Thái Ngân Tiểu Cừ..

Cái gì mà tiểu cừ chứ, nơi này phải 5000 mét vuông là ít nhất? !

Tiếp đó Đường Tô Trữ nghe thấy tiếng bụng mình kêu.

Ồ. . . . . Bụng đói quá. . . . . Từ Lâm Kiệt! Anh còn không chạy nhanh tới cứu ta!

※※※”Lão Đại, bạn trai anh không cùng vào sao?” Tôm Nhỏ dè dặt hỏi.

“Ác! Cậu ta bảo tôi không cần lo.” Lâm Kiệt khoe miệng nhếch lên, lạnh lạnh mà nói.

“Lão Đại, như vậy cũng được sao? Dù cũng là bạn trai anh, hò hét cậu ta một chút là tốt rồi!” Lô Sâm cảm thấy để Đường Tô Trữ một mình tại nơi đó, có phần không được thỏa đáng. Tình nhân mà, làm sao mà không đi cùng nhau chứ?

“Cậu ta không thích tôi quá mức. Cũng là đàn ông thôi!” Lâm Kiệt trả lời không hề có lý lẽ.

“Cậu ta chẳng lẽ không đói bụng sao?” Được Tôm Nhỏ gọi đi cùng, Hoàng Quốc Thư cũng hoài nghi.

“Cậu ta không nói cho tôi biết.” Lâm Kiệt thần nhiên hưởng ứng.

Phát hiện có điểm báo lão Đại đang chuẩn bị tức giận, Triệu Trí Hưng vội vàng hô to: “Bụng đói quá a! Gọi món nhanh một chút nào!”

Đang tiến đến là Tô Lận, Kim Quyền, Tào Khánh Phong cũng không hắn là đói, mở thực đơn lớn tiếng thảo luận đồ gì ở đây ăn ngon.

Trong bữa cơm, không ai còn dám nhắc tới bạn trai của lão Đại, Lâm Kiệt cũng phá lệ cao hứng mà ăn xong bữa cơm này, làm cho đám lâu la cũng không thể rõ rốt cuộc tình hình hiện tại của lão Đại là sao, sau cùng mọi người cũng không thể thấy điểm gì hài hước.

Bằng lương tâm nói, lão Đại của bọn họ làm người kỳ thật không tồi, chỉ cần công việc hoàn thành là tốt lắm rồi, có thể đạt tới yêu cầu của lão Đại, bọn họ lúc đó coi như sống vương giả đi, lão Đại cũng thường thường đi cùng bọn họ ăn cơm, quan hệ cao thấp không tồi.

Tất cả mọi người đều hiểu, chỉ cần không va chạm vào bom ngòm của lão Đại, kỳ thật ở chung với lão Đại không tệ, huống chi bọn họ tất cả đều là đồng

tính, rất nhiều người không thể cùng kẻ ngoại đạo tâm sự trao đổi về mấy chuyện tình cảm, có người lại có thể. Mà xem ra Lâm Kiệt cũng là đối tượng cổ vấn không tồi, tuy rằng lời nói ác độc, nhưng sắc bén lại có thể gãi đúng chỗ ngứa.

Ăn com xong, Lâm Kiệt mở miệng bảo: “Tôi muốn đi Dã Điểm uống một chén, có ai muốn đi cùng không?”

Dã Điểm, nơi nổi tiếng 囧囧囧 của thành S.

Tất cả mọi người nói muốn đi. Dã Điểm, kể ra nơi đó đặc sắc nhất là một nam DJ. Cộn họ không đi sẵn, chỉ muốn có thể nhìn thấy DJ kia vài lần cũng lợi hại rồi.

“Các cậu đi trước, tôi đi lấy hóa đơn, nhân tiện đi toilet.” Lâm Kiệt nói.

Những người khác phẩn chấn ăn bữa tiệc này của Lâm Kiệt, trước hết là xuất phát đi Dã Điểm.

Đi toilet chỉ là giả, Lâm Kiệt tay cầm hộp com lúc nãy mới mua, trở lại ô tô của gã.

Vừa lên xe, liền phát hiện A Trữ đã chạy mất.

Mất nhìn xuống hộp com trong tay. Vốn là muốn mang cho A Trữ. . . . .

Tâm tư hỗn loạn.

Đành phải đem hộp com về cất tủ lạnh, mai mang đi ăn com trưa ở công ty.

Khi nhìn thấy A Trữ, lẽ ra định tự mình chịu thiệt thòi một chút, buổi tối sẽ tự chui đầu vào lưới, tóm lấy cái đó mà mơ màng nằm trên giường, cái này cũng không giỡn. . . . .

Quên đi quên đi, đi Dã Điểm có nhiều người cũng được lắm. Hy vọng đêm nay có thể tìm được con mồi không tệ.

Dồn hết tâm trí quên đi cảm giác mất mát tận đáy lòng, Lâm Kiệt chạy xe thẳng về Dã Điểm.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Đường Tô Trữ ở trên xe liều mạng than thở, mò mẫm xung quanh. Rót ra ngăn kéo trước ghé ngồi, thừ, tất cả đều là bao cao su. . . . .

Ô. . . . . Không được, bụng đói quá! Hắn vì sao lại gặp phải ác lang như vậy? Hắn hà cớ gì chạy đến thành S này chuốc nhục?

Ở trên xe đói đến không chịu được, muốn xuống xe đi tìm 7-11 mua đồ ăn, lại phát hiện ví da của mình ở ba lô, mà ba lô. . . . . Ô. . . . . Hắn không mang theo mà để tại trong xe của hắn, mà xe của hắn đang đỗ ở bãi giữ xe của tòa nhà RD. . . . .

Đây thật sự là thất sách a! ! ! !

Sờ sờ trên người, chỉ có còn vài đồng trong túi tiền quần bò, ngay cả mua chi hắc luân cũng không đủ.

Hắn không chịu được xuống xe, chạy tới Ngân Tiểu Cư tìm tên Từ Lâm Kiệt kia

Chìa khóa xe cũng bị Lâm Kiệt lấy đi, căn bản không khởi động được ô tô, không có cách nào mở radio để nghe, thậm chí để xe mở.

Đúng rồi! Hắn có thể đón taxi quay về tổng bộ RD, quay lại chỗ để xe của hắn rồi lúc đó mới trả tiền.

Hạ quyết tâm, hắn còn có chút mệt mỏi bắt xe. Dù sao cả ngày cũng chưa ăn cái gì. . . .

Lái xe nhìn hắn dường như không phải người địa phương, có ý chạy vòng để lừa tiền của hắn.

Vốn đã bị Lâm Kiệt làm cho tức giận không ít, liền đem tức giận này trút lên người lái xe. Cho dù hắn đối thành S không quen, bằng cảm giác phương hướng của hắn cũng biết lái xe có ý chạy vòng.

“Anh còn chạy đường vòng, tôi sẽ báo cáo lại về anh!”

Hại lái xe vội phóng nhanh trước khi hắn đạt được mục đích kia.

Lấy được xe, Đường Tô Trữ mặc kệ mọi việc khác, chạy nhanh tìm quán ăn để no bụng.

Trên đường lái xe về nhà, hần mới bắt đầu nhớ tới chính hần bị Lâm Kiệt trêu đùa đủ loại bi thảm. . . . .

May mắn là hần chạy trước, bằng không cũng không biết lần này sẽ bị Từ Lâm Kiệt trêu đùa như thế nào!

Tưởng tượng đến Lâm Kiệt đem hần hôn đến bất tỉnh, Đường Tô Trữ cực độ bất mãn. Tại sao Từ Lâm Kiệt lại hôn hần?!

A! Hần biết rồi! Có phải do hần làm mảnh vải trắng kia, Lâm Kiệt khó chịu cho nên trừng phạt hần bằng cách hôn môi người cùng giới hay không? Tựa như khi hần trêu ghẹo em gái gã đêm đó, Lâm Kiệt cũng trừng phạt hần?

Ha. . . . . Ha ha. . . . . Ha ha ha ha. . . . . Nhất định là thế! Rõ ràng là thế! Chắc chắn là thế! Tuyệt đối là thế! Ha ha! Ha ha ha ha!

Không tệ là Lâm Kiệt hôn môi rất lợi hại a, không hề ghê tởm, còn có thể đem hần hôn đến té xỉu, Lâm Kiệt nhất định không nghĩ tới chính hần thích đến chết? Ha ha! Gã nhất định nghĩ rằng hần buồn nôn chết đi được! Ha ha ha!

Kỳ thật bị gã hôn rất thoải mái a. . . . . Hơn nữa kĩ thuật trên giường của gã lại tốt như vậy. . . . .

Lắc đầu! Hần nghĩ đến cái gì thế này? ! Lâm Kiệt là đàn ông! Hừ hừ hừ! Hần không phải đồng tính, không phải đồng tính, hần không phải đồng tính luyến ái!

Đầu heo Đường Tô Trữ đang giao chiến trong suy nghĩ.

Sau ngày đó, vì tránh bị Lâm Kiệt làm chọc tức, Đường Tô Trữ đối việc báo thù đã hoàn toàn hết hy vọng.

Cũng may Từ Lâm Kiệt không còn mail cho hần những lời tức chết người nữa.

Không hề bị mấy việc nổi loạn của Lâm Kiệt kích động mà ảnh hưởng, hần quả thật có thể trở lại cuộc sống ngày xưa, vẫn đi shopping, uống rượu, tán gái. . . .

Hết thấy tựa như đều trở về quỹ đạo ban đầu tiếp tục chuyển động.

Đã lâu không có bạn gái, nên Đường Tô Trữ hiện tại chỉ có thể nhờ đến tình một đêm hoặc DIY* để thỏa mãn nhu cầu sinh lý của chính mình.

Nhưng, chính là. . . . . Hần thế nào lại có cảm giác, cảm thấy chính mình, ở sâu thẳm xác và tinh thần, xuất hiện ham muốn càng lúc càng mạnh, mà ham muốn kia ngay cả cùng phụ nữ kĩ thuật đến kinh người trên giường cũng không thỏa mãn được. . . . .

Ham muốn càng lúc càng mãnh liệt. . . . . Là yêu sao? Hần chỉ có thể đoán.

Nhân viên phòng dịch vụ khách hàng trong nước chẳng phải vẫn hay ra hiệu bóng gió? Tuy rằng bộ dạng có chút yếu nước, không đủ xinh đẹp hoặc đáng yêu, có lẽ vẫn nên thử xem. . . . . Chờ chút, chẳng lẽ hần sẽ thực sự vì thế mà thối lui tìm người thứ hai sao? Vẫn là không muốn, thật sự không có cách nào thích mấy nàng! Cho dù thật sự cùng phụ nữ ở một chỗ, chẳng phải sẽ thỏa mãn được yêu cầu mãnh liệt đó sao? Nhưng không yêu thì làm sao thỏa mãn được ham muốn tình yêu?! Nếu phải thật sự cùng mấy cô ấy, không bằng hần đẩy cùng Từ Lâm Kiệt ở một chỗ!

. . . . .

Ô. . . . . Hần vừa mới suy nghĩ cái gì a? ! Cái gì cùng Từ Lâm Kiệt cùng một chỗ? ? ? Hừ hừ hừ! Chạy nhanh dùng lập khả bạch đồ điều! !

Ô. . . . . Hần bị độc hại đến quên chính mình căn bản không phải là đồng tính sao? ! Ngay cả đầu cũng bị độc hại phá hủy! Tức chết hần!

Hần mới hai mươi lăm tuổi! Hoa hoa thiếu niên du niên kĩ kĩ! Sợ cái gì! Chờ hần lớn tuổi một chút, trưởng thành một chút, tự mình mua phòng ờ, làm gì lo không có được bạn gái? !

Hừ hừ! Hần hiện tại có thể vui chơi, nhất định phải liều mạng vui chơi!

Tìm người tình một đêm đại khái thật sự không đủ nhét kẽ răng, vậy tìm người 囹囹 đi! Chơi đùa để kích thích, nhất định sẽ thỏa mãn được ham muốn mãnh liệt ở sâu trong nội tâm kia!

Được! Cứ quyết định như vậy!

Lần cuối cùng Lâm Kiệt gặp mặt cũng đã hai tuần.

Đường Tô Trữ nhận được cái thùng lớn, không biết là ai gửi đến, bên trên cũng không có kí tên người gửi cùng hóa đơn thanh toán, không biết tài liệu gì, mấy chữ “sinh nhật vui vẻ” đập vào mắt. Đúng rồi! Sinh nhật hần sắp đến !

Hóa ra hần cũng có người ngưỡng mộ giấu tên, việc này làm cho bản thân thật cao hứng.

Ở văn phòng, dưới sự ồn ào của đồng nghiệp, hắn mở cái thùng lớn kia ra

Bên trong toàn bộ là DVD, vừa thấy chỉ biết tất cả đều là 囧囧.

Đường Tổ Trữ há hốc mồm.

Nữ đồng nghiệp cùng phòng vừa thấy đều ngại ngùng né tránh, nam đồng nghiệp lại cùng nhau hô: “Đường Tổ Trữ, cho mượn mấy cái xem!”, “Tớ cũng muốn mượn, một mình cậu xem một lúc không được nhiều đâu!”, “Tiểu Đường cho anh mượn cho anh mượn!” . . . . .

Hắn nhanh chóng đóng thùng lại.

“Ha ha! Chờ tớ xem xong rồi giới thiệu cho các cậu xem! Ha ha!” Ngoài mặt cười, trong tâm lại bắt đầu hoài nghi. Ai a? Rốt cuộc là ai đưa món quà này cho hắn! Hắn mới muốn tìm người để 囧囧, lập tức còn có tài liệu đưa tận cửa?

Có điều, không lấy trắng thì không được! Hắn về nhà cần phải thực sự nghiên cứu, học tập thật tốt!

囧囧囧囧囧囧囧囧. . . . .

(Đào phê: ngu ngốc sắc lang. . . . .)

_____
*: tự giải quyết nhu cầu :>~

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Đi Dã Điểm đêm đó, ở ngoài ý muốn của tất cả đồng nghiệp, bạn trai Lâm lão đại của bọn họ chạy mất, tất cả nhìn ngó bán mặt lạnh như băng của Lâm Kiệt, chỉ biết trong lòng Lâm Kiệt nhất định là chán nản.

Cô dâu mới cãi nhau huyên náo như vậy, lão Đại hai ngày nay tâm trạng không tốt, hôm nay bạn trai lão Đại còn treo mảnh vải trắng. Lão Đại tóm được người, còn tưởng rằng lão Đại vui vẻ, kết quả lão Đại lại vẫn thần sắc quý khốc, xem đi!

Bà xã chạy, khiến lão đại như gã cũng chán nản.

Làm như vậy cũng chả cần tính toán gì nữa.

Càng khiến cho mọi người rớt mắt kính, Lâm lão đại của bọn họ buồn bực vì một Đường Tổ Trữ tầm thường nhưng vẫn đi tìm tình một đêm ở hậu đức lộ. Làm cho bọn họ không thể không hoài nghi, lão đại là uống nhầm thuốc, hay là giàu to rồi đốt tiền, hành vi thác loạn khiến người ta không thể tưởng tượng được hậu quả. (hậu đức lộ = hotel = khách sạn)

Lâm Kiệt đêm đó ôm người con trai dễ nhìn không biết bao lâu chưa gần gũi kia? Tự mình chủ động yêu tha thiết tiến tới. Lâm Kiệt vốn dĩ cũng không để ý, chỉ là muốn cảm nhận nhiệt độ cơ thể, cho nên cũng chỉ động tay sờ sờ người ta.

Người kia hoàn toàn chủ động, giúp gã mang mũ KJ, còn tự mình bôi trơn, tự mình ngồi lên thân dưới của Lâm Kiệt, tự mình di chuyển kịch liệt.

Bộ dáng giao triêu, dường như giống A Trữ.

“ . . . . . A Trữ. . . . . ” Lâm Kiệt ní non gọi.

“A Trữ? Tôi . . . . . A. . . . . Lớn quá. . . . . A. . . . . Không phải A Trữ. . . . . ”

“A Trữ. . . . . ” Lâm Kiệt đưa tay chạm vào gương mặt tình một đêm, bướng bỉnh kêu tên người nào đó.

“Được rồi. . . . . A. . . . . Anh muốn gọi . . . . . Tôi cũng coi như là A Trữ. . . . . A. . . . . ”

“A Trữ!”

Sau đó Lâm Kiệt liền đem người tưởng là A Trữ kia, hưng phấn lao tới, chuyển thể bị động sang chủ động, ôm cậu trai kia tận tình phát tiết.

Sau khi xong việc, người đó nằm trong vòng tay Lâm Kiệt.

“Anh thực sự yêu A Trữ hả? Trông tôi trưởng thành giống hần vậy sao?”

“Đừng nói.” Thương hần? Sao lại có thể chứ? Chính hần cũng vui về nhưng thật thật sự...

“Sợ tôi phá hỏng hình tượng A Trữ hả?”

“Cậu rất ôn ào a. . . . .” A Trữ cũng rất ăm ỉ mà, Lâm Kiệt nghĩ đến lúc A Trữ hét lên liền bật cười.”A trữ không có hình tượng. . . . .”

“Xem ra anh thật sự thích A Trữ mà.” Cậu trai nói xong rồi mỉm cười.

“Cậu im lặng để tôi ôm không được sao?”

“Già vò như đang ôm A Trữ hả?”

Cậu trai này chẳng lẽ không hiểu tiếng phổ thông a?

“Cậu biết rõ vậy còn nói làm chi?” Lâm kiệt nhún mày.

“Tôi gọi là Hà Lê, không tên A Trữ. Mấy ngày nay tôi còn phải ở thành S, nếu anh còn cần A Trữ, nhưng tìm không thấy A Trữ, gọi điện thoại tìm tôi đi, hoặc là, trực tiếp đến phòng này của khách sạn tìm tôi.” Hà Lê đứng dậy.

“Để tôi ôm cậu ngủ đi.” Lâm Kiệt ngồi dựa vào đầu giường, nhìn theo Hà Lê đi vào phòng tắm

“Tôi không có thói quen kiểu này, anh đi đi!” Dứt lời, Hà Lê đã biến mất sau cánh cửa phòng tắm

Lâm Kiệt ở trên giường ngồi một lát, mới đứng dậy, cầm khăn tay lau đi vết dịch trên người, mặc quần áo, lại liếc mắt nhìn của phòng tắm một cái, mới lặng yên rời đi.

Rốt cuộc thu hết mail của A Trữ gửi đến. Mỗi ngày, vì cái gì luôn tràn ngập chờ mong mở hộp thư, sau đó thất vọng nghĩ đến muốn đập tan máy tính? !

Sau đó tất cả nhân công nhìn hần là sợ đến phát run không dám mở lời.

Để làm chi! Bọn họ không sai sót trong công việc, gã cũng không có mắng nhóm gã!

Một tuần.

Gương mặt chết người của Lâm Kiệt đông lại hết một tuần, mỗi buổi tối đều chạy tới khách sạn cao cấp nhất thành S Le Royal tìm Hà Lê giải tỏa.

Lâm Kiệt không thể ngờ rằng, gã có thể cùng nhân tình một đêm trở thành bạn tốt.

Hà Lê vẻ mặt bất cần, không cần biết thế nào, Lâm Kiệt cảm thấy gã có thể tin tưởng được người này.

“Nói như vậy, căn bản là anh thích bisexual?” Xong việc Hà Lê hút thuốc, hít vào rồi nhả khói ra.

“Trên cơ bản, tôi không thích cậu ta nữa!” Lâm Kiệt âm thầm liếc Hà Lê một cái. Thích? A trữ không đủ trình độ đạt được tiêu chuẩn của gã.

“Vậy lúc anh 囧囧 tại sao lại gọi tên của cậu ấy?”

Đây chính là trọng điểm.

“. . . . . Bởi thuận miệng.”

Phụt! Hà Lê bỏ mặc hình tượng bật cười: “Gạt quỷ! Không phải anh nói lúc trước anh có người yêu tên Lưu Dịch sao? Anh quái đản tại sao không gọi Tiểu Dịch hay A Dịch hay vân vân?”

“. . . . . Bởi không thuận miệng.”

Hà Lê cười muốn ngã khỏi giường

“Lâm Kiệt! Tôi thực ngưỡng mộ anh!”

“Điểm này cũng không buồn cười.” Lâm kiệt bình tĩnh.

Hà Lê nhìn lại đại ca kia, lau mặt, dần dần cũng không cười đến mức lợi hại như vậy. Chỉ mỉm cười: “Nếu đối phương là bisexual, tôi không có cách nào giúp được, tôi cũng từng trải qua, ở trong tay một người lưỡng tính. . . . . Nên, anh chỉ có thể tự mình cầu phúc thôi.”

“Cậu làm sao lại gặp thế?”

Hà Lê cười nhạt: “Tôi không muốn nhắc lại.”

“Nỗi đau quá khứ ư?”

“Đúng. Cho nên anh không cần hỏi lại nguyên nhân nữa.” Hà Lê chuyển đề tài: “Anh nói A Trữ bị anh hôn đến ngất xỉu?”

“Cậu ta cũng có hương thụ, lúc hôn trở lại thì cậu ấy đã hết hơi, một tên nhóc ngốc nghếch.”

“Khó trách anh bị cậu ta hấp dẫn, cảm giác ở trên cậu ta rất đáng yêu a.”

Lâm Kiệt nhíu mày: “Cậu ta đáng yêu chỗ nào? Tôi sao lại không biết vậy?”

Hà Lê cười khỏ: “Không thể không có lý mà bị người khác hấp dẫn, đây là sự kì diệu của tình yêu đấy.”

Lâm Kiệt rút cuộc chờ thư tới không nổi lại thất vọng, dần dần chồng chất thành loại buồn khổ mà thấm thía, gã quyết định chủ động tấn công.

Tìm kiếm suốt một tuần, gã sưu tập thiệt nhiều phim 囡囡, nam nam có, nam nữ cũng có. Sau đó đem đĩa bên trong hộp nam nữ ném đi, đổi thành nam nam. Rồi đem ba mươi đĩa phim chứa nam nam 囡囡 trong hộp nam nữ bỏ vào một cái thùng, bên trên viết tên Đường Tô Trữ, địa chỉ công ty. Rồi trả tiền cho một thiệp sinh nhật. Đưa cho người giao bưu phẩm đến chi nhánh ở thành T, hơn nữa cảnh cáo anh ta, bất luận người khác có hỏi thùng này chứa cái gì, câu trả lời tốt nhất là không biết.

Lâm Kiệt lúc này mới cảm thấy được tâm tình thật tốt.

Gã thật khẩn thiết muốn biết, khi A Trữ biết được nội dung những phim kia, sẽ có phản ứng như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Tô Trữ vội vàng ăn cơm chiều ở ngoài rồi lại vội vàng chạy về nhà.

Trong lòng chờ mong xem đồng 囡囡 kia.

Đàn ông mà! Ăn no không có gì làm, hơn nữa có kia một đồng lớn 囡囡 ở bên kia, quá nhiều tâm trí hấn như thế khiến hấn không thể nào nhắm mắt làm ngo.

Một hồi là về đến nhà, liền lấy ra toàn bộ 囡囡 trong thùng, trên mặt cười như kẻ trộm.

Chọn đồng chọn tây một chút rồi gom một mớ 囡囡 tiến đến player, lòng mong chờ nhìn màn hình chăm chú, quan sát 囡囡 tiến hành như thế nào.

Mở màn là năm người con trai cãi đồ cho nhau rồi bắt đầu âu yếm hôn môi 囡囡. . . . .

Tiến hành gần mười phút, mấy người này đều bắt đầu phun ra nước vào kê kê của nhau, sao vẫn chưa thấy cô gái nào xuất hiện trên màn hình?

Nghi ngờ hấn liền cầm lấy vỏ ngoài xem lại, có nam có nữ a. . . . .

Có thể. . . . . Có thể là đoạn tiếp theo cô gái mới xuất hiện. . . . .

Thế nhưng nhìn trên màn hình, xingxing của đàn ông được vỗ về chơi đùa, Đường Tô Trữ cảm thấy nơi đó của hấn cũng có chút phản ứng.

Nhìn đến hai người 囡囡 bị 囡囡, Đường Tô Trữ chấn động toàn thân nhảy dựng lên, chạy nhanh đi tìm điều khiển từ xa, vội ấn tua đi. Một đoạn này đều là nam sinh, nam sinh bị làm, còn thích như vậy. . . . . 囡囡囡. . . . . 囡囡囡 phim!

Đường Tô Trữ kinh ngạc một chút, lập tức tua tới đoạn tiếp theo.

Là nhóm nam khác, cách thức khác nhau, nhưng kết quả đồng dạng. 囡囡囡 phim!

Đoạn tiếp theo cũng thế.

Đường Tô Trữ có chút khó chịu lấy đĩa phim ra.

Ai a? Bỏ sai phim rồi! Ai sản xuất ra thế này? Quản lý sản phẩm không tốt nên gọi đến mắng một trận! Còn đem 囧囧囧 phim bỏ vào sai thùng làm hấn còn vui mừng một lúc, hừ!

Chắc cũng chỉ nhầm một cái này, cái khác chắc chắn sẽ không bỏ sai. Hấn lại chọn một phim 囧囧, bỏ vào máy, bình tĩnh chờ đợi.

Kết quả như nhau.

Sau đó Đường Tô Trữ có chút kinh hãi khiếp đảm nhìn bị hấn thật đi ra kia đôi 囧囧.

Một phim bị sai còn có thể nói nhà sản xuất quản lý không tốt, hai phim sai cũng không thể giải thích là trùng hợp chết tiệt.

Đường Tô Trữ cũng không thèm nhìn, lại tùy tiện bỏ phim vào player.

Ồ. . . . . Ngay cả phim thứ ba cũng là 囧囧囧 phim, này. . . . . Cái này nhất định là người có ác ý làm mà!

Lâm Kiệt!

Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có Lâm Kiệt đáng chết độc ác chinh hấn!

Cơ thể Đường Tô Trữ run rẩy, co giật, khó có thể khống chế mà lấy đĩa. . . . . Tức chết hấn!

Càng tức giận bản thân vì đã liên tục xem ba phim, mặc dù hầu như đều bấm qua, nhưng nửa người dưới có phản ứng mãnh liệt cũng là thật sự.

Lâm Kiệt đáng chết!

Phim cũng không xem, Đường Tô Trữ nóng nực cởi hết quần áo rồi nằm lên giường, tự tay động vào cái kia đã sưng đến khó chịu.

Từ từ nhắm mắt lại, đồng thời xoa bóp, một bên mắng Từ Lâm Kiệt, một bên mắng ghê tởm, hấn nhớ đến khi bị Lâm Kiệt che mắt, khiến hấn cầu xin buông tha, khoái cảm mạnh mẽ này lên, miệng gọi Từ Lâm Kiệt, Từ Lâm Kiệt, một tay nắm phân thân, một tay kia không hề ý thức hướng chính mình 囧囧, vuron dài ngón tay đâm vào bên trong .

Đúng rồi! Chính là thế này! Chính là như vậy! Chính là loại cảm giác này! Đường Tô Trữ hô to Từ Lâm Kiệt nhằm phía khi đến cao trào, kích động hoảng hốt nghĩ, loại cảm giác này mới có thể thỏa mãn chính mình, này chính là bản thân vẫn luôn đòi hỏi cái loại ham muốn càng sâu càng mãnh liệt này!

Khi theo 囧囧 rút ngón tay của mình ra, Đường Tô Trữ mới lấy lại bình tĩnh.

Nhìn thấy JY văng lên toàn thân mình so với lúc DIY bình thường còn nhiều hơn, ngón tay ẩm ướt đâm vào 囧囧. . . . .

Vừa nãy. . . . . Chính hấn vừa nãy làm cái gì ? !

Đường Tô Trữ khiếp sợ nhận không được bị phẫn quát mắng: “Từ Lâm Kiệt!”

※※※ Lâm Kiệt lại cảm thấy bên tai ngứa ngáy vô cùng .

Lúc này đã gần mười giờ, A Trữ chắc đã xem qua chút 囧囧? Xem xong đang chờ mắng gã?

Lâm Kiệt tâm tình quả thực khoái trá vô cùng.

Nằm ở trên giường, buông quyển sách the Lord of the Ring trong tay xuống, cầm lấy di động liền ấn phím 1. Gã đã sớm đem phím 1 đặt là số điện thoại khẩn cấp đến A Trữ.

“A lô?” thanh âm A Trữ vừa ngủ dậy nghe có chút mệt mỏi, có chút nghi hoặc.

“A Trữ thân ái. Tôi tặng cho cậu đại lễ, cậu xem qua rồi phải không?”

“. . . . . Từ, Lâm, Kiệt!”

“Có hay chưa đã tự làm bản thân sáng khoái một chút rồi nha?”

“. . . . . Ai. . . . . Ai lại dùng cái loại phim biến thái này làm đến sáng khoái a? ! Đồ biến thái đáng chết!” A Trữ tức giận đến điên rồi, dùng hết sức mắng chửi.

“Không có sao?Tôi xem phim này lại tưởng tượng đến cậu, nhớ tới A Trữ ở dưới thân tôi như thế nào đạt cao trào. . . . .”

“Câm miệng câm miệng câm miệng! Từ Lâm Kiệt đại biến thái! Tôi không có tôi không có tôi không có!” A Trữ vội vàng phủ nhận, phủ nhận gì? Hấn ngày đó rõ ràng ở trong tay Lâm Kiệt cao trào vài lần, cầu xin buông tha đến khùng khiếp...

“Cậu chính là có, tôi đều thấy được, chẳng lẽ cậu còn muốn nói dối?”

“..... Anh..... Anh lắp camera trong lỗ hổng trên rương hả?”

A Trữ bên kia cổ họng kêu một tiếng, có cái gì đó rơi trên mặt đất?

Cậu ta hoài nghi ta đặt camera ở hộp giấy, lại phủ nhận chuyện kia.....

Có thể nào..... Cậu ấy nhìn thấy cuộn phim, nghĩ đến ta, rồi giao triều.....

Lâm Kiệt nở nụ cười tà mị, A Trữ thật sự là quá tuyệt vời, không ngừng khiến gã ngạc nhiên!

Lâm Kiệt thấp giọng chậm rãi hỏi: “..... A Trữ cậu thực sự muốn tôi sao?”

“Quý..... Quý mới muốn anh! Tôi tôi hận anh chết đi được!”

Lâm Kiệt nghe xong vui mừng muốn chết.

“Được! Cậu cứ tiếp tục hận tôi đi! Như vậy cậu dù chết cũng quên không được tôi, A Trữ thân yêu.”

“Anh..... Anh đồ đại biến thái này!”

“Tôi không tranh cãi chuyện cậu tự mình an ủi. Tôi..... sẽ tiếp tục ngắm cậu..... A Trữ thân yêu ah.”

Lâm Kiệt nói xong lập tức cúp máy.

Hai tuần lễ buồn khổ đã tiêu tan, cuối cùng, gã có thể sung sướng ngủ.

“Chuối tiêu một đoàn nhà anh! Anh không cần lại.....” Gọi điện thoại đến đây! Năm chữ này chưa kịp nói thì Từ Lâm Kiệt đã sớm dập máy, chỉ còn âm tút dài.

Lâm Kiệt đáng chết!

Đường Tô Trữ ôm đầu, tức giận phiền não, hấn rút cuộc nên dùng biện pháp gì đối phó với tên biến thái chết tiệt này?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Đường Tô Trữ bị 囧囧囧 phim cùng chính hấn tự đâm 囧囧 DIY kinh hãi đến tức giận, quyết định cố gắng cứu vớt chính mình khỏi nguy cơ kẻ cận hướng đồng tính, vì thế cuối tuần lại đến quán PUB nổi danh kia để câu gái, ý đồ đem mình trở lại khuynh hướng thẳng.

Hắn tin chắc, chỉ cần tìm được một cô gái khiến hấn vô cùng vừa lòng, hấn nhất định có thể điều chỉnh lại như cũ! Chắc chắn!

Tiếng người ồn ào, tiếng nhạc DISCO đình tai nhức óc, hấn một tay cầm hải ni cái chạy. Đứng trước quầy bar, chờ đợi những vòng xoay uyển chuyển của eo khiến lộ cặp mông, các cô nàng ăn mặc nóng bỏng mà trong lòng ngứa ngáy.

Phụ nữ vẫn là tốt nhất, thom phức lại mềm mại, cảnh đẹp ý vui, làm cho người ta thấy tâm tư ngứa đến khó nhịn!

Cũng không giống Lâm Kiệt đáng chết! Bề ngoài đẹp trai cái rắm ấy! Thành thực bộ phận cũng đường đến lớn khiến người ta tức giận đến nghiến răng, đại, biến, thái!

Đột nhiên có bàn tay, đặt lên vai của Đường Tô Trữ.

Bên tai Đường Tô Trữ thổi đến một âm thanh êm dịu.

“Để nhìn a, anh có thể giúp em đi lên được không?”

Đường Tô Trữ quay lại thì vừa thấy, hai mắt thẳng giàu to rồi. Đẹp quá, hảo lạt, oa! Thật lớn!

Mái tóc dài cuộn sóng của cô gái xinh đẹp che thấp xuống ngực, hở ra tấm lưng với bộ dây mảnh bó sát, bộ ngực lớn kia phải dựa vào cánh tay hấn.

Chống đỡ chống đỡ! Nước miếng cảm không được rót! Máu mũi không được phun ra!

Đường Tô Trữ cười lịch lãm:

“Đương nhiên được, tới đây!”

Đường Tô Trữ làm cho mỹ nữ đổi mặt với hấn và đưa lưng về phía quầy bar, nhờ mỹ nữ cầm hộ hấn ly rượu, lại vờn hai tay ôm vòng eo thon nhỏ, dùng sức nhấc nâng lên trên, để mỹ nữ ngồi trên quầy bar cao một mét hai.

Trên quầy bar cũng có người đưa tay giúp người đẹp đứng dậy, tiếp đó mỹ nữ ngay tại sàn nhảy trên kia, kia hai mắt câu hồn tựa như nhìn chăm chú Đường Tô Trữ không buông.

Đường Tô Trữ khi nào lại được người đẹp ưu ái như vậy? Thấy bay bổng, hoa mắt, hồn lại bị tiếng nhạc lớn làm mất, ánh mắt cũng không rời đi.

Người đẹp ở trên bắt đầu nhảy một màn, DJ chỉnh đến Sexbomb của TomJones, toàn vũ trường vang lên tiếng hoan hô, mỹ nữ ở quầy bar phía trên còn hướng Đường Tô Trữ ngoắc ngoắc ngón tay phải gọi hấn lên cùng khiêu vũ, về mặt chính là khiêu khích muốn anh cùng lên nhảy, hại hấn có phần nóng lòng.

Hấn bắt đầu đến discopub, hấn còn chưa từng đứng trên quầy bar khiêu vũ.

Nếu mỹ nữ nhiệt tình mời như vậy, hấn cũng liều bất kể giá nào!

Trên quầy bar ôm lấy mỹ nữ khiêu vũ đến nóng người, Đường Tô Trữ ngay cả tâm cũng đã nóng như có lửa đốt.

“Để nhìn, hôm nay buổi tối có thể đi theo giúp em không?” Người đẹp bên tai Đường Tô Trữ thờ nhẹ ảm áp.

“..... Đó là nói. .... Qua đêm?” Đường tô trữ tim đập nhanh gấp hai trăm lần.

“Đúng rồi! Được không?”

“Được. ....” Đây là cơ hội trăm năm mới có! Hấn Đường Tô Trữ chắc chắn kiếp trước đã làm việc gì rất tốt!

Hai người ở pub lại nhảy một trận điên cuồng, lúc này mới kết bạn mà ra.

Mỹ nữ cọ người vào ngực hấn, nũng nịu nói: “Chúng ta đi Viễn Đông thuê phòng. ....”

Tập đoàn khách sạn Viễn Đông chính là chuỗi khách sạn sáu sao cao cấp, phòng thuê giá cả cũng không phải nhỏ. Đường Tô Trữ cũng không dự đoán được xa như vậy, nhưng mà không thể trước mặt người đẹp khiến nàng thất vọng, một miệng nhận lời đi xuống.

Đường Tô Trữ ôm eo người đẹp, hai người đi đến Viễn Đông khách sạn cách đó không xa.

Ở quầy lễ tân, nhận chìa khóa phòng, tiến bước lên xuống thang máy, thang máy còn người khác, cho nên Đường Tô Trữ không dám lơ đãng, bằng không hấn đã ôm mỹ nữ bắt đầu hôn.

Vừa vào phòng, người đẹp để túi xách tay đặt trên ghế xô pha bên cạnh giường, Đường Tô Trữ tiến lại định hôn, lại bị mỹ nữ đưa tay cản

“Em phải tắm đã. Để thêm phần thú vị. .... Anh đi 7-11 mua chai rượu được không? Chìa khóa phòng anh cứ mang theo.”

“Được, anh đi.”

Mỹ nữ hôn nhẹ lên hai má Đường tô Trữ, nói tiếp một câu “Chờ anh đó!” Rồi bước vào phòng tắm đóng cửa lại.

Đường Tô Trữ vốn đã hưng phấn, lại được hôn hai cái, tâm tư như có lửa dâng cao, chạy nhanh cầm lấy thẻ chìa khóa, đi khỏi phòng, rời khỏi khách sạn, sang bên 7-11 cạnh đó mua Santory Whiskey.

Mỹ nữ chờ Đường Tô Trữ đi ra ngoài, lập tức chạy khỏi phòng tắm, lấy đi độngt ừu túi xách ra, gọi điện thoại, chỉ nói đơn giản: “A kiệt, chúng em ở 1828 phòng, người đi lên đi.” Rồi cúp điện thoại.

Hai phút sau, chuông cửa vang lên, người đẹp mở cửa, Lâm Kiệt xuất hiện.

“Anh vào phòng tắm đi, em làm theo anh bảo đã nói với hấn là em đi tắm.”

“Cám ơn, Maggie.”

“Tiền của em đâu.”

Lâm Kiệt rút nắm tờ từ ví da đưa cho Maggie. “Lần sau cần giúp đỡ cứ tìm em đi!” Maggie dương dương tự đắc trên tay cầm tiền mà rời khỏi.

Lâm Kiệt đóng cửa phòng lại, trở lại phòng tắm cũng đóng cửa nôt, không khỏi nhếch miệng mà cười. Cởi bỏ quần áo, bắt đầu tắm rửa.

Tưởng tượng đến mỹ nữ bên trong gờ bô y phục, bộ dáng ngọc ngà nõn nà đầy yêu kiều. Đường Tổ Trữ không chịu nổi dục hỏa đi tới đi lui, mở ra TV xem mặc dù không hề có tác dụng giải trí.

Rốt cục, cửa phòng tắm cũng mở, Đường Tổ Trữ từng bước từng bước mong chờ, cương ở cửa phòng tắm.

“Chưa gì đã không thể chịu được mà muốn cùng tôi 囧囧?” Lâm Kiệt nhẹ nhàng hỏi.

Đường Tổ Trữ chưa kịp phản ứng, trong đầu chỉ có suy nghĩ. Lâm Kiệt chết tiệt vì sao lại ở đây? Người đẹp đâu? Minh nhầm phòng rồi sao?

Lâm Kiệt kéo Đường Tổ Trữ vào phòng tắm, bắt đầu mạnh mẽ giúp hấn cởi áo lẫn tháo thắt lưng.

“Anh làm gì vậy!” Đường Tổ Trữ rút cuộc cũng đã vì khiếp sợ mà tỉnh lại.

“Giúp cậu tắm rửa a.” Lâm Kiệt thần nhiên đáp.

“Tự tôi cũng tắm được!” Hừ hừ hừ! Không đúng! “Tại sao tôi phải tắm !”

“Bởi vì tôi tắm sạch lắm”

“Anh tắm sạch là chuyện của anh, tại sao tôi cũng phải tắm chứ? A! Quần của tôi! Dừng tay lại!”

“Bởi vì tôi phải cùng cậu 囧囧 a.”

“Tôi không cần cùng. . . . .” Anh 囧囧. . . . . nói còn chưa hết câu, đã bị Lâm Kiệt hôn.

Giấy dựa vài cái, đã bị hôn đến chân tay mềm nhũn. Ngoan ngoãn bị Lâm Kiệt lột sạch.

Tiếp đó, dưới kĩ thuật tán tỉnh tuyệt vời của Lâm Kiệt, bị tắm, bị ôm lên giường.

Sau đó, một mặt phản kháng mãnh chữi Lâm Kiệt đáng chết, một mặt không cam lòng tâm không muốn bị ăn sạch sẽ.

Đổi mặt lâm Kiệt, Đường Tổ Trữ căn bản vô lực đào thoát

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

“Heo! Tỉnh lại! Rời giường! Đã đến giờ trà phòng !”

Đường Tổ Trữ chỉ cảm thấy bên tai có con ruồi bọ gọi bậy, không nghĩ hấn có chuyện.

Thế nhưng khi bị một bàn tay lớn dùng sức đánh lên 囧, mộng hấn vẫn còn đau âm ỉ từ hôm qua, hấn không thể không kêu to lên vì đau.

“Từ Lâm Kiệt!”

“A Trữ thân ái, cậu cuối cùng đã tỉnh. Mau đứng lên mặc quần áo.”

Nhìn thấy Lâm Kiệt quần áo chỉnh tề. . . . . Quần áo, đúng. . . . . Quần áo của hấn. . . . . Lúc này hấn mới nhớ đến tối qua ở phòng tắm chịu khổ, bị sỏi hôn.

“Quần áo đều bị anh làm ướt ! Làm sao mà mặc? !” Đường Tổ Trữ buồn ngủ rống giận.

“Bằng không cậu tính cứ thế này mà đi ra ngoài? Lỡ thế? Tôi không ý kiến.” Lâm Kiệt vẻ mặt không quan tâm.

“Anh là đồ đại biến thái!”

“A Trữ, cậu không có từ nào khác sao?” Lâm Kiệt thần nhiên nhú mày

“Anh. . . . . Anh là đồ đại sắc lang!” Như thế nào? Gọi anh là sắc lang thì vừa lòng chưa?

“A Trữ thực nghe lời.” Lâm Kiệt vỗ vỗ hai má Đường Tổ Trữ, cái tên vô lại này làm cho Đường Tổ Trữ thật sự rất muốn xông lên đi đánh gã một quyền, quả thực rất đáng đánh.

Đường Tổ Trữ không còn chút sức, hiện tại lại chỉ có thể nôn ra máu.

Tức giận nắm gối vài cái! Vì cái gì a? Hắn vì sao đầu không lại cái tên biến thái đáng chết này a?

“Cậu không đi sao?” Lâm Kiệt lại hỏi.

“Anh quản được tôi hả!” Từ Lâm Kiệt biết rõ gã khiến hắn không thể động đậy, đi như thế nào chứ!

“Được, mặc kệ cậu. Bái bai.” Lâm Kiệt phất tay tỏ ý ra khỏi phòng.

Đường Tổ Trữ phẫn nộ hét to: “Anh đứng lại đó cho tôi!”

“Không phải không cần tôi quản cậu sao?” Lâm Kiệt bình tĩnh quay đầu lại, lạnh nhạt hỏi, trên mặt không một chút quan tâm.

Đường Tổ Trữ tức muốn chết, nhưng lúc này hắn chỉ có thể dựa vào con người trước mắt kia.

“Giúp tôi đem quần áo tới!” Đã đến lúc phải trả phòng, phải đi thôi, không đi thì phải trả thêm tiền thuê một ngày.

“Muốn tôi giúp không?”

“Có!”

“Cầu xin tôi đi.”

“Anh. . . . .”

Đường Tổ Trữ đã muốn tức điên rồi! Mặc kệ Lâm Kiệt tới hôm qua hầu hạ hắn thích bao nhiêu, người này một khi mặc xong quần áo thì trên người toàn mùi của đồng tính, căn bản không thể mơ tưởng xa vời gã đối với hắn tốt một chút!

Đường Tổ Trữ cũng không muốn tiếp tục cùng gã đàn ông thôi kia nói thêm, mặc quần áo vào là được? Tự hắn sẽ làm!

Chịu đựng toàn thân nhức nhối cùng với cơn đau gay gắt từ đùi sau. . . . .

Sau khi Từ Lâm Kiệt vào, phía sau đỏ như máu, đau chết hắn. . . . .

Đường Tổ Trữ khó khăn đứng lên, sắc mặt phút chốc tái nhợt, mồ hôi lạnh liên tục tuôn ra, từng bước nhỏ đi về phía phòng tắm.

Lâm Kiệt dựa ở cửa ra vào nhìn Đường Tổ Trữ sao phải khổ sở như vậy

Đường Tổ Trữ thần sắc khổ sở, làm cho Lâm Kiệt trong lòng ề ảm. Nhìn A Trữ từ từ đi về phía phòng tắm, gã biết rằng A Trữ thà tự mình làm cũng không cầu xin gã.

Hừ! Quạt cuồng như vậy để làm gì? Cầu xin tôi giúp thì cậu sẽ chết à?

Lâm Kiệt bước những bước lớn, đến trước mặt Đường Tổ Trữ. Trên mặt không còn cái loại vẻ mặt lạnh nhạt không quan tâm, mà là vẻ mặt như cắt thối xông lên mặt người.

Đường Tổ Trữ vô lực đẩy gã một chút: “Tránh ra! Tôi tự mình mặc quần áo!”

“Không cho.”

“Anh. . . . . Anh. . . . .” Đồ khốn! Ô. . . . . Hắn cứ như vậy bị người làm nhục. . . . . Vì cái gì biến thái hắn mắng được ra miệng, đồ khốn hắn lại không thốt được khỏi miệng?

Lâm Kiệt nhanh chóng vào phòng tắm mang ra quần áo Đường Tổ Trữ, khác với Đường Tổ Trữ dự kiến chính, quần áo đều đã khô.

“Khô?” Đường Tổ Trữ đặt đầu chấm hỏi rất lớn.

“Tự cậu mặc.” Lâm Kiệt căn bản không muốn giải thích là quần áo A Trữ thừa lúc khi hắn còn ngủ, Lâm Kiệt đã dùng máy sấy hong khô

Nói nhảm! Quần áo không tự mình mặc chẳng lẽ phải nhờ đến Từ Lâm Kiệt giúp?

Thế nhưng mặc quần lót, tròng vào quần dài, mang vớ, mang giày, đều phải động đến cái mông trên cơ thể, Đường Tô Trữ nghiêng răng nghiêng lợi mặc xong quần áo đã đau đến mức người đổ đầy mồ hôi.

Đường Tô Trữ vịn vào tường, chậm rãi ra khỏi phòng. Lâm Kiệt đã sớm đi ra bên ngoài chờ hần.

Vì thế, trên hành lang xuất hiện một cảnh tượng kỳ quái thế này: nam nhân cao lớn anh tuấn đi vài bước lại dừng lại tại chỗ chờ một chút, dường như chờ nam nhân thấp kia vượt qua gã, mới tiếp tục đi lên vài bước, sau đó lại đứng tại chỗ chờ. Cứ như thế lặp đi lặp lại.

Rốt cục đi vào thang máy, bên trong không có ai.

Đường Tô Trữ lúc này mới bình tĩnh một chút.

Lúc này Đường Tô Trữ mới nghiêm mặt hỏi: “Đêm qua rõ ràng là mỹ nữ kia ở phòng tắm, như thế nào lại biến thành anh?”

“Cậu hần nên hỏi là, người đẹp kia vì sao lại tìm tới cậu.”

Đúng vậy, cô nàng xinh đẹp như vậy vì sao lại tìm tới hần. . . . . Đường Tô Trữ suy nghĩ nửa ngày.

Sau đó hần như ngộ ra, bùm tính hét lên: “Không phải là anh kêu cô ấy. . . . .”

“Trả lời đúng. Có thưởng.”

Lâm Kiệt một tay liền giữ lấy gáy Đường Tô Trữ, miệng kề miệng hôn lên.

“Dừng. . . . .” Không kịp chống cự đã bị kéo đi, khẽ động hạ thân, đau ——— Đường Tô Trữ đau đến vô lực nhưng cũng liều mạng dùng sức hướng đến thất lưng Lâm Kiệt đánh một quyền.

“A! Cậu mưu sát chồng a?” Lâm Kiệt giữ chặt lấy hai tay của Đường Tô Trữ, không cho Đường Tô Trữ có cơ hội tiếp tục tập kích gã. Tên này đã muốn đem A Trữ trở thành bà xã của mình. . . . .

“Đau vậy ư! Anh không bị người ta làm qua làm sao biết đau đến mức nào?!”

“Ai nói không có?”

“Vậy anh. . . . .” Nên biết kia. . . . . rất đau. . . . . Cái gì?! “. . . . . Anh bị người ta làm rồi hả?”

“Tôi là đồng tính chết tiệt thôi.”

“Vậy tại sao anh không để tôi làm? Còn khiến tôi đến thăm như vậy!” Đường Tô Trữ đã tức giận đến quên chính mình không phải đồng tính. . . . . Vậy mà nói phải làm người ta. . . . . A-men. . . . .

“Cậu được sao? Chờ cậu có được chút kỹ năng của tôi, tôi sẽ để cho cậu thượng. Bất cứ lúc nào cũng trải sẵn giường chờ cậu.”

“Anh cứ chờ xem!” Không suy nghĩ chút nào trong lời khiêu khích của người ta. Heo là chết như thế nào? Đứa nhỏ ngu ngốc. . .

. . .

Cửa thang máy mở.

“Chờ một chút, vì sao chúng ta lại đi thẳng xuống bãi đỗ xe tầng hầm? Tiền thuê phòng. . . . .”

“Tôi thanh toán rồi. Giờ đưa cậu trở về. Nhanh lên.”

“Nhanh cái đầu anh! Tôi không đi được! Từ Lâm Kiệt, tối qua anh dùng n cái bao cao su! Mông đều bị anh chọc thủng!” May mắn là xung quanh không có ai, bằng không những lời này thật đúng là. . . . . Hắc hắc. . . . .

Lâm Kiệt không nói hai câu, liền đem Đường Tô Trữ ngồi chỗ cuối ôm lấy, dùng tư thế hoàng tử bế công chúa ôm Đường Tô Trữ đến bên cạnh xe của mình, đem Đường Tô Trữ nhét vào chỗ phụ lái.

Lâm Kiệt lên xe, chờ bà xã rời khỏi tầng hầm để xe, hướng đến nhà bà xã.

Đường Tô Trữ lại mở nơi để đồ phía trước ghế phụ lái, số bao cao su so với lần trước nhìn thấy ít đi rất nhiều.

“Này! Tối hôm qua rốt cuộc anh làm mấy lần a? Bao cao su sử dụng nhiều như vậy!”

“Oh. . . . . Tôi thích không nói ra đáp án, cậu tự tính.”

“Biến thái!”

“Đa tạ đã quá khen.”

Đường Tô Trữ chán nản.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Dọc đường đi, Đường Tô Trữ hãy còn hăng.

Lần trước trêu chọc em gái đã bị Lâm Kiệt gầy vò cả buổi tối, đêm đó, Lâm Kiệt quả thật vẫn còn nương tay, cũng không có ép hấn làm đến cùng, chính là làm cho hấn thích đến bất tỉnh.

Nhưng lần này! Gã là có ý đặt bẫy để chính hấn nhảy vào! Cũng không phải do hấn trêu em gái gã! Tại sao lại đem hấn ăn sạch? ! Hơn nữa! Còn gặm nhiều lần như vậy! Chẳng lẽ liên vì mảnh vải trắng kia?

“Từ Lâm Kiệt, tôi hỏi anh. . . . .”

“A Trữ thân ái, cậu đừng gọi tôi là Từ Lâm Kiệt. . . . .”

“Vì cái gì mà không thể gọi? Từ Lâm Kiệt Từ Lâm Kiệt Từ Lâm Kiệt!”

“Tôi đây sẽ nghĩ đến cậu lúc ở trên giường kêu tôi Từ Lâm Kiệt, đáng vẻ van xin tôi Từ Lâm Kiệt mau tiến vào, sau đó tôi sẽ bị kích động, chờ chút, nếu tôi đột nhiên tập xe vào lề đường, cùng cậu chơi trò xe chẵn, cậu cũng đừng trách tôi không báo trước cho cậu biết.” (xe chẵn: sex ở trong xe. . .)

Trên mặt Lâm Kiệt cười lạnh, thực giống kẻ trộm.

Khiến Đường Tô Trữ trên đầu xuất hiện mấy chục cái biểu tượng giận dữ, rất muốn vả khuôn mặt tuần tú một cái.

“Từ. . . . . Biến thái!” Đường Tô Trữ siết chặt nắm đấm, cuối cùng cũng có thể gọi gã là biến thái.

“Ah. . . . . tình yêu. . . . . cậu muốn hỏi gì?”

Đường Tô Trữ đều bị Lâm Kiệt thay đổi đề tài đến hôn mê, căn bản quên mất hấn muốn hỏi gì.

“Câm miệng! Đề là do anh! Tại sao lại thay đổi đề tài đột ngột, hại tôi quên mất!”

“Ah ~ muốn tôi nhắc cậu không?”

“Nhắc tôi?” Đường Tô Trữ đầu óc căn bản quá đơn giản.

Chẳng trách hấn luôn đầu không lại Lâm Kiệt.

“Cậu muốn hỏi tôi vì sao tôi qua lại cùng cậu 囡囡, đúng không?”

. . . . . Đúng vậy đúng vậy, chính là điều hấn vừa muốn hỏi. . . . . Không đúng, Từ Lâm Kiệt tại sao lại biết hấn nghĩ gì?

“Tôi chỉ muốn biết cậu đã làm chuyện có lỗi với tôi chưa, nếu phải, tôi đây sẽ trừng phạt cậu.”

“Ai bên ngoài...? Đầu óc anh bị hủy rồi hả? Chúng ta không có quan hệ vợ chồng!”

“Trí nhớ của cậu thật sự không tốt, tôi đã ở trước mặt đồng nghiệp giới thiệu. Cậu là bạn trai của tôi.”

“Kia đều là do anh nói, tôi không chấp nhận!”

“Cậu không cần thừa nhận, tôi đã nhận định rồi.”

“Anh nói mà không để ý a? Anh nhận định tôi thì tôi phải để anh nhận định a? Đồ vô văn hóa.”

“Tôi từ trước đến nay chưa từng có văn hóa.”

Đường Tô Trữ nghĩ muốn học máu!

“Cậu chạy không thoát. Đừng ở ngoài vượt quá giới hạn, trêu chọc em gái, nếu không tự gánh lấy hậu quả.”

Tôi mới mặc kệ anh! Đêm qua bị anh chiếm hết lợi lộc, coi như tôi bị ăn thiếu! Dù sao anh ở thành S, tôi ở thành T làm sao mà chọc ghẹo em gái được, mà có thì anh cũng không thể biết! Hừ! Đường Tô Trữ tính toán là vậy.

“Tôi nơi rồi. Mở cửa gara đi.” Lâm Kiệt bảo.

Đường Tô Trữ giương mắt nhìn, thật đúng là đến nơi rồi a. Lấy điều khiển từ xa từ trong túi áo bạc. . . . . Chậm rãi. . . . .

“Làm sao anh biết nhà tôi ở trong này?”

“Tra dữ liệu ở công ty.”

“. . . . .” Từ Lâm Kiệt! Tư liệu của tôi anh cũng đụng tay vào hả! A! Cửa xe của tôi! “Xe của tôi vẫn còn ở quán pub lân cận.”

“. . . . . Trước mắt cậu cứ nghỉ ngơi hôm nay đã. Ngày mai tôi sẽ lấy lại xe của cậu sau.”

Anh tính ai tin. Đường Tô Trữ ở trong lòng nói thầm, ấn điều khiển từ xa mở ra cánh cửa điện của bãi đỗ xe dưới tầng ngầm.

Đến cửa chính, Đường Tô Trữ không muốn nghĩ gì cả, liền chăm chap tiến về hướng phòng ngủ, khó khăn mà nằm sấp trên giường.

Lâm Kiệt chỉ nhìn hần léc mắt một cái, đi loanh quanh nhìn xem trong phòng, cuối cùng đem chén nước đưa đến phòng ngủ.

“Uống nước đi, vừa rồi cậu còn chưa kịp rửa mặt chải đầu.”

Đường Tô Trữ đang nằm úp sấp, nhúc nhích thân trên, nhận cốc nước uống, “Chẳng phải đều do anh hại sao?.”

“Cậu mặc quần áo có thoải mái không? Muốn cởi không?”

Lâm Kiệt trên mặt không chút biểu cảm. Đường Tô Trữ ra vẻ rất đề phòng, mông hần vẫn còn đau gay gắt.

“Anh lại định làm gì?”

Lâm Kiệt nở nụ cười khó hiểu: “Tôi không muốn làm thì thôi. Chẳng lẽ. . . . . Cậu muốn làm?”

Không muốn trả lời vấn đề nhảm chán loại này, Đường Tô Trữ nằm úp sấp trở lại.

Nhưng thật ra Lâm Kiệt, cũng cởi áo quần dài, toàn thân chỉ còn lại một chiếc quần con hình tam giác, Đường Tô Trữ nhìn có điểm đỏ mặt tim đập nhanh, nghĩ đến tối hôm qua. . . . Thân hình này to lớn là như vậy làm sao trước mặt hần lay động. . .

. . .

Lâm Kiệt cùng Đường Tô Trữ nằm thẳng trên giường đôi.

“Đau. . . . . Anh làm chi vậy?”

“Ngủ. Tôi tới qua cố gắng hầu hạ cậu như vậy, cho dù là siêu nhân cũng sẽ mệt, bảo bối.”

“. . . . .” Đồ sắc lang tự phụ!

Lâm Kiệt liền ngủ trước mắt hần.

Nghiêng đầu, nhìn gương mặt nghiêng nghiêng lúc ngủ của Lâm Kiệt, chậm rãi xem xét.

Coi như Lâm Kiệt là tình một đêm tốt hơn người.

Bắt đầu từ hôm trêu chọc em gái gã . . . . . Đây là một hai tháng tới đều hỗn loạn. . . . . Đến cùng là thoát cũng không được quan hệ cùng Lâm Kiệt.

Trăm phương ngàn kế nghĩ muốn trả thù gã, trái lại còn bị gã chọc ghẹo. . . . .

囧囧 bị hần đâm. . . . . , ngay cả tìm đến phụ nữ cũng giải quyết không được ham muốn kiểu này.

Càng không đề ý đến gã, gã lại càng muốn tới trêu chọc hần!

Còn . . . . . Còn . . . . . Vì thỏa mãn ham muốn, lại cùng gã làm!

Thôi thôi, dù sao chỉ là tình một đêm thôi. . . . . Ngẫu nhiên đùa đùa thỏa mãn con khát cũng được. . . . .

Đường Tô Trữ đầu óc đơn giản chính là không muốn thừa nhận một chuyện: hấn là bi, trong nháy mắt, tựa như bắt đầu buông lỏng . Nếu nói Lâm Kiệt có công cải tạo, vẫn là nói hấn vốn có tiềm chất lương tính thì hơn?

(bi=bisexual)

Kỳ thật, bình thường nếu như bị người đồng tính làm mà ý chí kiên định, mặt tích cực sẽ hận chết đối phương làm đối phương sống không yên, mặt tiêu cực chắc coi như bị chó cắn, vĩnh viễn cự tuyệt đi lại cùng đối phương, căn bản không hề lần nữa đi lại rồi khiêu khích đối phương, đây mới là ý tưởng chung thông thường. Nếu ai bị đối phương làm cho thích, không khỏi lo lắng biến thành lưỡng tính hoặc đồng tính?

Nhưng hấn vẫn khẳng khái để tâm đến sự khiêu khích của Lâm Kiệt. Người ta bật âm nhạc loại gì, hấn liền khiêu vũ loại đấy, Lâm Kiệt buông một lười câu, hấn liền cắn chặt miếng môi. Khó trách người ta nghĩ phản ứng của hấn chính là đã nghiện, câu đến con cá loại như hấn, buông tay thế nào cũng thấy luyến tiếc.

Lúc sau cùng Lâm kiệt, chỉ ngây ngốc mà cảm thấy rằng, loại ham muốn mãnh liệt này cuối cùng cũng được thỏa mãn, tìm người cùng tính toán chuyện nhà cửa cũng có vẻ quá trớn, lúc này mới không muốn so đo cùng gã, ... Dù sao để gã là tình một đêm là được. Cho nên hấn chưa từng nghĩ đến việc chất vấn Lâm Kiệt vì sao nhất định nhắm vào hấn. . . . . Nhưng thật ra chính hấn đang nghĩ đến lý do biện minh thay Lâm Kiệt, xem như tự cho mình một lý lẽ. . . . .

Đường Tô Trữ mộng lung ngu, trong đầu còn nghĩ như này: Đúng. . . . . Từ Lâm Kiệt là đối tượng tình một đêm, kỳ thật rất được. . . . . Xứng đáng với chức vụ. . . . . Về sau nếu còn cần. . . . . sẽ gọi Từ Lâm Kiệt đến làm ấm giường. . . . .

Gọi gã đến nhanh giúp mình hạ nhiệt. . . . . Từ Lâm kiệt. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Đang ngủ bỗng nhiên tỉnh dậy, Lâm Kiệt mở mắt ra, cảm giác ngủ ngon thật thoải mái.

Đặc biệt là khoảng không trước ngực nằm úp sấp một. . . . . tên nhóc ngốc miệng còn chảy nước miếng. . . . .

Lâm Kiệt ôm lấy hai cánh tay, đem cái cơ thể gầy teo không có cơ bắp kia găt gao ôm, rồi xem gương mặt Đường Tô Trữ từ từ biến sắc, vẻ mặt đau đớn nhưng vẫn không muốn tỉnh lại.

Lâm Kiệt cười trộm.

A Trữ thật sự gây cho gã nhiều hứng thú. Tuy rằng đáng về A Trữ coi như bình thường, tuy rằng A Trữ chẳng có cơ bắp. . .

. . .

Rõ ràng chẳng vì lẽ gì mà xem nhẹ người này một cái.

Vì cái gì. . . . . Không thể buông tay?

Cậu trai quả thật mọi mặt đều không đủ tiêu chuẩn của gã, háo sắc, ngu xuẩn, tự cho mình là thông minh, dễ dàng bị kích động, thiếu cơ bắp, tin tưởng chính mình vĩnh viễn gặp may mà không hiểu phải học tập mới có. . . . . Rất nhiều, nhiều không kể xiết những cái ngớ ngẩn, vì cái gì gã rõ ràng biết nhưng lại không có biện pháp tránh ra?

A Trữ dạo này không viết thư chửi gã, gã tựa như đã đánh mất thứ gì khiến toàn thân khó chịu. Rất sợ, sợ A Trữ từ nay sẽ không để ý đến gã nữa. . . . . Nhưng sao lại sợ? Gã không thể nói rõ được. . . . . Khi A Trữ không gửi mail, chỉ cần tưởng tượng đến việc A Trữ lười nhác không muốn cùng gã tranh cãi, coi gã như người dưng, tim sẽ như bị bóp nghẹt đau đớn.

Không muốn bản thân tổn thương, muốn ngăn chặn cơ hội biến mất không dấu vết của A Trữ, liền tự gã đến cột chặt người ta.

Hà Lê vẫn nói gã yêu thương A Trữ . . . . .

Có thể đúng sao?

Không có đâu.

Nhưng chính mình đối với sự tồn tại của hắn lại khẩn trương như vậy, để ý giải thích “yêu” là như thế nào?

Cùng A Trữ sinh ra đủ loại cảm xúc lẫn cảm giác, với Lâm Kiệt mà nói như vậy thật lạ.

Gã nghĩ rằng gã đã yêu, Lư Dịch, nhưng hiện tại đụng phải A Trữ, khiến gã suy nghĩ để nhận biết việc qua lại với Lư Dịch hai năm rồi về sống chung ba năm sau rỗng rã năm năm liền, rốt cuộc là cái quái gì?

Gã thích Lư Dịch, cái này không cần nghi ngờ. Lư Dịch anh tuấn tiêu sái, hài hước, thông minh, trưởng thành, vững vàng, trầm tĩnh, cũng không nóng nảy, 囧囧 kỹ xảo cũng rất tốt, công việc thì hạng nhất, có thể nói là một người đàn ông hoàn mỹ. Cùng gã ở một chỗ không cần lo lắng điều gì, hai người thực dễ dàng liên kết, phối hợp với nhau, cũng có thể nói là cặp đôi hoàn hảo.

Nhưng vì sao, cùng một chỗ với A Trữ, trái tim gã có thể dễ dàng mà vui sướng, tràn ngập thanh âm vui vẻ? Mà loại vui sướng này, tiếp xúc với Lư Dịch khi đó, tỉ lệ xuất hiện lại vô cùng ít?

Lâm Kiệt có yêu Lư Dịch không? Cho là có đi. . . . . vốn gã vẫn tưởng đó là tình yêu. . . . .

Lư Dịch bình thân nói muốn thành gia kết hôn với một cô gái, Lâm Kiệt lạnh lùng bảo Lư Dịch nhanh chóng thu xếp rồi đi.

Gã khi đó thực phần nộ, phần nộ vì Lư Dịch lừa dối tình cảm của gã, đến cuối cùng rời khỏi gã, cùng phụ nữ kết hôn! Phần nộ làm cho gã không kịp đau lòng? Hoặc, phần nộ khiến gã không biết mình đang đau lòng? Lúc này mới là mấy tháng sau mối tình đó, Lâm Kiệt cũng đã quên gã rốt cuộc có đau lòng hay không.

Tuổi trẻ gã cũng từng trải qua những ngày ngổ buồn khổ thời niên thiếu, như anh như em, đau đớn muốn chết đi, nhưng cũng không giống hiện tại gặp phải A Trữ.

A Trữ biết rõ gã là đồng tính, nhưng không phải không có chút tình nào mà hung hăng đẩy ra, sau lần đầu tiên tiếp xúc, thật đúng là nghe lời thách đấu mà tìm gã trả thù. Cũng có thể A Trữ ngốc nghếch, chỉ cần không đùa bỡn hắn, bằng không sẽ tự bản thân, tuyệt đối sẽ muốn xin lỗi hắn. Đây thực buồn cười, buồn cười đến độ chính Lâm Kiệt cũng không hiểu vì sao gã đến đây.

Đường Tô Trữ là quả vui vẻ của gã, giữa khoảng thời gian buồn khổ của đời gã, là người duy nhất có thể đơn thuần khiến gã cảm thấy vui vẻ.

Đối với Đường Tô Trữ, gã đã nghiệm thượng hân, không cách nào dứt bỏ, cũng không muốn dứt bỏ.

Nhìn thấy nước miếng nơi khóe miệng Tô Trữ ngốc.

A Trữ kỳ thật rất đáng yêu, rõ ràng trong sáng, ánh mắt không lớn không nhỏ, dường như là một mí, cái mũi có điểm lớn. . .

. . . Ham muốn mãnh liệt nha? Môi hơi mỏng coi như mềm mại, gương mặt nho nhỏ, chỉ có bàn tay lớn, tóc rất dày, nhưng lại mềm mại, cắt một kiểu tóc thời trang, giống ngôi sao nào đó tóc dài ngắn không theo trật tự mà cứ tầm tầm lớp lớp, 囧囧 ẩm ướt khi dính ở trên gương mặt này lại có vẻ đẹp khác lạ. . . . .

Trái tim Lâm Kiệt nặng nề mà nhảy dựng lên. Không ổn! Gã lại muốn cùng A Trữ 囧囧. . . . .

Đêm qua lần đầu tiên của A Trữ, gã làm A Trữ tiết bảy tám lần, lúc sau cái kia cũng chưa tiết ra, chính gã làm bốn lần với A Trữ, trong đó có hai lần bao cao su còn nứt vỡ, một lần thì thay. . . . .

A Trữ noi đó nhất định rất đau. . . . . vẫn là bản thân tàn nhẫn mà. . . . .

Nhìn thấy hõm vai của người đang ngủ kia, cái loại ngốc nghếch này bộ dạng thật sự khiến Lâm Kiệt nhìn không được ý muốn trêu chọc hắn.

Lâm Kiệt vươn tay nhẹ nhàng chặn trước hai lỗ mũi của A Trữ.

Trong lúc ngủ mơ màng, A Trữ xoay trái xoay phải cũng không thoát được ngạt mũi. Cũng không mau tức giận, miệng cũng sẽ không mở ra, tự động dùng miệng hô hấp, ngốc! Ngốc! Rất đáng yêu. . . . .

Lâm Kiệt cười thầm, rồi ngón tay đi, không đùa A Trữ nữa .

Nụ cười của Lâm Kiệt dần trở nên dịu dàng chiều chuộng.

Ngực thấy ẩm áp. . . . .

A Trữ, đừng rời khỏi tôi. Không được rời khỏi tôi!

“Từ Lâm Kiệt. . . . . Đói bụng quá. . . . .”

“Tù lạnh nhà cậu có gì không?”

“Không . . . . .”

“Muốn ăn gì?”

“ . . . . . Tùy anh.”

Lâm Kiệt xoay người xuống giường, lại không mặc áo, liền hướng phòng khách đi.

Khoe người để làm gì chứ. . . . . Trông đến phát cáu. . . . . Nhưng chính Đường Tô Trữ lại luyến tiếc khi không nhìn, thấy dáng điệu cao lớn của người ta lại ghen tị, nhìn lại bản thân yếu như gà lại mỏng như tờ giấy, ôi. . . . . Chỉ có thể thở dài, nhưng cũng tạm tạm, cũng có thể coi mình là cao, 178cm tuy rằng không hơn hạc trong bảy gà, nhưng so với người thường cũng có chút hơn.

Lâm Kiệt mở tủ lạnh, bên trong đều là đồ ăn vặt, cái gì khoai tây chiên, bánh ngô, một đồng tương, còn có một lọ sữa dờ dang, còn lại hai phần ba lon Coca, tên nhóc này đã để mấy ngày a? ! Lâm Kiệt đàn mặt ra.

Trở lại phòng ngủ, lấy di động của chính mình, liếc mắt nhìn qua dãy danh bạ cao thấp, nhìn một dãy số, chọn lấy.

“Vui lòng đưa đến hộ tôi . . . . . Cô dâu mới một phần. . . . . Song mộc lâm . . . . . Địa chỉ là đường XX ngõ 139 số 10 tầng 12. . .

. . . Một tiếng nữa sẽ đến, được. . . . .” Lâm Kiệt lại nghe thêm một lát, “Đúng.” Lúc này mới dập máy.

“Đó là cái gì vậy?” A Trữ tò mò.

“Gần nhà cậu có cửa hàng món cay Tứ Xuyên chuyên giao tận nhà, cậu không biết hả?”

A Trữ mờ mịt lắc đầu.

“Nhìn tủ lạnh của cậu cũng đoán được cậu chắc chắn không biết . . . . .” Lâm Kiệt thần nhiên.

A Trữ nhú mày nổi giận.

“Khu phố của tôi sao anh quen thuộc vậy hả?”

“Đương nhiên.” Bởi vì khi còn là sinh viên Lâm Kiệt đã ở đây.”Đứng lên đi tắm đi, đợi lát nữa rồi ăn cơm.”

“Người ta một giờ mới đưa đến, anh gấp cái gì?” Bất mãn.

“Tôi không vội, tôi đương nhiên không vội, tôi chỉ là sợ cậu khi đến phòng rửa mặt sẽ mất một giờ, chờ tôi ăn uống no đủ, cậu mới tắm sạch, chuẩn bị ăn đồ thừa canh nguội. . . . . Cậu cũng không cần lo lắng, tôi đâu có gấp gì đâu?”

Dù sao người đói bụng không phải tôi.”

Về mặt của lâm Kiệt chính là chuẩn mực của sự phốt lò, thường thường nhất định sẽ khiến A Trữ giậm chân.

“Từ Lâm Kiệt!”

“Cậu lại gọi tôi là Lâm Kiệt đáng chết . . . . .” Lâm Kiệt liếm môi, mặt tối lại.

Đường Tô Trữ cả kinh nhắm chặt miệng lại, hắn cũng không muốn tại đây mỏng lại bị đau lần nữa, khoi mào 囹圄 của Lâm Kiệt.

Vật lộn nhấc người lên, dùng sức trừng mắt liếc Lâm Kiệt một cái, Đường Tô Trữ chậm rãi lướt qua Lâm Kiệt, vào phòng rửa mặt chải đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

“Đường Tô Trữ!” Trưởng phòng gọi.

“Vâng!” Đường Tô Trữ quay lại.

“Đến phòng họp nhỏ.”

“Oh . . . . .”

Trong phòng họp nhỏ chỉ có hai người.

Trưởng phòng cùng Đường Tổ Trữ ngồi đối diện cách nhau một cái bàn họp con con.

“Tiểu Đường.”

“Trưởng phòng.”

“Cấp trên có chỉ thị điều người đi nơi khác.”

“Trưởng phòng anh phải chuyển công tác đến chỗ nào à?”

“Không phải tôi, là cậu.”

“Tôi ? Tôi?”

“Trước kia nếu tôi có lỗi với bên cậu, vẫn mong cậu bỏ qua, tôi thật sự không biết cậu là người bên D. . . . .”

D phải, toàn bộ công ty đều biết ý nghĩa của tên gọi này, chính là chỉ, ông chủ TonyDexon.

“Cái gì? Anh nói cái gì?”

“Trước đây cậu là thư kí điều hành bên RD.”

“Thư kí?”

“Là thư kí đứng đầu của RD.”

“Ừ. . . . . là thư kí của CEO? !” Thiếu chút nữa kêu tên Từ Lâm Kiệt.

“Đúng. . . . . thư kí của RD CEO Lâm Kiệt, là người nổi nghiệp được nội bộ D phải điều động. . . . .” Trưởng phòng nhìn sắc mặt kinh ngạc của Đường Tổ Trữ, mới chần chừ hỏi: “. . . . . Không phải sao?”

Từ Lâm Kiệt là được nội bộ điều động người nổi nghiệp Dexon? ! Hả. . . . . Hoàn toàn không biết!

“Này. . . . . Tôi không rõ lắm.”

Trưởng phòng cho rằng Đường Tổ Trữ muốn tránh đi vấn đề nhạy cảm, cho nên coi như Đường Tổ Trữ và mình hiểu nhau mà không cần nói ra miệng, cười bảo: “Đúng đúng, chúng ta đều không rõ! Tiểu Đường a! Sang bên kia rồi mọi người đều dựa vào cậu đó. . . . .”

Ấn sau câu nói là chút ý xu nịnh của trưởng phòng, Đường Tổ Trữ tự động loại bỏ âm thanh không lọt vào tai.

Thứ bảy tuần trước, Từ Lâm Kiệt đưa hân về nhà, còn ở nhà hân cả ngày, hân đi lại không tiện, Lâm Kiệt còn vội vàng giúp hân. Còn ra khỏi cửa sang hiệu thuốc mua thuốc về cho hân bôi chỗ đau đó kia. . . . . Tiếp đó cũng không đi, ở nhà hân qua đêm, còn cương quyết ôm hân ngủ, hân giả dựa một hồi, đành phải nghe theo Từ Lâm Kiệt . . . . .

Ngày chủ nhật hôm qua, mộng hân cũng không còn đau như vậy, nhưng Lâm Kiệt đáng chết lại lúc ẩn lúc hiện ở nhà hân, còn đem chính đồng nam nam 囍囍DVD gả gửi tới lấy ra xem, hỏi A Trữ thân yêu rốt cuộc xem qua vài phim chưa, lôi kéo hân cùng nhau xem 囍囍, còn qua lớp quần vuốt ve tiểu đệ đệ của nhau. . . . . Cả ngày bị Từ Lâm Kiệt đánh lén hôn lại vuốt. . . . . Ngày hôm qua chàng vạng mới lái xe chở hân đi pub gần đó lấy xe, sau đó hai người đều tự lái xe về nhà.

Hân lúc này mới thoát ly được sự quấy rầy của Từ Lâm Kiệt. . . . .

Không nghĩ tới nữa!

Hôm nay mới đi làm được nửa ngày, thế nào đã có lệnh chuyển đi nơi khác? !

Từ Lâm Kiệt quyết tâm muốn ăn hiếp hân tới cùng sao. . . . . nếu hân đi, có thể sẽ không thấy mùa xuân nữa . . . . . Ô. . . . .

Gã muốn hân đi, hân sẽ KHÔNG đi! Để xem gã thế nào!

Đường Tổ Trữ cắt ngang lời trưởng phòng đang lải nhải: “Không đi thì thế nào? Tôi ở sẽ ở lại thành T. . . . .”

“Không. . . . . Không đi?” Trưởng phòng đem lệnh chuyển công tác trực tiếp đưa Đường Tổ Trữ xem: “Nếu nói không đi, trên mặt sau có mấy chữ Lâm hiệp tay tự viết. . . . .”

Đường Tô Trữ nhận lấy văn bản, trực tiếp nhìn thấy mấy chữ rỗng bay phượng múa tên thân mật của mình: “A Trữ nếu không đến RD nhận chức, tôi liền đem chuyện tình xem DVD của cậu cho cả thiên hạ biết.”

.....

Tử, Lâm, Kiệt!

“..... Trưởng phòng, anh chờ một chút.”

“Oh.....”

Đường Tô Trữ lấy điện thoại cầm tay ra trong túi quần âu, tìm danh sách cuộc gọi ghi lại, hôm trước khi Tử Lâm Kiệt đi mua thuốc, còn gọi cho hắn hỏi cái gì mà hắn có thể bị dị ứng với thuốc hay không và vân vân. ....

Điện thoại lập tức kết nối.

“A Trữ?”

“Lệnh chuyển công tác là cái quái gì thế?” Nghe A Trữ cao giọng giống như bà xã đang chất vấn ông xã trên áo sơ mi sao lại dính vết son môi. ....

“Chuyện là gọi cậu sau chủ nhật thì sang làm việc tại thành S luôn.”

“Tôi không đi.” Dường như bà xã cố tình gây sự.

“Vi cái gì mà không đi? Trên lệnh chuyển công tác còn viết, tiền lương sẽ tăng gấp đôi, cậu không muốn sao?”

Tiền lương gấp đôi? !

Đường Tô Trữ lúc này mới đọc kỹ thông báo đang cầm trên tay.

Dưới sự quản lý trực thuộc R&DCEO, thư kí điều hành có quyền lợi và nghĩa vụ, mức lương được sửa đổi, tăng gấp đôi so với mức lương của phiên dịch viên. ....

Tăng gấp đôi yeah, còn có quyền lực yeah. ....

Động tâm động tâm~~~~”gấp đôi tiền lương cậu có muốn hay không?” Ông xã thả đồ ngon ngọt.

“Được!” Bà xã nuốt mồi.

“Vậy thứ hai sau 9 giờ sáng đến gặp tôi báo cáo.”

“Được!”

“Ngoan. Tôi đang họp, hiện tại không nói chuyện được, tối nay sẽ gọi lại cho cậu.” Dường như ông xã đang trấn an bà xã.

“Á..... Anh đi mau đi.” Hóa ra hắn đang trong phòng họp. ....

Sau khi tắt di động, Đường Tô Trữ mới tỉnh lại, thiếu chút nữa nắm tay dùng sức ném điện thoại.

Cái gì mà ngoan chứ! Cái gì tiền lương gấp đôi! Chẳng phải muốn mang tôi đến bên cạnh anh! Thế nào mà mình lại hồ đồ? ! Còn tự mình đem bán! Tôi trả lại việc cho anh đó!

Nhanh chóng gửi lại một tin nhắn: Lâm Kiệt đáng chết! Dám bày trò với tôi! Anh là đồ đại khôn nạn!

Tức chết hắn!

“..... Có sao không?” Trưởng phòng cẩn thận hỏi.

Vừa rồi nghe đối thoại một chiều của Đường Tô Trữ, phát hiện Tô Trữ dám trực tiếp chất vấn lệnh chuyển đi nơi khác, lại thấy Tiểu Đường đọc kỹ những đáp ứng khi chuyển đi thì nhận lời, kết luận lại Tiểu Đường nhất định là so với người đứng đầu còn cao hơn một bậc, bằng không sao có thể vừa nghe điện thoại đã thông qua rõ ràng 囧囧囧. Trưởng phòng có điểm lo lắng cho hậu quả có mắt như mù của chính mình..... Sau đó nghĩ đến Tiểu Đường cũng là nền của ABC..... Lúc này mới đau lòng ngẫm cái kết luận: Tiểu Đường đúng là con heo ăn lão hổ, ẩn thân ở ngành của bọn họ, điều tra tình trạng nghiệp vụ công tác. ....

“Không đi cũng không được ! Tôi đều đồng ý với hắn rồi!” Đường Tô Trữ tức giận mà oán hận nói, hắn kỳ thật cũng không muốn giận cá chém thớt.

Di động Đường Tô Trữ vang lên tiếng chuông: bạn nhận được một tin nhắn mới.

Cầm giận mà nắm chặt tay, màn hình hiện ra: “Tôi bày mưu với cậu cũng chẳng phải hôm nay mới bắt đầu, chẳng lẽ cho tới hôm nay cậu mới phát hiện ra?”

“Từ — Lâm — Kiệt —!” Đường Tô Trữ nhin không được, tức giận hét to.

Trường phòng mở to hai mắt, miệng há hốc, dáng vẻ chốc lát không thể hô hấp được: Tiểu Đường này chắc chắn so với Lâm Kiệt còn cao hơn một bậc!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Qua ngày thứ hai, hai ba bốn bốn bị quấy rầy điện thoại nghe Từ Lâm Kiệt hưng phấn, cũng khiến cho chính hắn muốn tìm một tối được thỏa mãn, rất cục chào đón ngày thứ sáu, mới tính đến buổi tối đi quán bar tìm mấy cô nàng dễ thỏa mãn ham muốn nhưng tuyệt đối Đường Tô Trữ không lường được, giờ tan tầm còn chưa tới, Lâm Kiệt liền mò tới văn phòng hắn.

Từ Lâm Kiệt còn mang theo mấy thùng lớn.

Nhân viên của Dexon Instruments chỉ nhánh thành T, không mấy người biết bộ dáng của Lâm Kiệt chính là trắng là biển, cho đến khi gã tự mình quá bộ đến phòng tư liệu, cũng giải thích rằng gã đến để giúp đỡ thư kí RD tương lai thu xếp công việc, đồng nghiệp bên phòng tư liệu bây giờ mới biết được CEO của công ty Á Châu trung tâm RD là người tuân thủ đến thế nào, ánh mắt của cả phòng từ nam đến nữ đều tập trung về vị trí của Đường Tô Trữ, đẹp mắt nha!

Đường Tô Trữ nhú mày, tâm sinh bất mãn. Không thể phủ nhận trong lòng có điểm không vui, tác phong cùng bộ dáng Lâm Kiệt rất huênh hoang. Bất quá hắn nói cho cùng cũng chỉ là tâm lý nhỏ chưa hoặc là chán ghét tất cả mọi người nhìn chằm chằm Lâm Kiệt, ngay cả chính hắn ngay lập tức cũng không phát giác được, chỉ là liên tiếp mất hứng.

“Anh đến đây làm gì?”

“Tôi nghĩ cậu tuyệt đối sẽ không thu dọn, cho nên đến giúp cậu.”

“Anh. . . . .” Đường Tô Trữ than vãn, hắn là có chủ ý như vậy không hề sai. . . . . Nhưng mà, Lâm Kiệt rốt cuộc là cái quái gì? Làm sao lão có thể nhìn thấu tâm tư của hắn?

“Còn nữa, tôi đã tìm được công ty chuyển nhà rất tốt, sáng mai qua nhà cậu thu dọn.”

Từ từ. . . . . Hắn nghe không có hiểu. . . . .”Tôi không cần chuyển nhà!”

“Chẳng lẽ cậu thực không cần? Từ thành T đến thành S?”

Từ thành T đến thành S, không cách tính ra cũng không xa lắm, chạy xe với tốc độ cao đại khái một hai tiếng sẽ tới, nhưng đi từ nội thành T đến nhà A Trữ hay đi từ trung tâm thành S đến chỉ nhánh RD, đều mất rất nhiều thời gian, thật muốn siêng năng, đi làm hai ba tiếng, tan tầm lại hai ba tiếng về, nếu gặp trường hợp ứ tắc giao thông, thời gian đi lại sẽ lại lâu hơn.

Đường Tô Trữ ngẫm nghĩ liền nản lòng.

“Nhưng tôi chưa đi thành S tìm chỗ ở, làm gì có nơi để chuyển đi!”

“Chỉ nhánh RD có ký túc xá đặc biệt.”

RD có ký túc xá đặc biệt? ! Nghe nói phúc lợi ngành RD so với cái khác ngành đều tốt hơn, nguyên lai là sự thật.

“Anh đều đã bố trí rất tốt. . . . . Nơi tôi đang thuê hiện tại vẫn còn thời hạn, không thể để lãng phí được.”

“Đơn giản, cậu làm cò nhà bắt người ta phải thuê.”

Từ Lâm Kiệt này thật đúng là. . . . . Chuyện gì cũng tính tới rồi. . . . .

Yên lặng thu dọn đồ đạc này nọ, nhưng Lâm Kiệt đi đến kéo ghế từ bàn làm việc ra ngồi nhìn hắn dọn dẹp.

Đồ vật cá nhân của hắn tuy nhiều, song cũng chỉ cần một thùng là đủ.

Tiểu Chu tìm đến đứng cạnh Lâm Kiệt trò chuyện, hai hàng lông mày Đường Tổ Trữ chau lại, khó chịu!

Sao mà khó chịu chứ?

Không phải nói muốn tới giúp hắn thu dọn sao, thế nhưng việc gì cũng không làm, ngay bên cạnh còn tán gẫu cùng nam nhân khác! Tiểu Chu so với hắn cũng đẹp hơn, kia là thế nào? Hay tóc của cậu ta ngắn hơn tôi! Nhìn thấy đàn ông liền mê muội, Từ Lâm Kiệt là đồ ngu ngốc!

“..... Lâm hiệp đem Tiểu Đường điều về RD, bạn gái Tiểu Đường sẽ thật khổ sở nha?” Tiểu Chu nói.

Bạn gái? Lâm Kiệt hạ thấp nụ cười, lạnh lùng bảo: “Đây là công việc, nếu cậu ấy muốn tốt đẹp thì phải tự sắp xếp việc riêng.” Có tôi rồi mà cậu còn dám có bạn gái hả?

“Ài, Lâm hiệp anh không biết đấy, bạn gái Tiểu Đường rất khá á, vậy mà còn gửi tôi email giới hạn cho Tiểu Đường.....” Tiểu Chu dường như kể tai nói nhỏ, hạ giọng xuống.

Gửi email giới hạn? ! ! ! ! Được lắm A Trữ, cậu chờ xem buổi tối tôi làm sạch cậu thế nào!

“Mail của cậu ta còn bị cậu xem được a? Có bao nhiêu hạn chế?”

“Hi hi..... Bạn gái cậu ta dung kí tự rất lớn, tôi từ xa đã nhìn thấy, viết: tiểu kê kê của A Trữ rất đáng yêu, thật sự là rất kính bạo..... Cũng không lo A trữ sẽ xấu hổ.....” Tiểu Chu cười đến thân trên run rẩy không ngừng.

Lâm Kiệt thiếu chút nữa bật ra cười thành tiếng.

Hóa ra chính mình ăn dấm chua của chính mình..... Ai! A trữ..... Buổi tối tôi còn làm cậu vô cùng sạch sẽ, bởi vì cậu hại tôi phải lo lắng! Hừ!

Tiểu Chu nói tiếp mấy lời ước ao được như A Trữ.

Lâm Kiệt tiếp tục ở trong lòng ngắm Đường Tổ Trữ.

Đường Tổ Trữ đang thu dọn đồ đạc bỗng thấy toàn thân lạnh run.

Xem Đường Tổ Trữ dọn dẹp cũng không khác thường lắm, Lâm Kiệt mới tới gần hắn.

“Công việc bên này gần như đã chuyển giao hết phải không?”

“Ah, còn có hai phần bản thuyết minh, phải giao cho trưởng phòng, để xem ai có thể tiếp nhận dịch.”

“Chờ lúc nữa hết giờ chúng ta liền.....” Lâm Kiệt không nói tiếp, vì ngay cả gã cũng thấy được mấy nữ đồng nghiệp làm cùng A Trữ ra hiệu gọi hắn lại, liền hạ giọng thì thầm bên cạnh người ta bảo: “Này! Có người gọi cậu sang kia.” Còn hắt cằm về phía mấy đồng nghiệp nữ.

“Oh.....” Đường Tổ Trữ cười một chút với các nàng, rồi đáp: “Tôi qua kia một chút.”

Lâm Kiệt lạnh lùng coi Đường Tổ Trữ đi qua, còn nữ đồng nghiệp này cười nói. U ám nghĩ ngay lập tức phải khiêng Đường Tổ Trữ về nhà làm!

“Nhóm mỹ nhân, tìm tôi để làm chi?”

“Vừa rồi mọi người trong phòng bàn bạc, sau giờ làm mời anh đi hát Karaoke, xem như buổi chia tay, chúc mừng anh thăng chức.” Mỹ nữ A đề nghị.

“Ah! Cảm ơn!” Đường Tổ Trữ nói lời cảm tạ, có chút vui vẻ. Phòng hắn bình thường cạnh tranh là thế, có tình nghĩa như vậy thực hiếm gặp.

“Phòng ta vừa nãy đã đặt một hàng ghế dài, còn muốn mời Lâm hiệp cùng đi, anh qua nói với Lâm hiệp mấy câu, hỏi anh ấy, nhất định, tuyệt đối phải nhận lời mời của chúng ta đó.” Mỹ nữ B thuyết phục.

Nhìn thấy ánh mắt của các cô gái xinh đẹp này đã thành hình trái tim, mơ ước cái gã đồng tính kia? Nguyên lai ý không ở trong lời a! Đường Tổ Trữ có chút nghiêng răng nghiêng lợi trả lời: “Được, chờ tôi nói với anh ấy.”

“Vậy xin nhờ anh nha!” Mỹ nữ C van nài.

“Ừ! Cứ trông vào tôi!” Xa xa trừng mắt nhìn Từ Lâm Kiệt liếc một cái. Tai họa! Ngay cả phụ nữ cũng bị anh quyến rũ mất!

Đường Tổ Trữ lúc này mới trở về chỗ ngồi.

“Đồng nghiệp cùng phòng nói, phải chúc mừng tôi thăng chức, buổi tối mời chúng ta hai người đi hát Karaoke.”

“Cậu muốn đi không?” Lâm Kiệt nhìn chằm chằm Đường Tổ Trữ. Cậu dám nói muốn cho tôi xem!

“Không muốn. Chính là về sau xác định chắc chắn không cùng mọi người gặp lại thì hơn, bọn họ giúp tôi chúc mừng, nói không đi cũng áy náy.”

Đúng là không thể nào nói nổi. Lâm Kiệt lạnh lùng hừ một tiếng: “Vây đi thôi.”

“Đúng rồi, vừa nãy anh nói chờ lúc nữa hết giờ là thế nào?”

“Cậu còn có thể nhớ rõ lời nói của tôi a?” Lâm Kiệt tức giận nói mát.

“Không muốn nói thì thôi.” Đường Tô Trữ cũng bực mình mà đáp lại.

Lâm Kiệt lảng lạng chăm chú nhìn Đường Tô Trữ một lúc, mới chậm rãi bảo: “Vốn muốn đưa cậu đi xem phim. . . . .”

Đường Tô Trữ vừa rồi có biết bao cảm xúc tiêu cực chỉ vì một lời này của Lâm Kiệt mà. . . . . Tan thành mây khói . . .

. . .

Không biết vì cái gì hay bởi vì câu này mà phản kích đứng lên, Đường Tô Trữ có chút ngu si hỏi: “Muốn xem phim gì?”

“Batman4.”

“A! Tôi muốn xem!”

“Nhưng cậu muốn đi tiệc chia tay kia mà. . . . .” Lâm Kiệt lại trung về mặt phớt tỉnh.

“Chúng ta hát hai bài đầu rồi đi luôn a!”

Đường Tô Trữ lần đầu tiên chủ động cố gắng vì hai người tranh thủ mọi việc. . . . . Tuy rằng bé nhỏ không đáng kể. . . . .

Nhưng sau cùng lại khiến Lâm Kiệt lộ ra vẻ tươi cười ảm áp.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Phòng tư liệu của họ vì xử lý toàn bộ các tư liệu của mọi phân ngành trong trung tâm Á Châu, nhân viên đương nhiên khá nhiều. Trừ những cô đã lập gia đình hay mấy anh phải về nhà chăm sóc vợ con, tới tham gia chúc mừng tiệc chia tay đồng nghiệp phòng tư liệu còn có ba mươi mấy người.

Trên thực tế, không còn đến chừng ấy người. CEO của bên tiếp thị Lãng có chút quen biết Lâm Kiệt cũng được mời tới tham gia buổi tiệc.

Rõ ràng giám đốc điều hành của bên tiếp thị Lãng vừa nghe nói Lâm Kiệt chạy tới thành T giúp người nào đó chuyển công tác, thật sự cũng hiếu kỳ, phải thừa dịp tan tầm đến xem Đường Tô Trữ này rốt cuộc là người thế nào.

Chuyển sang Đường Tô Trữ, vẫn là Lâm Kiệt tự mình nói với Lãng về chức vụ, chức sắc Lâm Kiệt đưa ra lý do rất đơn giản: Đường Tô Trữ là bạn trai tôi. Lãng còn cười mắng Lâm Kiệt là tên việc công giả tư, Lâm Kiệt nói gã đã đi xin chỉ thị của Tony, Tony đồng ý.

Lãng liền hiểu ngay, Lâm Kiệt này trước kia cho dù có bạn trai cũng tuyệt đối sẽ không thay bạn trai lấp đầy cái túi hay các chuyện khác, thế nhưng chỉ vì một nhân viên tư liệu mà tự gã đến đây sắp xếp sao?

Lãng nhận thức về Lâm Kiệt, anh cảm thấy Lâm Kiệt không phải kiểu đàn ông sẽ chăm sóc cho vợ mình, hướng chỉ là một nhân viên văn thư nho nhỏ được chuyển từ bên tư liệu sang RD? Cái này khiến anh tò mò về Đường Tô Trữ. . . . . Anh cũng không nhớ rằng bên ngành của mình có người nào rất đẹp trai a. . . . .

Khi Lãng nhìn thấy Đường Tô Trữ, phản ứng cũng giống như nhân viên bên RD, mắt mở to thiếu chút rớt ra ngoài, còn nhìn không ra Đường Tô Trữ đặc biệt ở điểm nào.

Người đứng đầu ngành tiếp thị đến phòng tư liệu, ai đấy đều phải đứng lên chiêm ngưỡng một chút.

Chứng kiến hai kẻ đầu to nào đấy gọi nhau anh em í ới qua chụp ảnh, Lãng cũng kéo Lâm Kiệt sang một bên kẻ tai nói nhỏ.

Đường Tô Trữ cau mày, nhìn bộ dáng hai người nói chuyện có vẻ quen biết nhau khá rõ. Lãng so với Lâm Kiệt cũng lớn hơn vài tuổi đi? Hẳn sẽ không. . . . . Sẽ không phải là. . . . . là người khiến mộng của Lâm Kiệt đau đớn chứ? !

Trong lòng thế nào lại có điểm là lạ, có chút ê ẩm. . . . . A! Mặc kệ! Vứt bỏ vứt bỏ! Từ Lâm Kiệt có cùng người khác thế nào cũng không phải chuyện của hắn!

Sự thật chứng minh, đánh giá hai người bọn họ khiến nhân viên phòng tư liệu mềm nhũn cả người.

Vừa bước vào phòng tiệc cỡ lớn được bố trí toàn bộ ghế ngồi, nhân viên cơ hồ đều muốn vây quanh Lâm Kiệt cùng Lăng, đưa bọn hắn nước, lấy quyền chọn bài, thực đơn, cúi mình như thể thú nuôi đến cực điểm, nhân vật chính Đường Tổ Trữ đột ngột bị đẩy sang một bên, không có nửa người đến tiếp hắn. Ngay cả những người không chen lấn, cũng chỉ nhìn Đường Tổ Trữ cười cười, sau đó mà bắt đầu chọn mấy bài đặc biệt để hát.

Đường Tổ Trữ cùng Lâm Kiệt sắc mặt không thể nói được có bao nhiêu sự khó coi.

Một người là vẫn trừng mắt nhìn Lâm Kiệt, bất mãn trông đám hoa hoa cỏ cỏ xung quanh Lâm Kiệt.

Một người là mặt không chút thay đổi, chỉ thiếu nước găm lên giận dữ như ở RD.

Lâm Kiệt nghĩ thầm, rằng, xem ra gã phải đem chút tác phong cùng thanh danh từ RD mang sang thành S mới được, xem bọn kia còn dám đối với kẻ đồng tính mà nhiệt tình như vậy không!

Lăng cầm đồ uống tỉnh bơ thoát khỏi vòng vây của đám nhân viên, lên tới gần Đường Tổ Trữ, quan sát hắn. Nhưng càng quan sát hắn, thật sự là. . . . . Ai. . . . . Ngay cả anh cũng cảm thấy người con trai này không có điểm nào đạt tiêu chuẩn của Lâm Kiệt, vậy mà tại sao. . . . .

Lăng quyết định bắt chuyện với Đường Tổ Trữ. Bởi vì nói không chừng Lâm Kiệt cuối cùng cũng đánh giá đàn ông bởi vẻ đẹp bên trong. . . . .

“Này ~ chúc mừng cậu thăng chức.”

“A! Cảm ơn Lăng hiệp. . . . .”

“Cậu với Jason làm thế nào mà quen biết nhau a?”

“Jason. . . . . À. . . . . Chúng tôi. . . . . Ở quen nhau ở quán bar. . . . .” Đường Tổ Trữ đột nhiên nghĩ tới buổi tối hắn bị bịt mắt đó, cả mặt đỏ bừng, sau đó lại nghĩ đến nguyên nhân của hoàn cảnh mình gặp phải. Oa! Hắn không muốn bị người khác biết a!

Lăng liền thấy cậu trai này đột nhiên đỏ mặt như vậy còn biết xấu hổ, ah. . . . . Khẳng định có nội tình. . . . .

“Hai người đêm đó cùng nhau lên giường rồi hả?”

Làm sao lại người hỏi vậy cơ chứ? Vừa thấy mặt liền hỏi người ta có lên giường hay không? !

“Mới. . . . .” Không có. . . . . Nóng lòng phủ nhận nhưng Đường Tổ Trữ lại bác bỏ không được, buổi tối hôm đó đúng là có cùng Lâm Kiệt lên giường.”Chúng tôi không có làm đến cùng!”

Tên nhóc ngốc nghếch, dễ dàng nói ra như vậy. Lăng có chút ngạc nhiên. Ah. . . . . Đứa nhỏ này dường như trêu chọc rất thích. . . . . Không trêu có điểm đáng tiếc. . . . . Càng nghĩ càng muốn chọc. . . . .

Lăng dùng bả vai huyếch nhẹ vai Đường Tổ Trữ: ”Hắn trên giường kỹ thuật không tồi phải không?”

Như thế nào mà Lăng lại biết kỹ thuật trên giường của Lâm Kiệt? Lâm Kiệt chết tiết kia không phải bị người ta làm cho la hét chứ? Không tồi không tồi. . . . . Oa oa! ở mình thì có điểm tốt nào a? ? ? Đường Tổ Trữ ảo não.

“Lăng. . . . . Lăng hiệp. . . . . Anh không nên hỏi ! Nghe anh hỏi, dường như anh biết hắn là. . . . . là. . . . .”

“Là gì?”

“. . . . . Đồng tính. . . . .”

“Tôi biết a.”

“. . . . . Khoan đã. . . . . Kia. . . . . Anh lại hỏi tôi như vậy. . . . . Cái tên biến thái đáng chết kia đã nói với những gì với anh?”

Đường Tổ Trữ theo lẫn lộn trước vấn đề của Lăng, chuyển thành hung hăng đưa mắt hung ác nhìn chằm chằm Lâm Kiệt, làm cho Lăng có chút cảm giác được ý đồ của Lâm Kiệt đối với cậu trai này.

“Hắn nói cậu là bạn trai của hắn.”

Những lời này kéo Đường Tổ Trữ dồn sự tập trung trở lại, trừng mắt nhìn Lăng.

“Tôi nói không phải!”

“Không phải?”

“Không phải!”

“Thật sự không phải?” Thanh âm này có điểm quen tai a.

“Tuyệt đối không phải.” Lần nữa nhấn mạnh.

Kể tiếp, vốn các khu ghế đang âm ỉ, nhưng đều im bất. Chỉ có tiếng nhạc vẫn vang lên.

Vì tất cả mọi người đang há hốc miệng.

Nguyên nhân là, Lâm Kiệt đem Đường Tổ Trữ khiêng trên vai.

Lâm Kiệt đoạt lấy một microphone cất cao giọng nói: “Các vị thật có lỗi. Tôi với bà xã có việc phải tự giải quyết, chúng tôi xin cáo lui, không vui vẻ tham dự được.”

Mọi người khiếp sợ, Lặng cười trộm.

Nam diễn viên Đường Tổ Trữ căn bản cả kinh nói không ra lời, lại càng không dám giầy dựa chút nào, bị khiêng qua đám người đang ca hát vui vẻ.

Tiểu Chu cũng tròn tròn mắt: “Bạn gái Tiểu Đường thì làm sao bây giờ? Tôi cũng không thể tiếp nhận được a?”

Banner mới của tui mình hay hem *chóp chóp*

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Ra khỏi khu vực ghế ngồi, Đường Tổ Trữ mới phản ứng lại bắt đầu giầy dựa.

“Thả tôi xuống! Anh thả tôi xuống! Từ Lâm Kiệt!”

Lâm Kiệt kèm chặt cánh tay trên lưng của Đường Tổ Trữ một chút cũng không buông lỏng.

Thang máy tới ở phía sau, không ai tiến vào thang máy, mới đặt Đường Tổ Trữ xuống dưới. Một ở góc vừa thả hấn xuống, Lâm Kiệt đã gắt gao gấp áp sát hấn ở giữa vách thang máy và gã, dùng 囧囧 cọ vào hấn.

“Cậu hại tôi bị kích động.”

“A. . . . .” Từ Lâm Kiệt kích động, chính hấn làm sao cũng bị kích thích mà đứng lên? Đường Tổ Trữ nhũn cả chân.

“Cậu về sau còn có thể tiếp tục phủ nhận cậu là bạn trai của tôi, tôi cũng có thể cam đoan mỗi lần tôi sẽ đặc biệt kích động. . . . .”

“A. . . . . A. . . . . Không nên cử động nữa. . . . .” Bị Từ Lâm Kiệt làm mất thăng bằng đã thế còn cọ đi cọ lại vào quần, lại kích thích lại đau đớn, rất khó chịu.

“Hôn tôi, tôi sẽ không động.”

Đường Tổ Trữ nuốt nước miếng, trong lòng miễn cưỡng mà hôn lên.

Này vừa hôn liền cảm giác như nhóm dục hóa của cả tuần nhẫn nhịn của Lâm Kiệt, nhiệt tình hút liếm A Trữ nước bọt, Đường Tổ Trữ bị hôn đến ngộp thở, cánh tay sớm đã vòng qua cổ lâm Kiệt.

Đình.

Cửa thang máy mở ra, có người tiến vào.

“A! Thực xin lỗi!” Thanh âm của một cô gái.

Lâm Kiệt chậm rãi rời khỏi bờ môi vẫn còn hồng đậm của A Trữ, từ từ quay đầu lại xem chủ nhân của âm thanh quen thuộc kia liếc mắt một cái.

A! Bị người khác thấy rồi! Đường Tổ Trữ thở gấp vùi đầu vào hõm vai Lâm Kiệt, sợ mất mặt. Lâm Kiệt cao hơn hẳn gần mười cm, hẳn là có thể che chắn cho hắn.

“Anh?” Lâm Chi há hốc mồm.

Lâm Kiệt không khỏi cảm thán hôm nay là ngày tốt gì, đến chỗ nào cũng gặp được người quen.

“Nào, Tiểu Chi. Mau giúp anh tìm một phòng có ghế, bằng không khách trong nhà hàng ắt gặp tai nạn chết người.” Lâm Kiệt cười khò mà nói.

Oa oa! Che cũng vô ích, vậy mà còn gặp phải em gái Lâm Kiệt? Đường Tổ Trữ ngất xỉu ~ có phải hay không cô gái ngày đó bị trêu chọc là Sabrina? ! Ông trời ơi! Thật sự muốn giết người mà!

Lâm Chi là phó giám đốc của nhà hàng KTV này, nhìn bộ dáng của anh trai cô, cô chỉ biết chuyện kia của gã. . . . . Ai. . . . .

Lâm Kiệt cùng Lưu Dịch chia tay, cô cũng biết, cũng gặp qua Lưu Dịch, người đàn ông đó quả thực rất đẹp trai! Có thể so sánh được với anh cô! Nên nhìn thấy anh trai, đột nhiên rất muốn nhìn xem đối tượng này của anh.

“Đi theo em.” Lâm Chi ấn nút để thang máy dừng lại rồi bước ra ngoài trước, chờ anh trai xoay người cúi xuống nắm tay người kia cùng nhau đi ra.

Cậu trai kia có nét quen thuộc a, rốt cuộc từng gặp qua ở đâu? Lâm Chi nghĩ ngợi, nhanh chóng sắp xếp cho anh trai một phòng nhỏ, phải đi đăng ký phòng này đã có người sử dụng, bắt đầu tính thời gian thu phí, cũng dặn dò tất cả nhân viên phục vụ không được vào quấy rầy. Kết quả, hôm nay đến tận hết ca làm cũng không biết người con trai kia là ai.

Cửa phòng đã khép, hai người liền lao vào nhau, một bên hôn, một bên vùi vàng cời bỏ quần áo của nhau.

“A trữ. . . . .”

“Đừng. . . . .”

“Tôi muốn cậu đến chết. . . . . Shh. . . . .”

“Đừng. . . . . Shh. . . . . A. . . . .”

Hai người không kịp lột sạch quần áo, ngay cả màn khởi động cũng không hề lo lắng, trước hết Lâm Kiệt giúp Đường Tổ Trữ tiết một lần, đem JY Đường Tổ Trữ tiết ra hướng 囧囧 của hắn bôi vào.

“A. . . . .” 囧囧 của Đường Tổ Trữ đã bị chăm sóc, có vẻ rất thoải mái lại phản kích.

“Cậu muốn không?” Tay Lâm Kiệt chậm rãi trượt ở bên trong 囧.

“Muốn. . . . .” Đường Tổ Trữ bật ra lời nói ham muốn, đầu lưỡi như muốn nhận lấy đồ dành mà thu lại rồi vuron ra.

“Gọi tôi đi.” Lâm Kiệt kim nén thâm nhập sâu hơn nữa.

“Từ Lâm Kiệt. . . . .”

Lâm Kiệt hôn lên đầu lưỡi cần an ủi, rút ngón tay ra, đỡ cái cực đại kia run rẩy tiết ra chút dịch của gã, nhẹ nhàng cọ trước cửa 囧, khiến A Trữ bất mãn nâng thất lưng cùng mông lên, lúc này mới cười khề mà chậm rãi tiến vào.

Cả hai cùng lúc kim không nổi phải rời khỏi môi của người kia, phát ra thở dài.

“Ahh. . . . . Chuyển. . . . . Mau di chuyển a anh. . . . .” Đường Tổ Trữ đích oán giận đối lấy một cái đẩy mạnh mẽ của lâm Kiệt đến thẳng lưng.”Ah. . . . . Lại đau. . . . . Lớn quá. . . . . Ahh. . . . .”

“Hô. . . . . Không phải cậu muốn tôi mau di chuyển sao?”

“Ân. . . . . Anh như vậy. . . . . Cũng không phải mau di chuyển. . . . . Gọi là. . . . . bắt ngờ di chuyển. . . . .”

Lâm Kiệt không khỏi nở nụ cười khoái trá.

A Trữ của gã sao lại đáng yêu đến vậy a!

Lâm Kiệt cười đến vang dội trong ngực cùng toàn thân, dĩ nhiên thêm phần xung động truyền đến miệng 囧 đang hút chặt gã kia.

“Ah. . . . . Ahh. . . . . Rất thích. . . . . A. . . . . Lúc này mới. . . . . gọi là mau di chuyển. . . . .”

Lâm Kiệt bị A Trữ chọc đến cười phá lên.

“A. . . . . Thật lớn. . . . .”

Nụ cười của Lâm Kiệt từ từ ngừng lại.

“Ồ. . . . . Đừng có ngừng mà. . . . .”

Nhìn thấy 囡囡 đầu đầy này vẻ mặt say đắm, lồng ngực Lâm Kiệt như dâng trào, hô hấp dần rực cháy. Gã yêu cậu trai này, thật sự rất yêu. . . . .

Lâm Kiệt bắt đầu đem hết toàn lực, yêu người mà gã yêu, thỏa mãn 囡囡 của vợ gã!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Kết quả, kế hoạch dự định xem phim cũng không cần nổi đột nhiên biến hóa bất chợt ở phòng KTV 囡囡.

Hai người này ở trên ghế KTV làm hai lần mới phát hiện bụng thăm thì kêu đói, bữa tối còn chưa ăn.

Có phần mệt mỏi vội vàng mặc xong quần áo, theo chỗ ghế ngồi chạy vào toilet lấy rất nhiều khăn tay, đem chà lau sạch sẽ tinh dịch trên ghế của người ta.

“Từ Lâm Kiệt, vẫn còn có mùi.” Đường Tổ Trữ có điểm hoảng.

“Ah, rất dễ chịu a, là mùi hương của cậu.” Lâm Kiệt cười trên chọc.

“Tôi nói thật với anh, anh đúng là đồ đại biến thái.” Đường Tổ Trữ nhủ mày.

“Tôi cũng không đùa cậu. Bây giờ tôi vẫn đang trong tình trạng động tình bởi mùi hương của cậu.” Lâm Kiệt vẻ mặt say mê.

“Anh. . . . . Anh là đồ cuồng 囡囡 đầu thai a?” Thực chịu không nổi này biến thái tham lam này.

“Thật có lỗi, chuyện kiếp trước tôi không ấn tượng.” Lâm Kiệt biểu tình dường như kiếp trước cùng gã không quan hệ.

“Nếu mùi không mất hết người ta nhất định biết chúng ta đã ở đây làm gì!” Lo lắng phá hỏng hình tượng.

“Dù sao người sử dụng ghế sau không biết chúng ta, cậu lo lắng cái gì.” Lâm Kiệt vẻ mặt coi như không.

Ai quan tâm ở ghế làm gì chứ?

Dường như có lý. Đường Tổ Trữ cau mày miễn cưỡng đồng ý, đồng thời bụng phát ra tiếng vang lớn.

“Chúng ta về nhà ra ngoài ăn đi. Lần trước món cay Tứ Xuyên quán kia làm ăn được chứ?” Lâm Kiệt đương nhiên hỏi.

“Àn, tôi thích lão hổ tiên giáo* của bọn họ.” Đường Tổ Trữ đáp lại tự nhiên.

Lâm Kiệt lấy di động ra gọi điện thoại cho Lâm Chỉ, nói phải rời khỏi, kêu cô đến tính tiền.

“Em gái anh sẽ không nhận ra tôi chứ?” Đường Tổ Trữ ngập ngừng hỏi.

“Sợ à?” Lâm Kiệt phớt lờ.

“. . . . .” Oán hận liếc trộm Lâm Kiệt một cái.

“Cậu về sau lại đi tán gái, tôi liền nói cho Tiểu Chỉ toàn bộ chuyện của cậu.” Lâm Kiệt ánh mắt ngược lại còn thật sự nghiêm túc dọa Đường Tổ Trữ nhảy dựng.

Không cam lòng bị dọa, bị uy hiếp, Đường Tổ Trữ buột miệng nói: “. . . . . Ác ma! Biến thái! Tôi là đàn ông bình thường, anh thể nào có thể quản thúc

tự do của tôi!”

“Bởi vì cậu là của bạn trai của tôi.” Lâm Kiệt trả lời như việc tất nhiên.

“Mới không. . . . .” Phải. . . . .

“Huh?” Lâm Kiệt suy nghĩ, một bên biểu tình cậu dám phủ nhận sẽ biết hậu quả.

Đường Tổ Trữ nhìn thấy mắt sói của Lâm Kiệt tối lại. . . . . Gã nói qua chỉ cần chính mình phủ nhận, gã liền động tình. . . . .

Khoan đã, vừa mới bị làm hai lần kia là chuyện gì xảy ra? Vậy mà hắn còn rất tự nhiên theo sát Lâm Kiệt ngồi ở chỗ này chờ em gái gã đến tính tiền? Hắn hẳn là phải kháng nghị! Hắn hẳn là phải đấu tranh! Hắn có tự do! Thế sống chết giữ gìn quyền lợi cá nhân. . . . .

Lại bị hôn.

Không có biện pháp, phản kháng rõ ràng trong mắt Đường Tổ Trữ thật sự có thể kích động dục vọng chinh phục của Lâm Kiệt.

Mà Đường Tổ Trữ luôn có thể bị hôn đến đầu hàng, 囧囧 chính mình bị khuất phục mà đứng lên.

Mặc kệ nói như thế nào, 囧囧 nam nhân luôn hành động nhanh hơn suy nghĩ.

Vì thế hai người đang hôn lại bắt đầu động tay cởi nút áo somi của nhau, không ngờ vừa lúc Lâm Chi gõ cửa, đang mở cửa xem trò hay.

Ngay khi lần thứ hai bọn chạm vào muốn cởi ra thất lưng của nhau. . . . .

“Khụ khụ. . . . . Em nói. . . . . Xin hỏi hai người còn muốn tiếp tục dùng ghế không?”

Khi thần trí còn mù mịt Đường Tổ Trữ tỉnh lại, Lâm Kiệt đã giúp hắn cài xong nút áo, lấy ra thẻ bạch kim của mình đến trả tiền. Đường Tổ Trữ sắc mặt trở hồng, vừa thẹn vừa giận. Hắn lại bị Từ Lâm Kiệt nắm cái mũi đi rồi. . . . . Ô. . . . .

“Từ Lâm Kiệt!”

“A Trữ thân ái, đừng 囧囧 tôi nữa. Bằng không chúng ta đi không ra được cửa lớn KTV.”

“Ừ. . . . .”

“Hừ, đừng âm ỉ, tôi phải gọi đồ ăn ngoài.”

Hai người đều tự mở xe của mình quay về nhà Đường Tổ Trữ.

Khi Đường Tổ Trữ lái xe, các suy nghĩ trong não bay tán loạn.

Theo nhận thức Lâm Kiệt đến bây giờ, hắn bị gắt gao ăn, nhưng hắn lại không có biện pháp phủ nhận, Lâm Kiệt ở phương diện kia thật sự là một tình nhân rất tốt, chỉ cần một khi bị hôn, hắn dường như toàn bộ đều đầu hàng. Hắn mỗi lần đều thỏa mãn với tình trạng bị ăn sạch sẽ, xem ra thân thể hắn tuyệt không bài xích Lâm Kiệt, ngược lại còn có xu hướng ngày càng đòi hỏi Lâm Kiệt. . . . . Từ cái đêm bắt đầu kia tuy hai người không có làm đến cuối cùng

Lâm Kiệt đã tuyên bố với người ngoài vài lần? Nói hắn là bạn trai gã? Chính mình nghĩ gã tuyên bố là để trêu đùa mình. . . . . Chẳng lẽ Lâm Kiệt là thật tâm?

Đường Tổ Trữ không phát hiện trên mặt mỉm cười mừng thầm, cao hứng rằng Lâm Kiệt đối hắn cũng có vài phần nghiêm túc. Nhưng lập tức, lại nhú mày.

Không có khả năng! Cái tên đồng tính chết tiệt kia hắn chỉ cần đàn ông là đều được? Chẳng qua ta xui xẻo bị gặp phải gã, lại cùng công ty, gã mới có cái cơ hội này nhắm vào ta! Từ đầu tới cuối, cũng bắt quá là muốn giáo huấn ta?

Ta đây có cái gì thật là vui vẻ? . . . . . Đúng vậy! Gã chưa từng nói qua thích ta, cho nên ta cũng không đáp ứng cùng hắn kết giao, không là cái bạn trai gì đó? Luôn trêu đùa ta! Hừ! Cho dù gã cầu ta, ta cũng không làm bạn trai gã!

Đường Tổ Trữ không phát hiện sắc mặt chính hắn trở nên nặng nề, trong lòng thôi mạnh đau đớn, buồn bã khó chịu không biết thế nào mà xuất hiện.

Kỳ thật ở sâu trong lòng, hắn hy vọng là Lâm Kiệt nghiêm túc, mới có thể khổ sở, mới có thể tự mình kêu gọi đầu hàng. . . . .

Nhưng, tên ngốc tử này sẽ không hề ngừng lại, người ta nếu thật muốn trêu đùa hắn, làm gì đem hắn điều đến RD, việc gì phải cho hắn chức cao lương cao. . . . . Quả thật là phản ứng chậm nửa nhịp, đồ ngu, nhìn mặt là biết liền. . . . .

Ra ngoài hai mươi phút sau bọn họ về đến nhà, đồ đã được chuyển đến.

Lúc ăn cơm, Đường Tổ Trữ ra vẻ trắng sĩnh cắt cổ tay, bộ dáng quyết định tự lập tự mình cố gắng, cực kỳ điềm tĩnh trả lời Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt biến thái lập tức nhận thấy được Đường Tổ Trữ khác thường, lại mang bộ dạng chết tiệt, vẻ mặt không để ý hỏi: “Cậu làm sao vậy?”

“Anh kỳ thật chính là muốn trêu đùa tôi, đúng không?”

Gương mặt Đường Tổ Trữ nghiêm túc khiến Lâm Kiệt bật cười, cái loại vẻ mặt này thật sự không thích hợp với A Trữ.

“Cậu nói sao?” Lâm Kiệt hỏi lại rất tùy ý.

Trên mặt Đường Tổ Trữ có chút khó chịu.

“Tôi chỉ biết. Dù sao chỉ cần là nam đối với anh đều được? Tôi chẳng qua chỉ là điểm nhỏ trong lòng anh bị thương qua bên đường, đúng hay không? Anh làm ơn buông tha tôi đi! Tôi đã bị anh biến thành như vậy, anh cũng nên người giận buông tay đi? Xin anh sau này không cần tiếp tục trêu đùa tôi.”

Đây cũng trong lòng Lâm Kiệt bị chặt đứt, bắn vào tim đau xót, sắc mặt dần dần nghiêm túc lại.

Gã tuyệt đối phải chặn suy nghĩ trong lòng Đường Tổ Trữ muốn rời đi gã!

Lâm Kiệt lạnh lùng nói: “Tôi nghĩ, cậu là không biết danh tiếng của tôi ở RD. Nếu thật muốn chọc ghẹo cậu, cần gì phải thu xếp cho cậu vị trí tốt? Tôi có cách để chinh cậu! Tôi dám lấy việc công làm việc tư mà đưa cậu chuẩn bị vào bên cạnh RD của tôi, tài khoản công quỹ của cậu thăng chức thêm tiền lương, vì dự án này của cậu tôi còn đi xin chỉ thị Tony, cậu cho rằng tôi ăn uống no đủ không có chuyện gì làm, tìm cái chậu hoa không đẹp chút nào đến gây trở ngại cho mắt tôi sao?!”

Vốn nghĩ rằng theo sát Tử Lâm Kiệt đem thù mới hận cũ tính qua, hai người mỗi người đi một ngã, Đường Tổ Trữ không hề bị Lâm Kiệt quấy nhiễu, nhìn thấy lời nói cùng vẻ mặt Lâm Kiệt thật sự khiến người ta sợ hãi, trong từ ngữ kia còn có phản ứng với quan tâm của mình, Đường Tổ Trữ liền bỗng dưng yếu đuối, hơn nữa. . . . . Hắn căn bản là quên việc đối đi nơi khác lúc này!

Đường Tổ Trữ có chút chột dạ ngập ngừng nói: “Anh. . . . . Anh làm gì tức giận chứ? Từ đầu tới cuối bị anh trêu đùa, người nên tức giận hẳn là tôi chứ. . . . .”

Lâm Kiệt thật sự sẽ bị con người trì hoãn này làm tức chết.

Lâm Kiệt nghiêm túc lạnh lùng nói: “Cậu có gì mà tức giận? Tôi làm gì bạc đãi cậu? Gặp người khác liền nói cậu là bạn trai của tôi. Cậu cho rằng là đồng tính chết tiệt thì có thể tùy tiện nói lung tung sao?”

“Anh. . . . . Anh là. . . . . nghiêm túc?”

“Ngay cả việc yêu cũng đã làm, tôi chẳng lẽ không đủ còn nghiêm túc? Cậu dám phủ nhận quan hệ của chúng ta thử xem! Cậu dám bội tình bạc nghĩa thử xem!”

Quan hệ hiện tại của bọn họ, so với việc trên giường không khác biệt lắm. . . . . Nói bội tình bạc nghĩa cũng có chút quá khoa trương. . . . .

Chính là. . . . . Đường Tổ Trữ kiên định nuốt vào một mồm to đồ ăn cung bảo Triều Tiên. Đúng là Tử Lâm Kiệt nghiêm túc đó! Làm sao bây giờ? Có điểm phản chấn a. . . . . A! Làm gì mà phản chấn a?!

“Tôi. . . . . Tôi luôn nghĩ đến. . . . . Anh chán ghét tôi. . . . .”

“Ai lại đối người mình ghét vừa sờ vừa hôn a?”

“Hơn nữa anh lại không. . . . . Chưa nói qua. . . . . Anh thích tôi. . . . .”

“Là đàn ông việc gì phải so đo điều này bằng miệng a?”

Hành động đánh bại tất cả. Đây là tiêu chuẩn nguyên tắc cá nhân của Lâm Kiệt, cho nên gã không thích nói cái gì đó trong nội tâm. Chính là người bình thường sẽ cảm thấy rằng “Anh không nói, tôi sao hiểu được”, đương nhiên, Đường Tổ Trữ cũng là người như thế.

“Anh không nói, tôi làm sao hiểu được, đương nhiên hiểu lắm. . . . .”

“Vậy cậu bây giờ còn tiếp tục hiểu lắm không?”

Lâm Kiệt kia vẻ mặt anh tuấn ôn nhu dụ dỗ con dê nhỏ, Đường Tổ Trữ bằng trực giác lắc đầu.

“Tôi đây hỏi lại cậu một lần nữa, cậu có phải là bạn trai của tôi hay không?”

Đường Tổ Trữ trực tiếp gật nhẹ đầu.

Cuối cùng cũng thu phục tiểu đầu đất này, cái cảm giác khẩn trương khó chịu vừa mới vòng quanh trong lòng kia rốt cục được trấn an, Lâm Kiệt vẻ mặt

nhanh chóng nghiêm túc: “Biết là tốt rồi. A Trữ thân ái. Ăn cơm! Ăn canh!”

Nhìn thấy Lâm Kiệt xới cơm, có loại vui sướng không biết tên đột nhiên tràn ngập trong lòng Đường Tổ Trữ, tâm nhẹ nhàng muốn bay lên. . . . .

(*): tên món ăn đó, thực chất là một món chiên xù nhưng ta hỏi cả anh Ngu Nhờ lẫn em Baidu đều chịu = _____ = vậy nên mong các nàng thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Tối nay cơm nước xong, Đường Tổ Trữ đã bị Từ Lâm Kiệt cưỡng ép, gối đầu lên vai xem TV, tiêu hóa tràng dạ dày.

Đến mười rưỡi, đã bị kéo đi uyên ương cùng tắm, sau đó bắt đầu làm chuyện nhi đồng không nên ban đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, người ở công ty chuyển nhà đã tới.

Lâm Kiệt đem sổ tiết kiệm của Đường Tổ Trữ còn đang ngủ đầu óc mê muội, bảo lưu dấu gốc của những vật phẩm trọng yếu, để ở một phòng, tất cả đều giao lại nơi công ty chuyển nhà cẩn thận để ý. Loại công ty chuyển nhà này, từ lúc đóng gói đến khi chuyển nhà đến cả đồ vật trong nhà đều bố trí rất tốt, chỉ cần một ngày.

Vì thế Đường Tổ Trữ đi theo Lâm Kiệt, trước tiên ăn xong bữa sáng, Lâm Kiệt liền chở Đường Tổ Trữ ra vùng ngoại ô phía nam nổi tiếng là khu uống trà để thưởng thức.

Nhanh đến giữa trưa thời điểm xuống núi, hai người đi nơi nào nhiệt ăn cơm xem phim. Hôm qua không thấy Batman 4, hôm nay xem bù.

“Này tập này so với tập trước có vẻ hay hơn, anh đã nhìn thấy bức Batman của Alex Ross chưa? Còn có bức tranh Kingdom 囹圄 của ông ấy nữa, tập phim này có tình tiết rất thú vị.” Đường Tổ Trữ say mê đây hứng thú nói.

“Xem qua. Bức vẽ Batman cùng siêu nhân của AlexRoss tôi hình như mua toàn bộ, trong nhà cũng có tranh hoạt hình kiểu đấy.”

“Tôi cũng mua. Nhưng không có mua hết. . . . .”

“Dù sao khi sang nhà tôi, cậu muốn xem cái gì đều có thể lấy ra.”

“Sang nhà anh?”

“Ừ, tôi cũng ở kí túc xá của công ty, cậu ở đối diện của nhà tôi.”

“. . . . .”

Ở đối diện của nhà Lâm Kiệt. . . . . Kia không phải cơ hồ cả ngày bị cột vào cùng gã sao? Nghe nói con gái thành S đều rất đẹp. . .

. . . Hiện tại ngay cả mỹ nhân cũng không có cơ hội nhìn sao? Đường Tổ Trữ trong lòng ai oán.

“Ở đối diện với tôi khiến cậu không hài lòng?”

“. . . . . Không có.” Hắn nào dám không hài lòng a, gặp phải Từ Lâm Kiệt này, chính mình cho dù có bất mãn như thế nào cũng chỉ có ăn phân của con rùa, hắn nào có dám bất mãn điều gì a.

“Nếu không hài lòng, thì dọn sang chỗ tôi ở đi.” Lâm Kiệt giữ miệng cười cười, bàn tay nhẹ nhàng cọ qua ngực Đường Tổ Trữ, ma xát đến lớp quần dưới 囹圄, có ý nói: “Tuyệt đối cho cậu vừa lòng.”

Đường Tổ Trữ đỏ bừng mặt, khẽ gắt: “Biến. . . . .”

Lâm Kiệt lập tức nói sang chuyện khác: “Phim King Kong mới cũng vừa chiếu, cậu muốn xem không?”

“Tôi không có hứng thú với King Kong. Bất quá nghe nói Superman phải làm lại, sẽ không biết làm lại phim siêu nhân sẽ đạt đến mức nào.”

“Ta thật ra cảm thấy sau Chúa tể của những chiếc nhẫn, khả năng đi xem phim lại ít đi. . . . .”

Hai người trò chuyện, Đường Tổ Trữ phát hiện, Lâm Kiệt cùng hắn nói chuyện khá hợp, về đoạn ABC của chính hắn, Lâm Kiệt cũng có thể có tương thông trong vấn đề, đáng ngạc nhiên. Vì thế cùng Lâm Kiệt kể về hoàn cảnh của hắn, Lâm Kiệt cũng nói cho Đường Tổ Trữ quá khứ của gã.

Vốn dĩ Đường Tổ Trữ sinh ra ở Mỹ, chính là vì ba mẹ lo lắng cho trình độ quốc học của hắn mà trước tiên ở thời thơ ấu cũng trung học cơ sở học ở trong nước, đến trung học thì chuyển nhà tới San Francisco. Mà Đường Tổ Trữ từ nhỏ cứ đến nghỉ đông và nghỉ hè đều ở nhà chú bên Mỹ, cho nên hắn tự nhiên học cả hai thứ tiếng mẹ đẻ Trung Quốc và tiếng Anh. Bình thường lý, hoá, toán đều là mấy môn khắc tinh của hắn, vào đại học hắn không muốn đụng đến môn gì cần trí nhớ nhiều, vì thế đã vào học trường UCLASantaCruz khoa tiếng Trung. . . . .

Còn Lâm Kiệt năm lớp 11 đã đạt thành tích xuất sắc, làm học sinh trao đổi một năm, đến Dallas học trung học địa phương, năm nhất được nhận làm sinh viên của lớp đầu tiên trong trường đại học, năm hai là một sinh viên trao đổi ở Viện Công nghệ Massachusetts, sau đó lên thẳng năm ba, còn về nước một chuyến, áp dụng các khoản vay cho sinh viên, đến khi tốt nghiệp mới về nước.

Cũng là thời điểm ở Massachusetts, gặp phải Dexon đi Massachusetts tìm tài năng, Dexon liếc mắt một cái liền nhìn trúng ngay chàng thanh niên xuất sắc này. Sau khi Lâm Kiệt tốt nghiệp, bắt đầu công tác ở Dexon, khởi đầu từ kỹ sư công trình.

“Vậy anh đã làm ở công ty bao nhiêu năm?” Đường Tổ Trữ tự nhiên hỏi.

“Mười hai năm.”

“Anh. . . . . Anh rốt cuộc bao nhiêu tuổi?” Đường Tổ Trữ kinh ngạc.

“Ba mươi bốn.”

“Gạt người! Anh. . . . .” Cái này có thể biến đổi thành hoảng sợ.

“Tôi lừa cậu để làm chi?”

“Anh. . . . . Nhìn anh chỉ khoảng hai mươi bảy tám. . . . .” Đường Tổ Trữ vẻ mặt bất bình.

“Ha ha! Tôi biết chăm sóc tốt a.” Lâm Kiệt đắc ý.

“Cứ bằng phương pháp đêm qua anh thực hiện, đáng lẽ sớm đã tỉnh tấn nhân vong chứ? Làm sao mà nói được chăm sóc tốt a!” Đường Tổ Trữ bất bình quát.

May là bọn họ đang ở bãi đỗ xe ngầm của rạp chiếu phim, bên ngoài không có ai.

“Bình thường tôi gặp gỡ người khác cũng không có loại ham muốn như vậy, cũng không có cơ hội thế này. Đối với bạn trai của tôi, tôi mới kìm nén không được. Cậu có thể không?”

“. . . . .” Đường Tổ Trữ mặt lại đỏ.

“Lên xe đi, chúng ta lên núi ngắm cảnh đêm.”

“Lại lên núi ah?”

“Chúng ta buổi sáng đi cũng tính là lên núi vậy. . . . . Hay cậu muốn đi hóng gió biển?”

“Hóng gió biển cũng được. . . . .”

“Vậy ra bờ biển nhé.”

Lâm Kiệt đưa Đường Tổ Trữ đi, trong lòng lại thấy ngạc nhiên.

Gã, không quá chiều chuộng tình nhân. Chung quy là cảm thấy cả hai đều là đàn ông đã trưởng thành, hai người kết giao là có vị trí bình đẳng và độc lập như nhau, không có ai so sánh chăm sóc ai, không so sánh ai yêu ai hơn, so sánh trên vấn đề mấu chốt. Có lẽ thật lâu trước kia, khi chính gã tuổi đó xem thường, từng chịu sự nuông chiều của người yêu, nhưng Lâm Kiệt gã, tự biết chính mình không phải là loại sẽ chiều chuộng người có bộ dạng đồng tính chết tiệt, cho nên, khi gã phát giác thời điểm gã có ý muốn chiều Đường Tổ Trữ, trong ngực gã sớm đã chứa đầy những ôn nhu.

Tại sao vì người này có thể dễ dàng thay đổi chính mình?

Lâm Kiệt vươn tay nắm lấy tai trái Đường Tổ Trữ đang đặt trên đùi hắn, đưa sang đặt lên chính gã.

Đường Tổ Trữ trông thấy động tác của Lâm Kiệt, có chút giật mình, lại có chút vui sướng kỳ quái, nhưng đương nhiên vẫn là nhìn không được nói.

“Như vậy lái xe không an toàn đâu?”

“Tôi sẽ chú ý.” Lâm Kiệt chăm chú chạy xe.

Đường Tô Trữ trông lâm kiết một bên thật giống mặt trời Apollo, thật sự rất hoàn mỹ. . . . . Nhưng là hắn bị gã kia hấp dẫn phải không?

Đường Tô Trữ biết, từ trước đến nay có thể hấp dẫn ánh mắt của hắn đều là đại ba mỹ nữ, cho dù bình thường trên phố muốn nhìn, cũng đều là nhìn con gái. Nhìn thấy một chàng trai đẹp cỡ nào, cũng chỉ có cái loại này “Cậu kia thật đẹp trai” nhận thức, cũng không từng có người đàn ông nào thu hút được ánh mắt của hắn. . . . . Ngay cả người đàn ông trước mặt cũng không!

Nhưng 囧囧 của hắn. . . . . Đó là một vấn đề vô cùng nghiêm trọng.

Vì sao không bị Lâm Kiết hấp dẫn, 囧囧 của hắn lại nghiêm trọng cần Từ Lâm Kiết? . . . . . Đêm hôm đó, đêm đầu tiên chết tiệt đó, hắn liền trở nên như thế. . . . . Như thế. . . . . 囧囧 thêm ăn quả lớn khó có thể thỏa mãn. . . . .

Đường Tô Trữ có điểm nhục chí, hiện tại nếu không có Lâm Kiết đáng chết, chính hắn dường như không được thỏa mãn.

“Này, Từ Lâm Kiết, tại sao anh biến thành đồng tính?”

“Biến? Tôi không thay đổi. Từ lúc nhỏ đã thế, tôi chỉ biết bản thân có xu hướng về đồng tính.”

“Tôi cũng không cản trở thành đồng tính phải không?”

“Có thể. Cậu chỉ cần theo tôi ở cùng một chỗ là tốt rồi, tôi không yêu cầu cậu biến thành đồng tính.”

“ . . . . . Với anh cùng một chỗ chính là đồng tính rồi!”

“Tôi đây ủy khuất một chút, tôi với cậu cùng một chỗ, cậu sẽ không nhất định biến thành đồng tính.”

“ . . . . . Anh theo tôi cùng một chỗ cùng tôi theo anh cùng một chỗ không phải giống nhau, chúng ta hai người ai với ai cùng một chỗ đều gọi là đồng tính phải không!”

Lạ Chúa? Hôm nay đầu óc tên nhóc này lại mình mẫn thế. ....’Oh. ....vậy cậu không phải bạn trai tôi?’

Nếu nói không phải, Từ Lâm Kiết lại đột nhiên dừng xe, ngay tại ven đường làm chuyện đó? Đường Tô Trữ hơi sợ”. . . . . Là phải, đã nói từ hôm qua a. . . . .”

“Cậu đã là bạn trai của tôi, kia ý là muốn ở cùng một chỗ với tôi, lúc này cậu mới lo lắng chuyện biến thành đồng tính chẳng phải thừa thãi sao.”

“Là đúng vậy. . . . . Có. . . . . Nhưng mà! Tôi còn muốn kết hôn a! Tôi chỉ là thừa dịp còn trẻ thì chơi đầu vài năm, chờ đến tầm ba mươi sẽ tìm vợ ah. . . . .”

Lâm Kiết cả lồng ngực đến cổ họng đều thấy đắng chát . Trong lòng tràn ngập tức giận mà oán trách: bisexual chính là phiền toái như vậy!

“Cậu nghĩ mình muốn chơi bao lâu?”

“Năm năm đi. . . . .”

“Tôi có thể là vợ của cậu, tôi cho cậu trước năm năm để chơi đùa.” Lâm Kiết lạnh lùng nói.

Lâm Kiết trong lòng khắc thêm: đương nhiên, năm năm này tôi sẽ không cho cậu cơ hội tìm người khác đùa cợt!

“A?” Đường Tô Trữ ngây người. Đứa nhỏ kia thì làm sao giờ? Lâm Kiết anh lại không muốn sinh con sao!

Bất quá Đường Tô Trữ có thể tưởng tượng ra bộ dáng của Lâm Kiết trả lời: nếu muốn có con, đi cô nhi viện nhận nuôi một đứa là được rồi.

Làm như vậy, Đường Tô Trữ thật ra không bài xích. . . . . Chỉ thấy tiếc cho gen tốt của Lâm Kiết.

“Từ Lâm Kiết, anh đã nghĩ đến việc tìm một người mẹ thay thế để truyền lại gen của anh chưa?”

“Không có.”

“Tại sao lại không?”

Lâm Kiết nét mặt không thoải mái đáp: “Tôi chán ghét việc tình trùng của tôi cùng trứng của phụ nữ kết hợp.”

“Anh chán ghét phụ nữ

“Đại khái là vậy.”

“Nhưng mà. . . . . Anh rất che chở mấy cô em gái. . . . .”

“Người thân với tôi không phải là người khác.”

“Vì sao anh chán ghét phụ nữ?”

Lâm Kiệt cau mày: “. . . . . Không biết.”

Đường Tổ Trữ nhìn Lâm Kiệt bên cạnh, lại nhìn một bàn tay đang bị Lâm Kiệt nắm gắt gao trên đùi, tâm không biết bất giác rút ra một chút. Lực kia còn lưu lại. . . . . Vẫn đau. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Ngắm mặt trời lặn, ăn bữa tối, đi dọc theo đường dài ven biển hóng gió thật lâu hai người mới chuẩn bị trở về, bởi vì cho tới sau lại, cũng chỉ nghe thấy Đường Tổ Trữ vẫn oán giận xương sống thất lưng chân đau, Lâm Kiệt nghe thấy phiền mới chuẩn bị trở về.

Lâm Kiệt đứng trước Đường Tổ Trữ xoay người đưa lưng về phía hắn: “Lên đi.”

“Cái gì mà lên đi?” Đường Tổ Trữ nhìn động tác Lâm Kiệt liền cảm thấy buồn cười.

“Cậu không phải nói thất lưng cùng chân đau sao, tôi công cậu.” Lâm Kiệt đứng thẳng dậy, quay lại đối mặt Đường Tổ Trữ nói.

“Không cần. Tôi đây đường đường là nam nhi để người ta công trên lưng thực mất mặt, người nào đó làm cho tôi trở nên như vậy.” Đường Tổ Trữ liếc Lâm Kiệt một cái.

“Cậu làm sao lại như vậy.” Lâm Kiệt cười đến run người.

“Còn không phải là anh làm hại!” Đường Tổ Trữ gầm gừ.

“Muốn trở về phải đi bộ một đến hai tiếng mới đến được chỗ chúng ta để xe. Cậu đi được không?” Lâm Kiệt thản nhiên hỏi.

“. . . . . Tôi ở chỗ này chờ anh, anh về lấy xe.”

“Tôi đây tình nguyện công cậu. Trèo lên mau.” Lại xoay người sang chỗ khác.

“Chúng ta đi tìm xe đẩy tay chờ chúng ta về. . . . .”

“Cậu mở to mắt nhìn nơi này xem. . . . .”

Bãi cát tối om, đường đi tối om, nước biển tối đen như mực, có xe đi lại trên đường quốc ở xa xôi.

“Xe đẩy tay căn bản sẽ không chạy đến nơi đây. Nhanh trèo lên. Tôi công cậu đến đường lớn, chúng ta tìm xe taxi trở về bãi đỗ xe.”

Đường Tổ Trữ bộ dáng không hồn giận, giống trẻ con thích đùa giỡn

Lâm Kiệt trong lòng thờ dài. Chẳng lẽ chính mình thật sự đã bị ăn chết sao? Yêu trứng loại người này chính là chịu hết mọi đau đớn cho hắn sao? Ngay cả cái kiểu bộ dáng không hồn giận này của A Trữ đều làm cho gã cảm thấy ngực ê ẩm. . . . .

Núi không đến gần người, người phải đi lên núi.

Lâm Kiệt chính mình tới gần A Trữ đang đứng nghiêm mặt không muốn di chuyển ở đằng này, đưa lưng về phía mặt A Trữ, thân mình hơi hơi ngò xỏm xuống, kéo hai tay A Trữ ôm cổ mình, trước đem A Trữ có chút gãy gập đến trên lưng, hai khuỷu tay gắt gao giữ chặt hai chân của A Trữ, thoải mái mà bước nhanh, hướng đường lớn đi tới.

Đường Tổ Trữ nằm cứng ngắc sau lưng Lâm Kiệt, nhìn thấy kiểu tóc Takeshi Kaneshiro (Kim Thành Vũ) của Lâm Kiệt, trong lòng dao động thứ tình cảm không rõ ràng.

Lâm Kiệt cũng chưa hề làm gì không đúng? Hắn cũng cảm thấy nhận được mọi nuông chiều. Hắn rõ ràng cảm giác được Lâm Kiệt không hề trêu đùa

mình, ngược lại còn chăm sóc mình rất tốt.

Ngắm lại sau khi lần đầu tiên chính thức囧囧, Lâm Kiệt giúp hấn mua thuốc, giúp hấn mua thức ăn, giúp hấn mát xa. . . . . Đến hai ngày này chăm sóc cùng bảo vệ hấn, ngay cả cuộc sống của hấn đều lo lắng chu đáo. . . . . Bây giờ đơn giản là hấn đau chân lẫn thắt lưng, lại không chút do dự công hấn. . . . .

Từ Lâm Kiệt độc tài như thế, không cho phép hấn tán gái, lại độc đoán nói quan hệ của hai người là bạn trai, còn đem hấn điều đến bên cạnh gã. . . . . Nhưng mà Từ Lâm Kiệt hiện tại đối với nhất cử nhất động của hấn, tất cả đều thể hiện hấn được cưng chiều hết mức. . . . .

Trong lòng ề ầm ngọt ngào, bắt đầu tràn đầy xúc động.

Không có cách nào không cảm động.

Cũng không biết Lâm Kiệt vững vàng bước đi rốt cuộc trong bao lâu, Đường Tổ Trữ mới dần dần thả lỏng cơ thể, nguyên bản ‘song chương’ kháng cự trên vai Lâm Kiệt mới ôn nhu ôm lấy cổ Lâm Kiệt, cơ thể mềm mại thiếp trên tấm lưng rộng ầm ập của Lâm Kiệt.

“Mệt mỗi sao?” Giọng của Lâm Kiệt ở phía trước vang lên.

Đường Tổ Trữ tỉnh dậy đem đầu vùi vào bên gáy Lâm Kiệt, khàn giọng hỏi: “Cơ thể của anh như luyện tập như thế nào a? Anh cũng không thấy mệt sao?”

“RD có trung tâm tập thể hình mở ra 24 giờ. Cậu có biết công nhân RD đều làm ba ca chứ? Mọi người sau tan giờ làm có thể sử dụng máy tập thể hình ở trung tâm. Trung tâm tập thể hình có hồ bơi dài 50 mét, xây dựng theo tiêu chuẩn quốc tế, sau giờ làm nếu không có việc gì, tôi sẽ đi bơi 2000 mét. Đó là khi tôi học tại trường ở Mỹ liên tập thành thói quen.”

Đường Tổ Trữ thở dài: “Thật khỏe. . . . .”

“Cậu về sau có thể bắt đầu theo tôi cùng nhau tập luyện.”

“Tôi không được. . . . .”

“Còn chưa có tập đã nói không được?”

“Tôi rất yếu, không được đâu? Khi còn ở trường trung học đánh bóng rổ vận cầu còn bị thương ở chân! Tôi không có té bào vận động đấy! Tôi cũng sẽ không bơi!”

“Uổng phí chiều cao của cậu như thế.”

“Thăng chức nhất định cần vận động sao?” Đường Tổ Trữ tức giận hỏi.

“Không cần, có bản năng động vật là đủ rồi.” Lâm Kiệt ở phía trước cười đến run rẩy.

“Bản năng động vật?”

“Ăn uống rồi ngủ và 囧囧.”

“Từ Lâm Kiệt!” Đường Tổ Trữ giơ ra một tay, đánh một cái trên vai Lâm Kiệt.

“Đánh là tình, mắng là yêu, tôi có thể xác nhận cậu nhất định rất yêu tôi.” Lâm Kiệt khoái trá châm chọc.

Nhưng câu này rốt cuộc có phải hay không nói vào trong lòng Đường Tổ Trữ, ai mà biết được?

Chính là Đường Tổ Trữ đỏ mặt, nheo mày cũng không trả lời, chậm rãi ôm lấy cổ Lâm Kiệt, vẫn im lặng suy nghĩ.

Nếu lúc này trên tay hấn có một đóa hoa hồng, không chừng hấn sẽ một bên bứt cánh hoa, một bên tự hỏi: ta thương gã? Ta không thương gã? Ta thương gã? Ta không thương gã? . . . . .

Con dê nhỏ ngốc Đường Tổ Trữ còn không ý thức được chính hấn đã bắt đầu sa bẫy.

Bằng không, ai sẽ đi lo lắng vấn đề yêu hay không yêu này a? !

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Vừa lên xe, liền đi về phía thành S.

Cả ngày hôm nay chơi đùa vui vẻ, dường như là vì tạm biệt thành T . . . . .

Trò chuyện trên đường quay về thành S, cảm giác chẳng còn chút dính dăng nào.

Lâm Kiệt hỏi Đường Tô Trữ: cậu không có thần kinh vận động sao còn thích khiêu vũ?

Đường Tô Trữ hỏi lại Lâm Kiệt: anh không phải từng chịu tiếp đãi của mấy cô nàng n.u.e?

Câu trả lời của hai người cách xa ba ngàn dặm, không hề liên hệ.

Đã đến thành S rồi, tới nhà Lâm Kiệt rồi.

Lâm Kiệt chào người quản lý, lái xe vào bãi đỗ xe dưới tầng ngầm.

“Tòa chung cư 12 tầng cao cấp này là một tài sản của của công ty, dùng để làm ký túc xá cho nhân viên có chức vụ cao, hầu hết kết cấu là ba phòng hai phòng ngủ hoặc hai phòng một phòng ngủ. Tiền thuê phải trả, chẳng qua so với giá cả thị trường bên ngoài thì rẻ hơn một nửa, trừ vào tiền lương hàng tháng. Cậu hiểu chưa?”

“Rồi. . . . . Ah! Xe của tôi ở trong đó!”

“Công ty chuyển nhà giúp cậu mang xe đến đây.”

“Oa. . . . .”

Đỗ xe xong, Lâm Kiệt đầu tiên dẫn Đường Tô Trữ gặp mặt quản lý ở tầng một, theo người quản lý ở đó tiếp nhận chùm chìa khóa giao cho Đường Tô Trữ. Đó là chìa khóa căn hộ cùng các phòng của hắn.

Lâm Kiệt mang Đường Tô Trữ lên tầng 12.

“Phòng 1212 là nhà của tôi. Cửa cậu là 1211, đối diện phòng tôi. Nếu có vấn đề gì thì cứ qua đây gặp tôi. Vào nghỉ ngơi đi.”

Đường Tô Trữ mở cánh cửa đang đóng, đẩy cửa ra, công ty chuyển nhà mà Lâm Kiệt tìm được thật sự rất hiệu quả, nên sau khi thu dọn đồ đạc đều đã bố trí xong xuôi, căn bản không cần chủ nhà đụng tay.

Đường Tô Trữ đứng trước cửa xoay người, nhìn Lâm Kiệt.

“Sao. . . . . ?” Lâm Kiệt vẫn như trước, vẻ mặt không chút quan tâm.

Trong lòng Tô Trữ có thoáng buồn. . . . . Có chút luyến tiếc. . . . . Không nghĩ cùng người đàn ông trước mắt cứ như vậy mà rời đi.

Tại sao Lâm Kiệt lại không độc đoán giữ cửa viện có muốn bồi hấn như tình cảnh quen thuộc? Lại như một quý ông muốn hấn đi nghỉ ngơi. . . . .

Không đúng không đúng! Chính mình đã bị gã hạ độc thành biến thái ? !

“Làm sao anh lại không vào?” Đường Tô Trữ vẫn là không chịu được, tự nhiên hỏi.

“Cậu muốn tôi đi vào ư?” Lâm Kiệt tròn hai mắt.

Biểu tình của Đường Tô Trữ. . . . . Thoạt nhìn tựa như muốn hôn dựa vào dáng vẻ do dự đó. . . . .

Lâm Kiệt muốn khuyên Đường Tô Trữ nghỉ ngơi, là vì gã sợ Đường Tô Trữ quá mệt mỏi, tối qua bọn họ làm ba lượt, hôm nay Đường Tô Trữ cũng không nghỉ. Nếu gã còn đi theo A Trữ vào nhà, đại khái gã từ từ không nhẫn nại được sẽ đem A Trữ ăn vào bụng. . . . . Cho nên gã mới tự động đi diệt trừ tảng 硃 kia, không tính sẽ theo A Trữ vào nhà . Chính là. . . . . Không nghĩ tới, A Trữ lại lộ ra biểu tình cô đơn kia. Thật là硃 muốn chết. . . . .

Mà dáng vẻ kia quả thật đánh trúng con tim của Lâm Kiệt.

“Không có! Tôi chỉ thấy đúng là kì lạ khi anh không độc đoán !”

Đường Tô Trữ còn chết vì cái bướng.

Tình cảm dịu dàng trong lồng ngực Lâm Kiệt vì Đường Tô Trữ mà hóa thành thiên ti vạn lữ, vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve hai má Đường Tô Trữ, nghiêng người hôn lên.

Lúc này Lâm Kiệt mới lộ ra ánh mắt trêu chọc sắc bén, làm bộ không có ý tốt bảo: “Thời gian cậu có thể nghỉ ngơi cũng chỉ có đêm nay, từ mai về sau. . . . . Hắc hắc. . . . .”

Đường Tô Trữ hoảng sợ.

“Bye!”

Đường Tô Trữ nói xong trước mặt Lâm Kiệt chạy nhanh giữ lấy cửa rồi đóng lại.

Tựa người vào cửa, Đường Tô Trữ càng ngày càng không hiểu, Lâm Kiệt rốt cuộc thật là đối tốt với hắn, hay là từ đầu đến cuối đều đem hắn ra vui đùa?

Hiện tại, vì ý niệm trong đầu này tưởng tượng ra Lâm Kiệt vui đùa với hắn, trong lòng sẽ dễ ảm rồi rồi không thoải mái?

Sau đó hắn nghe được thanh âm đóng cửa từ phía đối diện.

Tiếng vang kia, thật ra có điểm thức tỉnh hắn.

Ta nghĩ nhiều lắm, ta nghĩ nhiều lắm, ta nghĩ nhiều lắm. . . . .

Hôm nay thật sự mệt chết đi! Tắm rửa một cái, liền nghỉ ngơi!

Ah. . . . . này suy nghĩ nửa ngày cũng không có kết luận, còn khiến chính mình càng mệt, a ————— cảm giác thật chán ghét! Mặc kệ! Vứt bỏ vứt bỏ! ! !

Đường Tô Trữ nhú mày đi vào phòng trong, bắt đầu thích ứng với nhà mới của chính mình.

Chủ Nhật, thật sự hôm trước là một ngày mệt mỏi của Đường Tô Trữ, nên ngủ thẳng đến giữa trưa mới rời giường, vẫn là bị đói mà tỉnh.

Trước tiên ở trên giường một thoáng ngáy người, phát hiện bản thân ngủ rất ngon song có điều không phải phòng ngủ của mình, chờ khi dần tỉnh táo, mới nhớ tới việc mình đã chuyển nhà.

Không phải tự mình động tay chuyển nhà, cảm giác có chút không thật lắm.

Lúc này mới xuống giường, đến nhà tắm trong phòng ngủ rửa mặt chải đầu.

Sau đó ngay trong nhà bắt đầu sờ đông sờ tây, ánh mắt vẫn hướng cửa ra vào chính.

Từ Lâm Kiệt thế nào mà vẫn không qua đây? Hắn đã đói bụng, muốn ăn đồ này đồ kia. . . . .

Từ lúc bắt đầu rời giường, hắn vô tình sờ tới sờ lui để đợi, chờ đợi bạn trai rất cần hắn tới hầu hạ, mang đồ ăn tới, vẫn đợi một chút, Đường Tô Trữ thật sự chịu không nổi, bụng thâm thì kêu đến lợi hại.

Đường Tô Trữ có chút tức giận, là tức chết vì Lâm Kiệt làm cho hắn chờ hoặc là tức chính mình không hiểu làm chi mà ngồi đợi Lâm Kiệt cho đến đau cả bụng, ngay cả chính hắn cũng không biết tức giận vì lẽ gì, mở cửa, đi đến cửa đối diện ấn chuông.

Ấn đến đau cả tay, ngay cả con ruồi con bọ cũng không chạy đến!

Hắn liên tiếp ấn chuông cửa, gõ cửa, lớn tiếng như vậy, kiên trì lâu như vậy, tầng này lâu đến vậy cũng không có người ở sao? Như thế nào mà không có lấy nửa người ra ngoài liếc mắt một cái xem rốt cuộc phát sinh chuyện gì?

Đường Tô Trữ thực sự đoán đúng rồi. Tầng này chỉ có hai người bọn họ ở thôi.

Bởi vì nếu có người nộp đơn xin vào ký túc xá của RD, người cuối cùng chỉ định nhà ở không phải ai khác, chính là Lâm Kiệt. Gã thích yên tĩnh, nếu tầng khác không còn phòng cho thuê, gã mới quay về đem nhà ở tầng này phân phối ra ngoài.

Lâm Kiệt đi vắng, Đường Tô Trữ càng gõ cửa càng tức. Năm phút sau, quyết định trở lại phòng mình để gọi điện thoại!

Từ Lâm Kiệt đã nói, hắn là bạn trai của gã! Cho nên hắn có quyền biết gã ở nơi nào!

Đường Tô Trữ lúc này đã hiểu dùng danh hiệu thế nào. . . . .

Lâm Kiệt chết tiệt đã giúp hắn cài mục quay số nhanh, đồ chuông chưa đến hai giây, Lâm Kiệt liền nhắc điện thoại.

“A trư? Làm sao vậy?”

“Anh đi đâu thế?” Con tức A Trữ của chúng ta thật không nhỏ.

“Tôi ở công ty.”

“Hôm nay không phải chủ nhật sao? Công ty còn có việc sao?” A Trữ oán giận.

“Sáng nay các kĩ sư lắp ráp công trình THK8006, đã xảy ra tình trạng bị lệch rất nghiêm trọng, tôi phải qua đây xem xét.”

“Oh . . . . . Như vậy a. . . . .” Đường Tô Trữ hết giận .

“Làm sao vậy? Muốn tôi ở cùng sao?” Lâm Kiệt mềm giọng hỏi.

“Na. . . . . Nào có! Tôi chỉ là muốn. . . . . Muốn mời anh ăn cơm trưa, anh giúp tôi tìm được công ty chuyển nhà rất tốt, tôi muốn cảm ơn anh. . . . . Mà thôi vậy!”

“Ah. . . . . Nhiều một chút hơn a. Vậy cậu cho tôi mười phút, tôi về ngay, sẽ đưa cậu đi ăn chút đồ ăn vặt của thành S!”

“Uh. . . . . Được rồi. . . . . Tôi chờ anh, anh nhanh lên đi! Tôi chết đói mất!”

“Tôi sẽ về ngay.”

Nhóm kĩ sư lắp ráp THK8006 tất cả trông thấy trong đầu đều kinh ngạc.

Chưa từng nhìn thấy gã nói chuyện với ai dịu dàng đến thế, hơn nữa rõ ràng còn cười, cái loại này cười, bọn họ nguyên tưởng rằng cả đời này căn bản không có cơ hội nhìn thấy, mỗi người đều cảm thấy người đứng đầu của bọn họ thực sự rất đẹp trai kể từ khi. . . . .

Lâm Kiệt vừa gấp điện thoại nhìn lên, chính là thấy một đồng người đang chóang váng, từ trợ lý, kĩ sư phần mềm, đến kĩ sư phần cứng trong nhóm ngo ngác nhìn gã.

Lâm Kiệt lập tức nhìn qua một lượt mắt.

“Còn xem à! Đi xem các anh lắp ráp máy móc! Vậy mà khiến tôi thực sự phát hỏa! Kiểm tra nhiều lần như vậy, rõ ràng biết khối R361C trên kia sẽ vỡ, các anh sao không đổi lấy một khối? ! Trước bốn giờ tìm ra nguyên nhân cho tôi! Nếu ngay cả vấn đề đơn giản này mà giải quyết không được, tổ THK mấy người tất cả đều bị trừ lương!”

Tôm Nhỏ! Vấn đề nếu không giải quyết được, vị trí kỹ sư trưởng này, cậu chuẩn bị bàn giao cho người ta đi!”

Nói xong, Lâm Kiệt lập tức đi khỏi sàn lắp ráp máy bay.

Tôm Nhỏ về mặt vô tội nhìn theo bóng dáng người đứng đầu, lúc này mới quay đầu lại, đằng đằng sát khí cảm tức tổ viên nhóm THK.

“Còn không làm việc đi! Bốn giờ đây! Các cậu đều muốn tiền lương giảm bớt hả? ! Làm mau làm mau!”

Sắc lang sắp hoàn rồi ^^

Chúng ta hiện tại cũng chưa có dự định edit thêm truyện nào nữa cả.

Quan trọng là chúng ta sẽ chỉ edit đam mỹ hiện đại đô thị, không quá kịch tính chỉ thích nhẹ nhàng đơn giản, hài hước và không edit những bộ đã có người edit. (ta thích hàng độc ==))

Dù sao đây cũng là những thứ níu kéo một thời hoa mộng, không hiểu năm nữa khi ra ngoài làm ăn bon chen hết cả thì có còn được như bây giờ không ^^

Hi vọng trong mấy hôm tới có thể tìm thêm một bộ hiện đại, tuy không thuộc hàng tinh phẩm như nhiều truyện nhưng cũng không phải truyện không đáng xem để edit, giới thiệu đến các nàng.

Cảm ơn đã ủng hộ chúng ta ~

btw nàng nào có dẫn link liên kết với nhóm ta thì hãy để tên chung là BLOVEZ nhé.

Hihi vì ta vừa phát hiện ra ngay cả bạn từ cấp 3 của ta chuyên edit đam mỹ của YJ dẫn link về đây cũng để tên ta T^T.

Khiến ta thấy có lỗi với đồng nghiệp nhóm T^T

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 22

Đến đây hơn một tuần, Đường Tô Trữ nhanh chóng quen thuộc với các kỹ sư RD.

Đường Tô Trữ cũng không biết bạn trai hắn đã đem thân phận của hắn mà công bố đại chúng, hoàn toàn nghĩ là có duyên làm người một nhà, mới đến RD, mọi người liền hoan nghênh cũng đối xử tử tế với hắn. Kỳ thật, bản thân ai cũng tự biết thân phận của hắn, biết tốt nhất nên nín nọt hắn, về sau nếu công việc có vấn đề gì phải đối mặt với lão Đại của RD, Đường Tô Trữ chính là phương pháp để hòa hoãn rất tốt.

Ở bên cạnh Lâm Kiệt, lượng công việc phải làm vượt qua tưởng tượng của Đường Tô Trữ vài lần, chỉ trong ngay tuần đầu tiên, hắn dường như tăng ca mỗi ngày cùng Lâm Kiệt.

Trong công ty hắn cũng không oán giận với Lâm Kiệt điều gì, nhưng mà một lúc về đến kí túc xá, hắn luôn theo Lâm Kiệt vào nhà, ăn đồ ăn khuya mà Lâm Kiệt gọi, sau khi ăn no lại nằm trên đùi Lâm Kiệt phân nản công việc thật nhiều một mối quá, kêu công ty không cần tiếp tục bóc lột hắn.

Lâm Kiệt sẽ bảo rằng, lượng công việc thế này đã là gì, là đàn ông thì phải gánh vác, nhanh chóng tự mình điều chỉnh, thích ứng với tiến độ khẩn trương của RD càng sớm càng tốt.

Sau đó hơn một tuần nữa, Đường Tô Trữ đã nuôi được thói quen tốt đẹp sau khi ăn xong nằm gối đầu trên đùi Lâm Kiệt phơi bụng xem TV, bởi vì ghế sofa của Lâm Kiệt siêu lớn siêu mềm, gối đầu trên đùi Lâm Kiệt vô cùng thoải mái. . . . .

Hôm nay, cuối cùng RD cũng kịp thời đem máy bay THK8006 hiện đại hoàn hảo giao cho khoa học kỹ thuật Lĩnh Đông, tổ THK thật sự thở phào nhẹ nhõm.

Tôm Nhỏ còn kéo Đường Tô Trữ sang một bên nghìn lần cảm tạ.

Tôm Nhỏ cảm ơn cái gì? Đường Tô Trữ chính hắn hoàn toàn ở ngoài cuộc.

Kỳ thật Đường Tô Trữ vừa nhậm chức, cả tổ THK liền tìm cách lôi kéo tình cảm của hắn, sau đó nhờ hắn báo cáo kết quả thí nghiệm thay, Đường Tô Trữ còn sung sướng cho rằng thông qua hắn, báo cho Lâm Kiệt là trình tự làm việc bình thường.

Mà hôm nay, hắn cùng với Lâm Kiệt cuối cùng cũng không cần tăng ca .

Buổi tối cơm nước xong, hắn lại gối đầu lên đùi Lâm Kiệt như thường lệ, hai người xem TV.

“Từ Lâm Kiệt, thư kí trước của anh chuyển đi đâu rồi?”

“Lúc trước tôi không có thư kí.”

“A? vậy công việc hiện tại của tôi thì ai làm?”

“Tôi.”

“Không thể chứ!”

“Nghĩ ngờ à?”

“Không nghĩ không được! Công việc của tôi nhiều như vậy, của anh lại không ít. Anh cả ngày chạy tôi chạy lui ở chi nhánh. . . . . làm thế nào mà chịu được một khối lượng công việc lớn như vậy?”

“Sự thật như thế a. Làm việc chỉ cần có phương pháp, làm ít công to với tôi là chuyện thường như cơm bữa.”

“Vậy đề tôi làm thư kí làm chỉ?”

“Tôi cũng không muốn bạn trai tôi ở quá xa. Hơn nữa, hạn ngạch công ty còn để một giám đốc điều hành thì có hai thư kí tương ứng, các giám đốc điều hành đều có thư kí, chỉ tôi không có, nếu muốn tìm, tôi đương nhiên tìm cậu.”

Lâm Kiệt nói xong liền lấy tay xoa xoa bụng Tô Trữ.

“. . . . . Thật thoải mái. . . . . Không đúng. . . . . Ăn no rồi sờ bụng, bụng sẽ to ra, đừng sờ nữa.”

“Đó là khiếu mê tín gì thế?”

“Anh trai tôi nói a, mẹ tôi cũng nói như vậy.”

“Có cơ sở khoa học không?”

“..... Không có. ....”

Lâm Kiệt nhéo mũi A Trữ lắc lắc : “Vậy mà cậu còn tin? Thua việc được giáo dục ở Mỹ của cậu!”

“Vậy mà không có vấn đề gì! A. .... Mau không tức giận. .... Buông ra!”

Leng keng.

Tiếng chuông cửa vang lên .

“Này, đi mở cửa đi.” Lâm Kiệt nói xong, xoa nhẹ đầu A Trữ.

“Đây là nhà anh nha, vì cái gì mà tôi phải đi mở cửa?” A Trữ đang thoải mái, không muốn đứng dậy .

“Cậu đè nặng chân tôi, giờ tôi đứng dậy thế nào?”

Leng keng.

“Anh có người làm ở nhà không?” A Trữ hơi hơi nâng người lên, để Lâm Kiệt chuẩn bị đứng dậy mở cửa.

“Không có.”

Nhà của Lâm Kiệt là kiểu ba phòng hai gian, so với hai phòng một gian của Đường Tổ Trữ lớn hơn nhiều.

Lâm Kiệt mở cửa.

Tìm đến gã chính là Lưu Dịch. Lâm Kiệt hơi hơi kinh hãi.

Không muốn để A Trữ gặp phải Lưu Dịch, Lâm Kiệt lách người ra trước cửa, giữ cánh cửa khép hờ.

“Cậu tới làm gì?” Lâm Kiệt đối mặt với Lưu Dịch cùng chiều cao, sắc mặt thực bình thường, không sợ hãi, không lạnh lùng hay khó chịu, không mừng vui, tựa như đối đãi với bạn bè thông thường.

Lưu Dịch từ từ nói: “Em chỉ là muốn đến gặp anh. A Kiệt. .... Em. .... Em nghĩ đến anh. ....”

“Nhưng tôi không muốn cậu.” Lâm Kiệt mỉm cười.

Phiền muộn ngập trên gương mặt anh tuấn của Lưu Dịch, xấu hổ cười nói: “Xem ra, anh vẫn sống rất tốt.”

“Khi nào thì kết hôn? Hay là đã kết hôn?”

Thái độ đối đáp của Lâm Kiệt thật sự chỉ như cùng bạn bè cũ trò chuyện, Lưu Dịch có chút chịu không nổi, đưa tay nắm chặt cổ tay Lâm Kiệt.

Lưu Dịch cầu xin: “A Kiệt, chúng ta vào nhà nói chuyện được không?”

“Trong phòng này đã không còn vị trí của cậu.” Lâm Kiệt thân nhiên đáp.

“A Kiệt. ....” Trên mặt Lưu Dịch tràn đầy khẩn cầu.

Cánh cửa phía sau Lâm Kiệt đột nhiên mở rộng, Đường Tổ Trữ kiễng mũi chân ngoắt đầu ra sau vai Lâm Kiệt.

“Từ Lâm Kiệt, bạn của anh a? Tại sao không mời người ta vào ngồi?”

“Cậu muốn tôi để bạn trai cũ vào nhà thật sao?” Lâm Kiệt dùng bả vai hất hất cầm Đường Tổ Trữ.

Lưu Dịch không dám tin nhìn hai người trước mặt. Lâm Kiệt nghiêng đầu nhìn thấy nét mặt dịu dàng chưa từng thấy ở người kia, chính gã cũng chưa từng gặp qua.

“Bạn trai cũ. .... Đây là nhà anh, tự anh quyết định, tôi phải về đây.”

A Trữ không phát hiện vẻ thối thối trên mặt hắn đứng không? Lâm Kiệt muốn cười phá lên.

Đường Tổ Trữ nghiêng mình lách qua hai người kia, chạy tới trước cửa nhà mình, tra chìa khóa rồi đóng sầm cửa. Hắn rất không thích!

Cảm giác khó chịu của hán Lâm Kiệt hoàn toàn cảm nhận được.

Thu lại tầm mắt, gương mặt Lưu Dịch thoáng qua ánh mắt cô tịch đập vào tầm nhìn của gã.

Lâm Kiệt thở dài: “Cậu không cần như vậy. . . . .” Dù sao, từng cùng ở chung một chỗ với người này năm năm cũng không phải không có tình cảm.

Lâm Kiệt hơi nhíu mày, giọng điệu an ủi: “Cậu đã quyết định cùng phụ nữ ở chung một chỗ, nên đừng đến đây tìm tôi an ủi, hãy tìm bà xã của cậu ấy.

Cậu biết rõ tôi, một lòng trung thành, không muốn bị phản bội, trong đó chỉ cần một chút phá hoại, kết quả chỉ có thể là gương vỡ không lành. Tôi càng không thể là đối tượng an ủi mà cậu tìm kiếm. . . . .

Cậu đã chọn cùng cô gái kia kết hôn, cậu phải gánh vác tất cả trách nhiệm lẫn nghĩa vụ, bởi vì đó là chọn lựa của cậu.”

“Em hối hận!” Lưu Dịch tiến lên gắt gao ôm chặt lấy đáng người đã vô cùng quen thuộc, kích động rơi nước mắt: “Từ đầu tới cuối em chỉ yêu anh.”

“Không kịp nữa rồi, Dịch. Không kịp nữa rồi.”

“Em sẽ ly hôn cùng cô ấy, em còn yêu anh, rất nhớ anh rất nhớ anh. . . . .”

Lâm Kiệt vỗ vỗ lưng Lưu Dịch, chậm rãi đẩy người ra.

“. . . . . Nếu chỉ là muốn nhìn một chút, cậu đã xem rồi, hiện tại tôi tốt lắm. Nhưng chúng ta không có khả năng quay lại quá khứ, cậu và tôi đều hiểu rõ. Cậu đi đi.”

“Kiệt. . . . .”

“Tôi yêu A Trữ, chính là người vuê rồi cậu gặp qua. . . . . Không hề yêu cậu.”

Cứ vậy đi. . . . .

Lâm Kiệt không để ý tới Lưu Dịch đang ngây người, vào nhà lấy chìa khóa, ra khỏi cửa, leng keng trước mặt Lưu Dịch, đến trước cửa nhà Đường Tô Trữ, tìm được chìa cần tìm, mở cửa rồi bước vào trong, đóng cửa lại, đem hết thảy quá khứ vĩnh viễn nhốt bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Đường Tô Trữ vào cửa, mục tiêu: giường lớn của chính mình, phần nệm dùng sức nằm úp sấp trên giường, quơ lấy gối, liều mạng mà đập!

“Từ Lâm Kiệt Từ Lâm Kiệt Từ Lâm Kiệt!”

Nói thì thầm trước mặt bạn trai sợ ta biết à? Lại còn đứng ngoài cửa nói nhỏ!

Bạn trai cũ của gã đến làm chi? A? Mở cửa rồi khép cửa lại không cho ta nhìn được, có tật giật mình à? Ha?

Đường Tô Trữ càng đập càng tức.

Xem ra vô tình A Trữ thân ái đã đặc biệt thích ứng với thân phận bạn trai Lâm Kiệt.

Bạn trai cũ kia. . . . . Vừa rồi Đường Tô Trữ nhìn không cảm giác khác thường nào, nhưng mà lúc này chợt nhớ lại. . .

. . . Bạn trai cũ rất tuần tú a!

Đường Tô Trữ vội nhảy dựng lên, đứng trước tấm gương lớn ở tủ quần áo, ôm mặt mình sờ tới sờ lui.

Đã chết!

Tướng mạo của hán căn bản không cùng một cấp với bạn trai cũ. . . . .

Cho dù ở trước gương có nặn đi nặn lại thế nào, ngũ quan bình thường vẫn là trở về vị trí ban đầu.

Là người sáng suốt, là người thông minh, sẽ lựa chọn loại bạn trai đẳng cấp này đi . . . .

Căn bản so ra thật kém người ta!

Đường Tổ Trữ vừa buồn vừa tức mà quay về nằm úp sấp trên giường, tiếp tục lấy chiếc gối đáng thương trút giận.

Lâm Kiệt vào đến phòng chính là trong thấy bộ dáng hờn dỗi của Đường Tổ Trữ đang đấm đấm gối.

Hai bên khóe miệng không khỏi nhếch cao lên.

A Trữ của gã, không chỉ có gây xúc động trái tim gã, mà luôn giống như vậy, phi thường đơn giản có thể tạo vui sướng phát ra từ nội tâm gã.

Nhanh tay lẹ chân nhảy đến phía sau A Trữ, hấn giật mình, toàn thân gã áp vào lưng A Trữ.

“A —————” Đường Tổ Trữ bị hù dọa, giấy dựa quay lại nhìn, mắng to: “Lâm Kiệt đáng chết! Anh làm cái gì thế!”

Lâm Kiệt chỉ là dùng sức nặng toàn thân ép lên khiến Đường Tổ Trữ không thể động đậy.

“Tôi muốn cậu. Chúng ta đã lâu không 抱抱.”

Đường Tổ Trữ bất động, cách lớp quần áo, trên mông rõ ràng cảm giác được ngành vật cứng rắn đến dọa người của Lâm Kiệt.

Đường Tổ Trữ khó chịu tỏ rõ nóng nảy: “Làm . . . . Làm cái đầu ấy! Đi tìm bạn trai cũ của anh a! Còn nữa, anh vào bằng cách nào?”

Lâm Kiệt mỉm cười, hôn lên vành tai Đường Tổ Trữ: “Tôi có chìa khóa.” Mút vành tai, “Hơn nữa, A Trữ, trí não cậu bị hủy rồi a?” Liếm bên ngoài, “Bạn trai cũ, tên gọi như ý nghĩa chính là bạn trai trước kia, “

Liếm vào lỗ tai, “Vốn là quá khứ rồi,” hơi thở hương truyền vào tai, “Đã là chia tay, đã không có khả năng cùng một chỗ nữa. Cậu còn bảo tôi đi tìm người ta? Vậy cậu bảo tôi phải làm thế nào với bạn trai hiện tại bây giờ? Hử?”

Một mặt chịu đựng rên rỉ, mặt khác lại vì lời nói của Lâm Kiệt mà cao hứng, lập tức liền quên đằng sau hắn còn bao nhiêu phiền não, cũng quên hắn đang giận Lâm Kiệt. Chỉ là một cái liếm rồi hôn tai tán tỉnh, đã khiến Đường Tổ Trữ căng thẳng, cắn chặt răng, toàn thân run rẩy động tình.

“Từ Lâm Kiệt. . . . .” Thanh âm của Đường Tổ Trữ như con mèo nhỏ mềm yếu.

“Uh?” Lâm Kiệt vén tóc phía sau cổ Đường Tổ Trữ, liếm chiếc gáy trắng nõn tinh tế kia.

“Ah. . . . . Anh thật nặng. . . . .” Đường Tổ Trữ ở dưới thân Lâm Kiệt, cánh tay khom lại phía sau thúc nhẹ vào Lâm Kiệt, ý muốn xoay người.

Lâm Kiệt đột nhiên đứng dậy, ngồi dậy bên cạnh Đường Tổ Trữ.

“Vấn đề tôi vừa hỏi cậu, cậu còn chưa trả lời.”

Thật vất vả khiến áp lực trên thân rời đi, Đường Tổ Trữ vô lực mà trở mình, có chút hoang mang nhìn Lâm Kiệt.

Vấn đề ư?

“Vấn đề gì?”

Có điểm nổi giận, Lâm Kiệt nhàu mày, lập tức xuống giường.

“Tôi đi tìm bạn trai cũ, bye!”

Bạn trai cũ? ! Trái tim sợ hãi đầy căng thẳng, cuối cùng nhớ tới mấy câu nói vừa rồi của Lâm Kiệt.

Đường Tổ Trữ lập tức nhảy dựng lên, nhảy hai bước không xa đến trên lưng Lâm Kiệt, hai tay liều chết ôm lấy cổ Lâm Kiệt, hai chân sống chết siết chặt thắt lưng Lâm Kiệt.

“Không được! Bạn trai hiện tại không cho phép anh đi!” Ngang ngược hô to.

“Cậu nói không được thì phải nghe theo a?” Lạnh lùng quay lại hỏi.

“Ngay bây giờ tôi sẽ trả lời vấn đề khi nãy của anh a!” Ủy khuất kêu giận.

“Không còn kịp rồi. Nếu không, cậu nghĩ cách giữ tôi ở lại đi.” Nghiêng đầu không chờ mong lắm, nói với A Trữ.

Đường Tô Trữ nhói tim. Hắn biết phải làm như thế nào . . . . .

Nuốt nước bọt, Đường Tô Trữ mới từ trên người Lâm Kiệt trượt xuống, chẳng qua không buông cánh tay Lâm Kiệt ra, bám lấy Lâm Kiệt ôm trọn phía trước, ngẩng đầu hôn lên môi môi Lâm Kiệt.

Đường Tô Trữ sử dụng toàn bộ kỹ năng, cách lóp quần áo cạ lên 囧囧 cứng rắn của Lâm Kiệt, vuốt khu 囧囧 Lâm Kiệt, liếm láp xương quai xanh của gã, yết hầu, an ủi nắm lấy đường cong cơ thể rắn chắc của Lâm Kiệt, nhưng mà hắn đã cố gắng vài phút, Lâm Kiệt vẫn không nhúc nhích, ngược lại dục vọng bản thân bị chính mình làm tăng cao.

Lâm Kiệt cắn bản phải nhẩn nại nhưng nhìn không nổi nữa, lúc này, gã thầm nghĩ muốn hung hăng đem A Trữ áp đảo, hung hăng mà xuyên qua hắn, nhưng gã lại muốn biết rốt cuộc khả năng trên chộc của A Trữ đến chừng nào . Hô hấp không chế được nên nhẹ nhàng chậm chạp, toàn thân cơ thể căng ra, nắm tay nhanh lại thả, nhanh lại thả, dầy vò khác thường

Đường Tô Trữ vừa thở nặng nề vừa lui từng bước.

“Từ Lâm Kiệt. . . . . Anh thậm chí còn không động. . . . .” Đường Tô Trữ oán giận trừng mắt nhìn Lâm Kiệt.

“Muốn tôi di chuyển, cậu cố gắng một chút đi.” Lâm Kiệt nhẹ nhàng gạt bỏ lời hắn. Gã rất sợ chính mình giây tiếp theo nhìn không được mà nhún người lao tới.

Đường Tô Trữ bắt đầu 囧囧, chỉ có điều không cời bỏ áo trên, chậm chân lại chậm tay cời bỏ khóa thắt lưng xung quanh, nhẹ nhàng từ từ theo một bên hông gã, rút ra.

Tốc độ kia, Lâm Kiệt thấy mà nghiêng răng nghiêng lợi. Hàm dưới dùng hết lực cắn chặt lại, A Trữ thân ái đang tra tấn sức chịu đựng của gã.

A Trữ chết tiệt! Cởi thắt lưng là tốt rồi! Không cần rút ra ! Nhanh cởi quần ra, đem kéo khóa quần xuống!

Đầu có Lâm Kiệt niệm chú mãnh liệt, chính là niệm thế nào cũng không khiến được động tác Đường Tô Trữ nhanh hơn.

Đường Tô Trữ thờ ơ, nhìn chăm chăm hai mắt nóng rực của Lâm Kiệt, hắn biết tầm mắt của Lâm Kiệt đều tập trung ở 囧囧 của chính mình, cái loại gọi cảm nóng bỏng này, khiến hơi thở của hắn càng nặng nề, thân dưới phồng lên lại thêm căng.

Cuối cùng toàn bộ thắt lưng cũng được rút ra, ném sang một bên.

Đường Tô Trữ bắt đầu động tay cởi quần dài, thông thả mà kéo khóa xuống, một giây đồng hồ kéo cũng không đến một răng.

Lâm Kiệt khô lưỡi, không dùng sức cắn răng nữa, môi lại bắt giác hé mở, hô hấp vừa nhanh vừa vội.

“A Trữ. . . . .” Không cần tra tấn ta! Lâm Kiệt nội tâm gầm điên.

Rốt cục cái kia cũng kéo hết, nhưng Đường Tô Trữ lại không đem quần tụt xuống, mà là trực tiếp đưa tay vào tầng cảm giác bên trong người qua viên quần hình tam giác, trực tiếp túm đầu của phân thân ra ngoài, làm trò trước mặt Lâm Kiệt, bắt đầu tự an ủi. Mặt khác tay kia lại thâm nhập đến nơi Lâm Kiệt nhìn không thấy mà chỉ có thể tưởng tượng. . . . .

“Ah. . . . . Ah. . . . .”

Thần kinh nhẩn nại của Lâm Kiệt nhảy mắt bị đập nát tan tành.

Trong ba giây liền tự cời bỏ thắt lưng cùng quần con của chính gã, một giây nữa đem A Trữ ném lên giường.

Thô bạo lột quần của cả hai, Lâm Kiệt nhìn không được phân thân 囧囧 của Đường Tô Trữ, cúi người xuống há miệng nuốt vào.

“A. . . . . Từ Lâm Kiệt. . . . . A. . . . . Đúng. . . . . Đúng ah. . . . .”

Từ Lâm Kiệt vẫn chưa từng ném KJ của hắn, nước mắt Đường Tô Trữ đều đã tiết ra, thanh âm chịu đựng, ôm lấy đầu Lâm Kiệt, hạ thân không tự chủ được mà đóng đũa.

Lâm Kiệt vươn một tay ngăn chặn nơi dưới bụng Đường Tô Trữ, một tay kia bắt đầu thâm nhập hướng 囧囧 của Đường Tô Trữ.

Đường Tô Trữ kịch liệt hít một hơi, vì khoái cảm mà kinh động thét chói tai.

“Từ Lâm Kiệt!”

Chương 24

Lâm Kiệt phun ra nuốt vào mỹ vị, yêu đàn ông chính là yêu đàn ông, đặc biệt người này là Đường Tổ Trữ.

Phân thân của A Trữ đứng sừng sững sôi sục khiến gã hút liếm chất dịch lộ ra, A Trữ trầm giọng rên rỉ đè nén khoái cảm, thân dưới dao động khiến Lâm Kiệt dường như không thể kìm nén, hương vị mà 囍囍 A Trữ phát ra, tất cả đều kích thích giác giác quan của Lâm Kiệt, chính là nơi đó của gã căng ra như sắp nổ tung.

Đột nhiên thân mình A Trữ căng thẳng dưới eo, làm cho Lâm Kiệt hưng phấn mà chuẩn bị tiếp nhận tất cả tinh dịch của người yêu.

Đường Tổ Trữ nghĩ muốn đẩy đầu Lâm Kiệt ra, nhưng Lâm Kiệt hung hăng dùng sức nuốt lấy, khí giới Đường Tổ Trữ lập tức đầu hàng mà tiết ra bên trong miệng Lâm Kiệt.

Lượng rất nhiều, lại đậm, tích trữ mười ngày qua, đối với Lâm Kiệt mà nói đó vốn là chất bồi trơn tốt nhất.

Quý gối giữa hai chân A Trữ, kéo người A Trữ đang mềm nhũn tựa vào trước ngực mình, đem hai chân A Trữ đặt lên vai, nhắm vào nơi đã mở rộng xong chuẩn bị tiếp nhận 囍囍 của gã, phun ra một ngụm nồng đậm, tất cả đều hướng 囍囍 Đường Tổ Trữ trút vào.

Cảm giác được dị vật phải tiếp nhận mà cục lõi bắt đầu co rút lại, JY chậm rãi mà chảy vào, Đường Tổ Trữ không kìm được mà phát ra, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy được tiếng rên quặn rũ thẹn thùng đó.

“Tữ. . . Lâm Kiệt. . . Tôi không còn sức. . .”

“Tôi có.”

Đặt người A Trữ xuống, Lâm Kiệt cũng không nhẫn nại được, đưa phân thân thẳng tắp cực lớn nói trẻ không trẻ nói nhanh chẳng nhanh trực tiếp đẩy vào.

“Ha. . .”

Không ngờ 囍囍 rất chặt, nhưng lại thoải mái sáng khoái đến gã. Gã rất thích nơi này của A Trữ gắt gao hấp thụ, thực rất trói buộc gã, luôn luôn khiến gã từ chỗ đau đớn rồi phát sinh thành khoái cảm vô tận.

Lâm Kiệt vì tri hoãn thành nóng nảy mà không ngừng rút ra rồi đẩy mạnh, một mặt lột áo mà khi này cả hai chưa kịp cởi.

Phân thân Đường Tổ Trữ mới vừa rồi hết lửa lại dần dần đứng lên, hoàn toàn theo tiết tấu Lâm Kiệt, đưa tay chà xát lại bắt đầu trở nên cứng rắn.

Phối hợp cùng Lâm Kiệt vận vẹo thất lung, dưới thân truyền đến tiếng vang mê người khi va chạm của chất lỏng trong người cọ xát, đụng chạm trong cơ thể đã tiến đến đỉnh.

Chịu đựng sáng khoái phát ra rồi rên rỉ, nghĩ muốn phun 囍囍 ra mà dẫn tới chính mình gằm nhẹ, song hai người lại không thể nói ra vì Lâm Kiệt đã sinh ra khoái cảm chết người.

Nơi sâu nhất của Đường Tổ Trữ bị đánh đến, giữa lúc mông lung, có suy nghĩ nhảy tới, nghĩ rằng, dục tiền dục tử chính là loại trạng thái này. . .

Lâm Kiệt hai tay đè nặng chân A Trữ mở ra thật lớn, nhìn nét mặt quặn rũ của A Trữ khi từ từ nhắm hai mắt lại hưởng thụ vui sướng, hai tay nhanh chóng chà xát phân thân, bên tai lại nghe A Trữ hô từ Lâm Kiệt mà 囍 loạn tiếng vang, Lâm Kiệt cảm giác được chính gã sẽ bị hành động của A Trữ này mà ngập chìm trong sóng gió, hạ thân không chút lưu tình nào mà hung hăng xuyên vào, lại vội vàng rút ra, mau chóng mà đẩy vào rút ra, tốc độ sáng khoái ngay cả bản thân gã cũng không thể khống chế, chỉ có thể mặc cho 囍囍 chi phối.

Tại 囍囍 Đường Tổ Trữ bắt đầu thất lại, phân thân phun ra cũng lúc, trước mắt nào Lâm Kiệt cũng một phen choáng váng, đem tất cả ý nghĩ yêu thương tiết vào nơi sâu nhất bên trong cơ thể Đường Tổ Trữ.

Lâm Kiệt hai chân như đã nhũn ra. Rút ra phân thân, không ngoài ý muốn nghe được A Trữ mỵ nị địa rên rỉ, rốt cục mệt mỏi tại Đường Tổ Trữ bên người, dần Đường Tổ Trữ nghiêng người nằm xuống.

Vươn tay ôm lấy A Trữ, tiếng thở dốc của hai người sau khi thỏa mãn đan xen lẫn nhau, hưởng thụ dư âm.

Dựa vào trán A Trữ đang ẩm ướt mồ hôi, Lâm Kiệt nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt A Trữ, môi mấp máy không thành tiếng, nói rằng anh yêu em.

Đường Tổ Trữ đương nhiên không nghe thấy, bởi vì vốn là không tiếng động, nhưng trên gò má truyền đến cảm giác an ủi mềm mại, hắn cũng không ngăn được tò mò, là Lâm Kiệt tạo nên.

Lười nhác mở hai mắt, nghiêng đầu nhìn Lâm Kiệt, “Anh làm gì vậy?”

Lâm Kiệt cười với hân thật âu yếm rồi chớp mắt, mới đáp: “Sau này đều phải chủ động như vậy, chờ kỹ thuật của cậu khá lên, nhất định sẽ đến phiên tôi hưởng thụ.”

Đường Tổ Trữ cố gắng chống đỡ cơn buồn ngủ vây quanh mắt, thắc mắc: “Cái gì mà đến lượt anh hưởng thụ?”

“Tôi có phải đồng tính hay không?”

“Đúng vậy. . .”

“Nhưng tôi cũng có thể là 0.”

“Nhưng 0. . . ?” Cậu mày, nghe không hiểu.

“Làm 1 cũng có thể.” Lâm Kiệt ý tứ sâu xa cười.

Tin tức kia chậm rãi xâm nhập vào tổ chức tế bào não, hai tròng mắt Đường Tổ Trữ mở to hết cỡ, lập tức nghiêng người nằm trước mặt Lâm Kiệt.

“Anh là nói tôi có thể. . . Tôi có thể. . . Có thể đi vào anh. . .” bắt đầu nói lắp.

“Uh.”

Đường Tổ Trữ mắt tròn xoe. Hắn còn tưởng rằng. . . Hắn tưởng cái gì? Tưởng rằng Lâm Kiệt. . . Chỉ chuyên ăn thịt người!

“Cậu không nghĩ đến sao?” Lâm Kiệt nhẹ nhàng hỏi.

Đường Tổ Trữ trơ mắt nhìn đại soái trước mặt, nuốt một ngụm nước miếng thật lớn, miệng ngọt lưỡi khô mà hét: “Có muốn!”

“Vây là tốt rồi, cậu cố gắng lên! Chuẩn bị không đủ chu toàn, kỹ thuật không tốt, lại khiến tôi đau đớn, cậu sẽ không có cơ hội.”

“Được được. Tôi nhất định sẽ cố gắng.” Tay nắm lại.

Nhìn em nhỏ ngây thơ thủ thế. Cổ họng Lâm Kiệt có chút gurgles. Thật là, đi nơi nào mà học hỏi? Nhưng nội tâm lại dung túng mà thờ ơ: nhưng ở trên A Trữ là tốt rồi đáng yêu á. . .

“Đi tắm đi, phải lấy JY mà tôi ra trong cậu đem ra ngoài, nếu không cậu sẽ lại đau bụng, nói không chừng ngày mai còn có thể bị sốt.”

Nói xong trắng ra như vậy, hại Đường Tổ Trữ đỏ mặt, thẹn quá hóa giận mà chỉ trích: “Tại sao anh không mang bảo hiểm?”

“Tôi vội vã bỏ lại bạn trai cũ, nhân tiện vì vội vàng đến an ủi người yêu đang ghen của tôi, làm sao có thể nghĩ đến nhiều chuyện như thế? Hơn nữa, tôi cũng không biết, cách thức cậu giữ tôi lại lợi hại như vậy a.”

Đường Tổ Trữ Vốn bất mãn mà nghĩ đến “Ai thèm ghen hả?”, lại bị câu nói tăng bốc cuối cùng kia làm đắc ý, quên rằng trong lòng vừa rồi còn đang nói xấu: “Được rồi! Lần này tôi không so đo, lần sau phải nhớ phải mang!”

“Tắm đi, nhanh lên!”

Lâm Kiệt, Đường Tổ Trữ lần lượt đứng dậy, Lâm Kiệt ôm A Trữ hướng phòng tắm đi đến, A Trữ 囧囧 chậm rãi chảy ra hỗn hợp JY của hai người theo bắp đùi gầy.

“Lần sau thật sự phải nhớ phải mang mũ! Như vậy rất. . .” A Trữ vừa đi vừa nhìn mặt phía trong đùi của mình, “Rất kỳ quái. . .”

“Uh. . .”

Nếu Từ Lâm Kiệt sẽ không chọn tên bạn trai cũ kia nữa, vậy bạn trai đương nhiệm có quyền tra hỏi, có phải không?

“Bạn trai cũ đến tìm anh làm gì vậy?”

“Đến vay tiền.”

“Hả. . . Không thể nào!”

Hai người một bên tắm rửa một bên trò chuyện, tắm xong liền trải giường lần nữa, cả hai ôm nhau ngủ.

Đường Tổ Trữ thấy an tâm mà đồng thời, tựa hồ hoàn toàn không ý thức được, chính mình đã sa xuống rất sâu rồi.

Chương 25

Bởi vì Đường Tô Trữ thực hiện lãnh, trong RD dường như xuất hiện một phái bảo Trữ. Mặc kệ là lương tính hay là đồng tính, vì muốn cuộc sống hàng ngày dễ chịu, nhất quyết đối Đường Tô Trữ trở hết khả năng nịnh hót.

Ai nấy đều thấy được lão Đại nhà bọn họ giữ gìn vị thư kí này đến thế nào, thư kí ở công ty liên tục quát lão Đại là Từ Lâm Kiệt, đủ khiến mọi người sợ chết đi được, lão Đại của bọn họ lại không phản ứng, từ việc đó xem ra, cố gắng nịnh bợ hẳn là tuyệt đối không có sai. Làm cho Đường Tô Trữ ở công ty tâm tình không tồi, sau về nhà lão Đại tự nhiên còn có ngon ngọt để ăn.

Bởi vì sự thật chứng minh, cuộc sống người đứng đầu nhà bọn họ hạnh phúc, còn cuộc sống của bọn họ lại tương đối đặc biệt tốt.

Đương nhiên, điều này cũng không làm A Trữ loại bỏ việc phản công lãnh thổ, cố gắng quan sát nam nam 囡囡, vì sắp tới giành lại giang sơn mà chuyển phòng the tu luyện từ việc giản đơn biến thành phức tạp.

Bản thân hẳn căn bản dường như không ý thức được toàn bộ nhân viên RD có bao nhiêu sợ hãi Lâm Kiệt, bởi vì Lâm Kiệt xử lý công việc luôn luôn nghiêm túc, rất chăm chú, chính hẳn thực quen với bộ dáng này của Lâm Kiệt. Đại khái từ khi hẳn bắt đầu tiếp xúc Lâm Kiệt, hẳn đã cảm thấy được đây là phong cách nguyên bản của Lâm Kiệt, cũng không cảm thấy được Lâm Kiệt như vậy có chỗ nào đáng sợ.

Chỉ là có khi hợp, ghi lại rất nhiều hội nghị, lại sinh ra khó hiểu với kỹ sư công trình, vì sao mọi người nhìn gã đứng lên lại cảnh giác sợ hãi như vậy? Chỉ có điều khi vội vàng sắp xếp lại hồ sơ thì mọi việc khó hiểu đều quên sạch. Tiêu chuẩn một người nhớ ngay lập tức, rồi chỉ một giây có thể quên mất toàn bộ, là loại người mau quên. Nhưng hẳn không biết, thực ra Lâm Kiệt rất biết cách nắm bắt đặc điểm lẫn phong cách của hẳn, dùng để quản thúc hẳn.

Kỳ thật, diện mạo Đường Tô Trữ mặc dù bình thường, nhưng vẫn hoàn toàn là người có sức hấp dẫn, có lẽ là bởi vì có người chiều chuộng hẳn chăm sóc hẳn, cuộc sống lại mỹ mãn, cho nên tản mát ra hương vị thực quyến rũ người khác. Hơn nữa bản thân hẳn lại theo mốt, chú ý thường thức, ngoại hình tổng quan lại tăng thêm một bậc, đồng nghiệp công ty bắt đầu gọi hẳn đẹp trai đẹp trai, khiến hẳn lại ngẩng đầu ưỡn ngực, cái mũi vênh cao hơn hờ, rất đắc ý.

Hẳn hiện tại chính là dễ nhìn, dễ nhìn vốn sẽ xứng đôi cùng mỹ nữ đúng không? Trong lòng dám nghĩ vậy, nhưng cũng không dám nói ra miệng, Lâm Kiệt sẽ dùng cơ này khiến hẳn không thể xuống giường. Chỉ có thể tưởng tượng. . . . .

Nhưng, là thư kí ở RD, đã hơn một tháng, đi nhẵn cả công ty, lại phát hiện ra, RD từ trên xuống dưới, trừ hai cô bé lễ tân dưới quầy ở đại sảnh vừa đi học vừa đi làm, nắm vị OBS chuyên dọn dẹp ở cao ốc, thì. . . . . Không bao giờ ... nhìn thấy dấu vết của bất kì cô gái nào. (OBS = đại thẩm)

Trung tâm thể hình của RD đúng giờ có người đến duy trì quét tước, nhưng đều là nam giới.

Đường Tô Trữ cảm thấy, dường như rất lâu hẳn chưa trông thấy phụ nữ. . . . .

“Từ Lâm Kiệt, RD không có nhân viên nữ sao.”

“Uh.”

“Vì sao?”

“Cái này cậu phải hỏi ông chủ Tony.”

“Sao lại hỏi sếp?”

“Bởi vì các quy định đều do ông ấy thiết lập.”

“Quy định?”

“Cả Dexton, bất kể là RD nước nào, đều chỉ tuyển dụng nam giới.”

“ . . . . . Oa. . . . . Tôi ở phòng tài liệu sao lại không biết dữ liệu quy định này nhỉ?”

“Đây là chính miệng Tony tuyên bố toàn cầu không ghi lại thành văn bản điều lệ.”

“Oa. . . . . Ông ấy thật kiên quyết a. . . . . Từ Lâm Kiệt, Tony bao nhiêu tuổi?”

“Bốn mươi tám”

“Oa. . . . . Rất trẻ a. Bên ngoài trông Tony thế nào?”

Lâm Kiệt càng trả lời càng cảm thấy khó chịu, gã là biết có đôi khi A Trữ hứng thú chuyện gì sẽ truy hỏi sự việc rất kỹ càng, nhưng mà. . . . . A trữ càng hỏi về Tony, càng khiến gã uống một bể dấm chua.

“Cậu rất hứng thú với ông ấy hả?” Lâm Kiệt mặt lạnh rồi mỉm cười.

“Đương nhiên, vì ông ấy là ông chủ của chúng ta mà.”

Hóa ra đây là nguyên nhân a. . . . . Trong tâm Lâm Kiệt tự giấu cười khở, chính gã lại có điểm như chim sợ cành cong.

“Cậu chờ một chút, tôi lấy mấy ảnh chụp của mình ra cho cậu xem”

“Trong laptop của anh có ảnh ông ấy?”

“Uh.”

Đường Tổ Trữ giật mình. Nhưng lại nghĩ, trưởng phòng tư liệu của bọn họ từng nói, Lâm Kiệt là người trong nội bộ Dexton được chỉ định làm người kế nhiệm. . . . . Ngạc nhiên này có chút nhạt dần. . . . .

Vì vậy, quan hệ giữa Lâm Kiệt và Tony là rất tốt. . . . . Quan hệ rất tốt. . . . . ? Quan hệ tốt? !

Khó chịu khó chịu! Quan hệ của bọn họ là gì? RD của Tony toàn thế giới đều chỉ nhận nam giới. . . . . Có thể nào Tony cũng là g_a_y? Không có người thừa kế, cho nên mới điều động người nối nghiệp trong nội bộ? ? ?

Lâm Kiệt nhìn về phía A Trữ nói: “Này, lại đây xem”

Tên nhóc A Trữ kia vẻ mặt không thoải mái như muốn nôn, gọi nhưng hấn còn không lại gần. Làm sao vậy? Đột nhiên đùa giỡn như trẻ con.

“Không xem? Tôi đây tiếp tục làm việc.”

Liền thấy hấn thờ phỉ phỉ hướng ra đấy, nhìn chăm chăm màn hình, ngay người sau một lúc lâu, đột nhiên hét lên.

“Không phải anh nói hấn bốn tám tuổi sao? Người Mỹ bốn mươi tám tuổi u! Thoạt nhìn hấn không đến bốn mươi tuổi a! Hơn nữa, tay hấn để chỗ nào kia? Eo của anh là chỗ để người khác tùy tiện sờ hả? Còn nữa, nhìn xem, tại sao hấn lại tựa đầu trên vai anh hả? Ô. . . . . Chết mất. . . . . Hấn sao lại đẹp trai như vậy? Anh lừa tôi! Có phải hấn với anh qua lại với nhau không?”

Đường Tổ Trữ buồn bực đắc bất đầu làm động tác theo thói quen: gỡ đầu làm tóc rối loạn xạ.

Lâm Kiệt ban đầu mỉm cười, khoe miệng càng nhếch càng mở, cuối cùng cười to, dùng không được.

Đường Tổ Trữ phát hỏa.

Nhảy lên bên cạnh Lâm Kiệt trên sofa, làm bộ bóp cổ Lâm Kiệt, lắc lắc đầu Lâm Kiệt.

“Anh cười? Anh còn cười! Càn quấy như vậy! Tôi khiến anh cười à! Hừ!”

Lâm Kiệt mở rộng tay ôm chặt lấy Đường Tổ Trữ, càng ngày càng cảm thấy dễ chịu. A Trữ của gã ngày càng để ý gã, không muốn phản khởi cũng không được. . . . .

“Tôi chưa nói với cậu chuyện này nhì?”

“Cái gì?” Đường Tổ Trữ biểu tình đúng kiểu anh không nói rõ ràng với tôi thì tôi không để anh yên.

“Thời gian tôi ở Mỹ, Tony cùng bạn trai hấn IanMcGarrison kết hôn, nhận tôi là con nuôi của họ. Tony cùng Ian là cha nuôi. Tôi còn có ba anh em, đều vì bọn họ nhận nuôi mà thành anh em, hiện tại đều công tác ở Dexton hoặc tập đoàn MCG.”

Đường Tổ Trữ ngây ngốc.

“MCG? Cái kia. . . . . Tập đoàn Khai thác nguồn lực MCG?” Là một trong năm mươi tập đoàn lớn tên tuổi tại Mỹ a!

“Đúng vậy.”

Đường Tổ Trữ đột nhiên ngây người, Lâm Kiệt thật sự có thể chính là ông chủ kế nhiệm của Dexton a. . . . .

Vậy công việc kia chẳng phải quản lý nhân viên tại đây sao? (Đã sớm là như thế này mà. . . . . Đào mẹ nát. . . . .)

Vội vàng từ trên sô pha bò xuống, đứng nghiêm, cung kính hướng về Lâm Kiệt cúi mình một cái.

“Cậu làm chi vậy?” Lâm Kiệt buồn cười nhìn A Trữ đứng giữa phòng đột nhiên hành động.

“Tiểu nhân không biết gia thế lão Đại ngài hiển hách như vậy, vô tình mạo phạm, thỉnh ngài thứ tội.”

Lâm Kiệt bật cười to: “Cậu đùa giỡn cái gì thế bảo bối a thật là!”

Đường Tô Trữ nhún mày: “Tôi sợ mất việc thôi.”

Lâm Kiệt rời máy tính kéo tay Đường Tô Trữ: “Lại đây.”

Đường Tô Trữ ngoan ngoãn đưa tay theo, bị kéo lại trên sô pha trước ngực Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt găt gao ôm A Trữ, vùi đầu vào cổ hân. Trong lồng ngực ngập tràn tình cảm. Ai tới cứu gã, trái tim của gã chưa từng căng lên như vậy, cảm giác sắp nghẹt thở.

Rất yêu hân. . . . .

“Anh làm sao vậy?” Đường Tô Trữ ôm lấy cổ Lâm Kiệt.

“Để anh ôm một chút là tốt rồi.” Thanh âm phát ra từ Lâm Kiệt rất nhẹ, gần như nghe không thấy.

“Oh. . . . .”

A Trữ, em có thể cảm nhận được anh yêu em đến nhiều đến nhường nào không?

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Đường Tô Trữ thật cũng càng ngày càng có vị đàn ông .

Như con thỏ nhỏ, tại đây với một đám người đồng tính, chủ yếu là tập thể trong công ty, nếu không bị quấy rầy, thật đúng là quá khó khăn .

Nhưng vô tình Đường Tô Trữ, dường như vẫn không phát hiện ra công ty chính là đại bản doanh để g_a_y tập trung, đối đáp mỗi người vẫn anh em đến lại anh em đi, hoàn toàn không phát hiện bản thân bị mượn cố bị sờ bị ôm bị kéo bị cọ, mức độ cứ thế tăng lên.

Lâm Kiệt cũng là sơ suất quá, nghĩ rằng mọi người đều kính sợ gã, chỉ cần gã một câu nói A Trữ là bạn trai của gã, sẽ không ai dám giờ trò với A Trữ.

Mà Lâm Kiệt chưa từng nói cho Đường Tô Trữ về đặc điểm của công ty, hơn nữa Đường Tô Trữ lại là một tên nhóc hiền lành, đồng nghiệp đối với hân đương nhiên cũng không có khoảng cách, chỉ có thân thiết trở lên. . . . . Mà bắt đầu có đồng nghiệp thật sự thích thượng Đường Tô Trữ.

Thế nhưng, ngoại trừ khi ở công Lâm Kiệt theo A Trữ đi khắp nơi nơi đương nhiên là vì công việc, nhưng hai người này tan tầm đều về nhà cùng nhau, ai sẽ có cơ hội mời Đường Tô Trữ đi chơi được chứ? Nếu bị lão Đại biết, chỉ có chết nhanh hơn thôi.

Vì thế còn có người mượn danh cùng ăn cơm, uống cà phê, vận động từ từ các hoạt động đoàn thể mời Đường Tô Trữ ra ngoài.

Đường Tô Trữ không nghi ngờ người ta, Lâm Kiệt giầy dạn kinh nghiệm tính toán khắp nơi đương nhiên nghĩ đám cấp dưới không đủ can đảm chạm vào người của gã, cũng không hoài nghi đến động cơ của mấy người đó.

Lâm Kiệt đã quên, đồng nghiệp cũng là người, sẽ có chấp, sẽ chịu 囧囧, hiện nay lại có một con thỏ trắng nhỏ cứ thế nhào vào tầm mắt nhiều người, tựa như một khúc xương mang thịt thảy ra trước mặt đàn cẩu đói, ai mà ngăn được nước miếng rớt tại chỗ?

Cuối tuần này, công ty có nhiều đồng nghiệp rất muốn đi Dã Điểm thả sức vui vẻ, kêu gọi tầm ba mươi người đi, người có bạn trai, kẻ không bạn trai, tất cả đều cũng nhau gào lớn. Tôm Nhỏ với bạn trai Lô Sâm bị đẩy đi mời lão Đại cùng thư kí đi Dã Điểm.

Tôm Nhỏ gọi điện thoại nội tuyến đến Lâm Kiệt, Lâm Kiệt lại đi hỏi Đường Tô Trữ cách vách văn phòng sau khi tan ca có muốn đi quán rượu chơi không.

Có đi, Đường Tô Trữ không giấu nổi vui vẻ, cuối cùng cũng có người đẹp để ngắm, lập tức đồng ý.

Mọi người cùng đi ăn com, rất khó có cơ hội kiểu này nhiều như vậy, đồng nghiệp ngồi cùng nhau, cũng không biết ai bắt đầu kêu rượu uống, ba mươi mấy nam nhân vừa cười vừa bảo, tinh thần tăng rất cao. Sau khi ăn xong phải đi Dã Điểm.

Dã Điểm tối hai ngày cuối tuần và chủ nhật, sẽ gỡ bỏ ghế sofa giữa phòng khách, trở thành một sàn nhảy thật lớn, tối thứ sáu, thứ bảy lượng khách đến quán tăng lên mấy lần, rất nhiều người vì tìm đối tượng mà đến, cũng có người vì muốn thoát khỏi vẻ ngụy trang ngày thường, nên đến đây để hưởng thụ giây phút được là chính bản thân.

Đường Tô Trữ bước vào không lâu liền phát hiện sự bất thường. Tại sao vẫn không thấy người đẹp? Không nói gì đến mỹ nữ, ngay cả nửa bóng dáng phụ nữ lướt qua cũng không có!

Nhưng nhìn thấy nam nhân đang khiêu vũ, lại khiến cơ thể Đường Tô Trữ bùng nóng một trận, thân thể chuyển động theo tiếng nhạc đinh tai nhức óc, ba DJ đồng thời phối hợp âm nhạc mạnh mẽ, tiết tấu cộng hưởng khiến người khác chấn động không ngớt. Tất cả đàn ông trong Dã Điểm dường như điên loạn.

Âm nhạc mà DJ đang chơi đều là những bài hán đã biết, nhưng cách phối nhạc này hán chưa bao giờ nghe thấy. Hán biết âm nhạc này chính là ma lực, bởi vì ngay hán cũng muốn đứng lên nhảy, giải phóng 囡囡.

“Từ Lâm Kiệt!” Đường Tô Trữ hô thật to trước tiếng nhạc, “DJ nơi này thật đáng nể!”

“Đúng vậy!” Lâm Kiệt cũng hô đáp lại, “Tới nơi này, cho dù vũ đạo rất ngu ngốc, cũng sẽ nhảy!”

Nhóm ba mươi mấy người đàn ông mặc âu phục, theo tiết tấu, hòa vào đám đông, tất cả đều bắt đầu điên cuồng mà khiêu vũ.

Tôm Nhò chen chúc qua, rống to gọi bọn họ: “Bọn em mở ba bình Whisky ở quầy bar, muốn uống phải đi tìm bartender có tay nghề!”

“OK!” Lâm Kiệt hét lên đáp lại.

DJ nơi này quả thật rất lợi hại, năm DJ thay nhau xuất trận, làm cho khách của quán rượu liên tục nhảy trong bốn mươi phút, mới ngừng lại lấy mười lăm phút nghỉ giải lao, đám đông cổ vũ.

Nhân viên của DextronRD hầu như đều tiến lại quầy bar.

“Oa! Mệt chết, so với chạy bộ ở công ty còn mệt hơn.” Cung Chí Thăng nói.

“Vô nghĩa.” Tiểu Ngũ cười đáp: “Năm DJ có tên gọi là Bàn tay quý dị xuyên não mạnh mẽ a, nhà khác chỉ cần mời được một người trong số họ đến là xác định có thể kiếm tiền lâu dài, ông chủ của Dã Điểm lại mời được tận năm người! Phối hợp cùng một chỗ, cho dù cậu không muốn kích thích tiềm năng của cơ thể cũng không được.”

“Oa!” Đường Tô Trữ nghe mà sững sờ.

Thời gian nghỉ ngơi cũng là thời điểm 5 DJ nghỉ giải lao, bọn họ cũng đến quầy bar cùng nhân viên Dextron đứng chung một chỗ, trong đó một người còn chào hỏi Lâm Kiệt.

“A Kiệt, hôm nay đến chơi a?” DJ này cũng là một người rất đẹp, rất ưa nhìn, da trắng gầy, thấp hơn một chút so với Đường Tô Trữ, tóc dài đen nhánh mềm mại chải chuốt theo nếp, một cánh tay ôm chặt lấy tay Lâm Kiệt như móc câu không buông, có vẻ vô cùng thân thiết với Lâm Kiệt.

“Ừ, chúng ta và đồng nghiệp công ty cùng nhau đến.” Lâm Kiệt dùng cảm hất nhẹ chỉ sang đồng nghiệp đang đứng ở quầy bar, cũng không có bỏ tay DJ ra.

Đường Tô Trữ vốn muốn tỏ ra sùng bái DJ này một phen, nhưng cứ nhìn đến cái móc câu ở tay Lâm Kiệt, kính trọng liền bay hết, mặt tái đi.

Từ Lâm Kiệt cảnh cáo hán không được ngắm chị em, còn bản thân Từ Lâm Kiệt lại tán trai đẹp? Rất không công bằng ! ! !

Từ Lâm Kiệt! Anh còn không mau buông ra? Còn không mau bỏ tay DJ ra! Đường Tô Trữ trong lòng kêu gào.

Đường Tô Trữ như muốn giết người bằng ánh mắt, một lúc liếc DJ, lúc khác liếc Lâm Kiệt.

Nhưng hai người kia cho dù bắt gặp ánh mắt của hán, cũng giống như không có việc gì tiếp tục ngồi tán gẫu.

DJ kia tên Koji, nghe tên như người Nhật Bản.

Mặc kệ người kia tên họ là gì, tóm lại đã khiến Đường Tô Trữ tức đến giậm chân. Vì cảm thấy được ánh mắt của Đường Tô Trữ, Koji lại càng không kiêng nể gì hướng lên trên người Lâm Kiệt, còn giúp Lâm Kiệt lau mồ hôi.

Đường Tô Trữ tức đến điên người. Từ Lâm Kiệt cũng không phản kháng! Coi bạn trai của gã không tồn tại sao? Giận!

Ánh mắt Đường Tô Trữ giết tới giết lui đủ lâu đi, thế nhưng Từ Lâm Kiệt cũng không để ý đến hắn, tức giận đến tổn thương con tim. Liền ào vào nhóm đồng nghiệp, tìm đồng nghiệp cùng cụng ly, một ly whisky rồi lại một chén của quán, Lâm Kiệt vẫn không đến bên cạnh hắn, Đường Tô Trữ càng liều mạng uống.

Sau mười lăm phút, nhóm DJ trở về bàn DJ tiếp tục chơi một bản nhạc khác. Nhưng DJ Koji kia vẫn còn tiếp tục quán lấy Lâm Kiệt, còn chui nhanh vào lòng Lâm Kiệt.

Có mấy đồng sự thấy bộ dạng lão Đại cùng Koji thân mật, lại đối với Đường Tô Trữ đang bị tác dụng của rượu chậm chậm phát huy khiến ngây ngất mà thì thầm: “Tại sao cậu không đi kéo lão Đại về? Chẳng phải cậu là bạn trai anh ấy sao?”

“Nếu anh ta với tôi đúng là quan hệ bạn trai, chính anh ta phải qua đây!” Đường Tô Trữ giận dỗi nói.

“Vậy chúng ta cùng ra đi!”

“Được!”

Có bốn người thích Đường Tô Trữ nhưng lại không biết đối phương cũng thích Đường Tô Trữ liền nhân cơ hội này, vây Đường Tô Trữ ở giữa, bắt đầu trình diễn các vũ điệu nóng bỏng, đối Đường Tô Trữ vừa sờ vừa ôm lại cọ xát lại nheo, Đường Tô Trữ cũng lại sờ lại ôm đáp trả.

Nói A Trữ của chúng ta trở nên khác thường cũng không phải, nếu không vì tức giận, lại uống rượu, tự khiến bản thân say, say lại càng không biết mình đang làm gì, giả như hiện tại hắn đang tỉnh táo, hắn sẽ không để cho đàn ông lạ lại gần Lâm Kiệt hết sờ rồi ôm.

Dù tay bắt đầu bị nín chặt, Lâm Kiệt kỳ thực vẫn biết phản ứng của Đường Tô Trữ. Nhưng gã không thể ngăn cản được bộ mặt của Koji, bởi vì Koji của Dã Điểm vốn có tiếng, tiếng đồn lan xa: chỉ cần bị Koji quán lấy, tốt nhất đừng khiến tên đó đỏ mặt, nếu không chỉ còn cách chờ chia tay với người trong lòng. Chỉ cần kim nén vượt qua buổi tối sinh tử đó, Koji lần sau sẽ không tìm đến người.

Lâm Kiệt xem qua Koji muốn làm cho gã chia tay người yêu, cho nên gã cầu nguyện A Trữ không cần nổi bão tại chỗ với Koji mà nói gì, càng khiến Koji lấy cớ làm gì đó với A Trữ của gã, vì thế đành ngồi yên để Koji quán lấy, chỉ cầu vượt qua bình yên, chờ Koji quay về bàn DJ, gã lập tức sẽ đem A Trữ đi khỏi đây.

Mặc dù bị quán quít, nhưng sự chú ý của gã chưa bao giờ rời A Trữ

Kết quả thì A Trữ kia đang làm gì? Tuy ở quán rượu, say rượu còn chưa kịp, sao lại để đám tiểu tử ở công ty chạm vào hắn ôm lấy người hắn?

Sự tức giận của Lâm Kiệt càng lúc càng lớn. Rốt cục Triệu Hoài Hi còn đưa cánh tay của Đường Tô Trữ vòng qua cổ mình, Lâm Kiệt lao đến giận dữ, dùng lực đẩy Koji trong lòng ra, gạt một đồng nghiệp qua, đẩy mạnh A Trữ đến trước người, ra sức ngăn cản Triệu Hoài Hi, đem A Trữ gắt gao ôm vào trong ngực. Đẳng đẳng sát khí cảnh cáo bốn tay kĩ sư công trình trước mắt: “Các người coi ta đã chết hả? Còn dám đem ngón tay của các người chạm vào người A Trữ một lần, các người sẽ bị đuổi việc !”

Đường Tô Trữ ý thức được người ôm hắn chính là Từ Lâm Kiệt, bắt đầu không nghe theo mà giãy dụa: “Buông! Từ Lâm Kiệt! Anh cùng người khác cấu kết a! Tôi mặc kệ! Anh cũng đừng xen vào chuyện của tôi!”

Lâm Kiệt không nói đến câu thứ hai, khiêng Đường Tô Trữ lên bả vai rồi bước đi, còn dùng toàn lực đánh xuống mông của A Trữ: “Cậu im lặng chút cho tôi!”

Mông bị đánh đến đau đớn, A Trữ lại bị khiêng đến đầu óc choáng váng, say rượu làm hắn càng không có sức giãy dụa.

Koji cười lạnh với Lâm Kiệt.

“Anh không sợ tôi sẽ làm cho hai người phải chia tay sao?” Xem ra Koji vô cùng tin tưởng vào khả năng chia rẽ tình nhân của bản thân.

“Tôi chưa bao giờ sợ, chỉ là mặc kệ cậu. Làm người mà không thấy tốt đẹp, nhất định gieo gió gặt bão. Cậu chỉ muốn chơi đùa thì cứ thỏa sức mà đùa đi, cậu không để người khác hạnh phúc, hạnh phúc cũng tuyệt đối sẽ không đến bên cậu!”

Lâm Kiệt phần nộ lạnh lùng dẫn Đường Tô Trữ đã uống say về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Đi đường cả hai ở trong xe đều tức giận không nói lời nào.

Lâm Kiệt đem A Trữ thẳng về nhà, rồi đưa hấn thẳng vào giường trong phòng ngủ.

“Anh định làm gì!” Đường Tô Trữ giận dữ hét.

“Tôi mới muốn hỏi cậu định làm gì!” Lâm Kiệt tức đến tái mặt. “Cậu dám để người khác ngoài tôi chạm vào cậu!”

“Chẳng phải anh cũng thế sao!”

“Tôi có điểm nào giống cậu chứ? Tôi cũng đâu sờ lại! Nhưng cậu thì có! Cậu còn ôm! Cậu cho rằng tôi chết rồi sao? ! HẢ?”

Hai người găm lên giận dữ, mắt đều đỏ.

“Nhìn thấy người ta ưa nhìn liền dính vào đồ háo sắc!” Đường Tô Trữ bắt một cái gối ném vào Lâm Kiệt.

“Cậu muốn làm rõ ràng! Tôi không dính vào hấn, là hấn tự đến sát lại tôi!” Lâm Kiệt tiếp cái gối bực tức quăng trở lại.

“Nhưng anh còn không đẩy hấn ra! Còn để hấn làm tổ vào trong lòng anh! Đó là vị trí của tôi! Của tôi!”

Con tức của Lâm Kiệt chỉ vì câu nói “Của tôi!” mà hoàn toàn tiêu tan. Một chút vui sướng một chút tràn ngập, A Trữ đối với gã có ý muốn chiếm giữ! Thế này có nghĩa là gì? Thế này có nghĩa là gì!

“Lâm Kiệt đáng chết! Anh được! Trước mặt tôi mà anh liếc mắt đưa tình với tên cà lăm kia, anh mới là kẻ coi tôi đã chết! Lâm Kiệt đáng chết! Lâm Kiệt phóng túng! Lâm Kiệt háo sắc!”

Đường Tô Trữ càng mắng càng thấy tủi thân, hấn cũng chưa muốn tìm phụ nữ, cảm thấy được Lâm Kiệt chăm sóc như vậy cả đời cũng thật sung sướng, nhưng từ Lâm Kiệt trước mặt hấn lại giờ trở vượt tường. Hấn lẽ nào cũng không có quyền lợi phản kháng? Hóc mắt còn bởi khó chịu mà đỏ, thật là! Mẹ nó chứ chẳng nhẽ sẽ trở thành đồ đàn bà sao? Làm lẽ gì mà hấn phải chịu kìm nén cảm giác muốn khóc? Thực oan ức đến chết!

Lâm Kiệt nhào tới gắt gao ôm Đường Tô Trữ.

“Trước tiên nói cho anh biết đi, em thích anh.” Lâm Kiệt dụ dỗ A Trữ. Gã biết A Trữ nhất định yêu gã, nếu không sẽ không có ham muốn chiếm giữ vớ gã, nên gã muốn nghe A Trữ nói ra.

“Tôi không cần! Tại sao tôi phải nói tôi thích anh cho anh nghe? Tôi không thích anh!” Đường Tô Trữ bĩu môi chọc tức.

Lâm Kiệt ôm lấy gương mặt Đường Tô Trữ muốn hôn lên môi hấn.

Đường Tô Trữ giãy dụa.

“Anh không cần hôn tôi! Đi mà hôn cái tên cà lăm kia! Tôi không bao giờ ... cần ở chung một chỗ với anh nữa! Tôi không bao giờ ... phải thích anh!”

Những lời này của Đường Tô Trữ khiến tâm tư Lâm Kiệt khó chịu.

“A Trữ!”

Lâm Kiệt cường ép A Trữ, mạnh bạo hôn hấn. Đường Tô Trữ lòng tràn đầy bực bội mà kháng cự.

Lần này, nụ hôn của Lâm Kiệt, một chút cũng không mê hoặc được trái tim của Đường Tô Trữ.

Đường Tô Trữ buông lỏng không giãy dụa, tuyệt không đáp lại bằng cách phản kháng tiêu cực, ngoan ngoãn để cho Lâm Kiệt ôm, cũng không nhúc nhích.

Căn bản Lâm Kiệt không dự đoán được A Trữ sẽ có phản ứng lớn như vậy, biết A Trữ phản ứng kịch liệt như thế, nhất định là tình cảm đối với gã rất sâu đậm, điều này làm cho Lâm Kiệt vui sướng không thôi, nhưng mà bộ dáng A Trữ mất hứng như kia, lại khiến bản thân gã cũng khó chịu theo.

“Anh biết em thích anh, nói cho anh biết, được không?” Lâm Kiệt nhẹ nhàng dỗ dành.

Đường Tô Trữ một chữ cũng không muốn nói.

Hừ! Từ Lâm Kiệt! Sẽ chiến tranh lạnh với anh! Quán triệt đến cùng!

“A Trữ, không cần tra tấn anh.” A Trữ không nói với gã, Lâm Kiệt cảm thấy lòng đau đốn đầy khó chịu.

Bình thường Lâm Kiệt không để ý đến con tức của A Trữ, dù sao bình thường chỉ cần qua mấy phút A Trữ lại gần gã, nhưng hôm nay gã không thể để mặc A Trữ. A Trữ hôm nay khác thường gay gắt, bản thân Lâm Kiệt cũng chưa từng khó chịu như vậy.

Nhưng sự khó chịu Lâm Kiệt, A Trữ còn đang tức giận, sao có thể cảm nhận được. A Trữ vẫn là không nói lời nào.

“A Trữ, anh yêu em.”

Những lời này thật khiến Đường Tô Trữ bạo phát.

“Yêu cái rắm! Anh yêu tôi mà còn cùng thằng khác quần lấy nhau? Định lừa ai a? Tôi ngu ngốc, nhưng không phải kẻ mù!”

“Anh yêu em.”

“Anh mới không thương tôi! Anh từ đầu tới cuối đều là lừa dối tôi!” Đường Tô Trữ tức giận lấy tay đánh Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt cũng không phản kháng, chỉ gắt gao ôm lấy Đường Tô Trữ.

“Anh yêu em.”

“Anh còn nói! Anh còn dám nói!” Đường Tô Trữ càng đánh càng hăng, tuy rằng trong lòng bắt đầu mềm yếu.

“Anh yêu em.”

“Là ai nói, làm đàn ông thì đừng đem những lời này lời kia để ngoài miệng?”

“Anh yêu em.” Lâm Kiệt càng kiên định nói, tim càng đau liên tiếp, bởi vì tình yêu kia tự như không thể truyền đến tâm A Trữ.

Đường Tô Trữ không sức phản bác, im lặng.

“Nói cho anh biết em yêu anh, anh sẽ nói với em nguyên nhân anh không thể đẩy tên cã lăm kia ra, là do có nỗi khổ tâm . . . . .”

Gi? Có nỗi khổ tâm? Đường Tô Trữ đáy lòng tò mò ngừng đầu lên.

“Khổ tâm chuyện gì?”

“Em vẫn không nói em yêu anh.”

“Tôi không muốn nói dối . . . . .” Đường Tô Trữ rầu rĩ đáp. Hắn mới không biết bản thân yêu Lâm Kiệt, cho nên nếu nói yêu thương với Lâm Kiệt, đúng là nói dối thôi.

Nhưng tiểu ngu ngốc này, vừa nảy rõ ràng vì ghen tị mới có thể phát hỏa lớn như vậy. . . . .

Vẫn nghĩ rằng A Trữ yêu gã, nên khi Lâm Kiệt nghe được câu nói vừa rồi, như bị một chậu nước lạnh tạt vào đầu, tâm tư đều lạnh lẽo, tim đau thất trầm trọng. . . . .

Tiểu ngu ngốc này quả thật không hiểu thế nào là nói dối. . . . . Chẳng lẽ căn bản không phải A Trữ ghen? Hóa ra hết thảy đều là do bản thân trong lòng tự đa tình. Lần đầu tiên trong đời, Lâm Kiệt muốn bật khóc thật lớn đến 囧囧. Đánh phải tự giễu mà miễn cưỡng cười vui : “Không muốn nói coi như xong, tôi đây cũng không nói. Huê nhau. Cậu đã không thương tôi, ” Lâm Kiệt buông cánh tay A Trữ ra, rời khỏi A Trữ qua một bên giường, thản nhiên, bình tĩnh mà tiếp: “Cậu trở về đi. Tôi sẽ không bao giờ . . . bắt cậu nhận tình yêu của tôi.”

Đột nhiên trong lòng A Trữ hoảng sợ. Từ Lâm Kiệt không thương hắn sao? Vừa rồi rõ ràng nói thương hắn mà. . . . .

“Cậu đi nhanh đi.”

Từ Lâm Kiệt đuổi hắn? Từ Lâm Kiệt mà lại đuổi hắn? Thật là khổ sở. . . . .

Đường Tô Trữ sững sờ tại chỗ, nước mắt bất tri bất giác liền rớt xuống.

Lâm Kiệt thầm nghĩ muốn khiến Đường Tô Trữ đi thật nhanh, bởi vì gã thật sự rất muốn bản thân chạy mau tới chỗ khác, một mình làm khó chịu tiêu tan, ánh mắt chưa xót không muốn khóc trước mặt A Trữ. Nhưng đợi nửa ngày, Đường Tô Trữ một chút chuyển động cũng không có, ngược lại còn khiến Lâm Kiệt nghe thấy âm thanh nước rơi.

Lâm Kiệt nhìn về phía Đường Tô Trữ, ác thanh ác khí hỏi: “Cậu khóc cái gì? Người nên khóc phải là tôi chứ? Tôi yêu cậu nhưng cậu lại không thương tôi, rốt cuộc là ai có quyền thương tâm a?”

“Anh đuổi tôi đi?”

“Cậu không thương tôi, tôi cần gì phải giữ cậu lại, để khiến bản thân mất mặt?”

“Đối với anh tôi không muốn rời khỏi.” Đường Tô Trữ liền nói.

“Vậy rốt cuộc cậu có yêu tôi hay không?” Lâm Kiệt tức giận hét.

“Là đàn ông việc gì phải so đo chuyện nói ngoài miệng?” Đường Tô Trữ bị quát, ngập ngừng đáp.

A Trữ đáng chết, cái gì tốt không học? Cậu lại cố tình đi học lời nói của tôi! Lâm Kiệt tức đến buồn cười.

“Tôi cố tình so đo đấy, tôi chính là cái loại biến thái đáng chết hẹp hòi khoan dung. Cậu không nói vậy xin cứ tự nhiên đi.”

“Từ Lâm Kiệt!”

Đường Tô Trữ quay người nhào đến Lâm Kiệt, dùng sức lớn nhất đè nặng Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt lạnh nhạt bảo: “Nếu cậu không yêu tôi, cũng đừng tiếp tục trêu chọc tôi.”

“Tôi không muốn rời xa anh. Tôi cũng không cho phép anh rời xa tôi. . . . .” Đường Tô Trữ bắt đầu ý thức được hai câu hán vừa nói có nghĩa là gì. . . . Hẳn không rời khỏi người đàn ông này. . . . . Không – ly khai. . . . . Rốt cuộc từ khi nào đã bắt đầu biến thành như vậy. . . . .

“Cậu đến cùng có phải đàn ông hay không? Yêu không yêu nói một câu!” Lâm Kiệt bị tên ngu ngốc này tra tấn đến hết giận. Không – ly khai gã. . . . . Tên ngốc này chính là yêu gã nhưng lại nghĩ bản thân không thương gã! Chẳng lẽ hẳn còn không biết tình cảm của hẳn đối với gã?

Mặc kệ yêu hay không, Đường Tô Trữ quả thật nhận thức được một chuyện thật: bản thân căn bản không muốn rời khỏi Lâm Kiệt. . . . . Bởi vì nghĩ đến phải tách khỏi Lâm Kiệt, hẳn sẽ không có biện pháp đành thừa nhận ý tưởng kia khiến hẳn rất đau lòng.

“Được rồi! Yêu vậy! Tôi yêu anh vậy!”

Lâm Kiệt lên mặt, trừng mắt nhìn Đường Tô Trữ rất lâu.

“Cậu ở đây chiếu lệ tôi sao?” Âm trầm hỏi.

“Ai chiếu lệ anh ? Tôi không ly khai anh! Đều là đồ biến thái anh hại tôi thành biến thái giống vậy! Anh phải chịu trách nhiệm!” Đường Tô Trữ tức đến gào ra tiếng lòng.

Lâm Kiệt cố sức đẩy Đường Tô Trữ trên người ra, lùi đứng dậy, còn đem A Trữ đang nằm kéo đến, túm kẻ say rượu đến mềm chân A Trữ đem ra ngoài cửa, đè nén sự đau lòng rồi gầm nhẹ : “Cậu đi đi! Khi nào hiểu rõ tình cảm đối với tôi, nói lại cho tôi biết. Cậu trả lời vội vàng kia của cậu, tôi không nhận. Cậu đi đi!”

Đem A Trữ để ngoài cửa, liền đóng cửa lại.

Đường Tô Trữ ngã trên hành lang, không thể tin nổi nhìn theo cánh cửa đóng lại, nước mắt lập tức trào ra.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Nằm ở trên giường của mình, Đường Tô Trữ cảm giác hẳn đáng thương đến tột cùng.

Nước mắt không ngừng tuôn, từ lúc say rượu đến khi tỉnh rượu.

Rõ ràng đã nói với Từ Lâm Kiệt là thương gã, tại sao vẫn đuổi hẳn đi?

Cái gì gọi là nghĩ thông suốt rồi bảo cho gã hay? Nếu hẳn cả đời mơ hồ, có phải hay không Từ Lâm Kiệt kia cả đời cũng không gặp hẳn? Vậy hẳn sống thế nào đây?

Hẳn đã hình thành thói quen được Từ Lâm Kiệt chăm sóc, Từ Lâm Kiệt làm bạn, buổi tối nếu không có Từ Lâm Kiệt ôm đi ngủ, vậy hẳn chắc chắn ngủ không ngon giấc. . .

Còn hiện tại, tự mình một thân nằm trên giường cũng được, nhưng không có Từ Lâm Kiệt ở bên cạnh đi tới đi lui, trong lòng đúng là một mảnh hoang vắng vô lực cô quạnh.

Ở một mình, Đường Tô Trữ nghĩ, không phải muốn đi xem mỹ nữ, không phải muốn ôm chị em, mà là không ngừng nhớ tới mọi thời điểm khi Lâm Kiệt ở cùng hẳn. . .

Bất kể là có ý quấy rối hần, có ý chọc giận hần, hoặc có ý coi thường hần, Lâm Kiệt đến cuối cùng vẫn là dùng tất cả biện pháp dụ dỗ hần, trêu chọc hần, làm yên lòng hần, để cho hần vui vẻ.

Khấp thiên hạ đại khái không ai đối đãi với hần như vậy.

Nếu một ngày kia, bản thân tìm một người bạn gái, bạn gái chỉ có thể được dỗ dành, thế sao đến lượt bạn gái qua dỗ dành hần?

Loại cảm giác được yêu này, ngay cả mẹ hần cũng không thể cho hần. . . ?

Cảm giác được yêu?

Lâm Kiệt yêu chính hần. . . Thật rất yêu hần. . .

“A Trữ, anh yêu em.”

Gã là nói thật. . .

Nhưng là Từ Lâm Kiệt đem hần ném ra ngoài, gã không muốn yêu. . .

Đường Tô Trữ chật vật nhớ lại, bật khóc, khóc nghẹn ngào nhưng chỉ có thể vùi đầu vào gối. Vừa nghĩ tới Lâm Kiệt không cần hần, liền khổ sở muốn cứ mãi như vậy khóc đến chết cũng được.

Nghĩ đến Lâm Kiệt bá đạo tuyên bố hần là bạn trai; nghĩ đến Lâm Kiệt bá đạo uy hiếp không cho phép hần đi trêu gái; nghĩ đến Lâm Kiệt đối với hần tràn ngập tình yêu tràn miên ôm hôn; nghĩ đến khi hai người cùng một chỗ, tất cả khoảng khắc bị khi dễ rồi được che chở, Đường Tô Trữ khóc đến là khàn cả giọng ruột gan đứt từng khúc, nhưng âm thanh gào khóc kia đều bị gối bông hút đi hết.

Khóc mệt hần liền ngủ mất.

Tĩnh ngủ lại mờ mịt.

Gục đầu vào giữa ô chăn, nhìn cảnh vật bên ngoài cửa sổ. Hừng đông lên, nhưng lại có tiếng mưa rơi rơi.

Hôm nay là thứ mấy?

Bình thường Lâm Kiệt có mấy trăm loại phương pháp gọi hần rời giường, hôn hần tỉnh, cù hần tỉnh, trực tiếp đem hần kéo xuống giường làm hần ngã mà tỉnh. . . Hôm nay vì sao lại tự mình tỉnh giấc? Lâm Kiệt đâu rồi?

Lâm Kiệt không cần hần. . . Cho nên mặc kệ hần. . .

Đường Tô Trữ hôm nay rốt cuộc cũng biết tuyến lệ của hần rất phát triển, lại một dòng lan xuống gối.

Cùng lúc nước mắt rơi, cũng bắt bản thân phải tự suy nghĩ, Lâm Kiệt đối với hần, đến cùng là tồn tại quan hệ kiểu nào.

Chính là một bên khóc, một bên vẫn phải động não, nhưng tế bào não duy nhất của Đường Tô Trữ chỉ có thể nghĩ đến bốn chữ, là “Hần không cần ta”, nghĩ đến bốn chữ đấy, nước mắt lại chảy như vòi nước được mở van.

Này không, suy tư hay không suy tư cũng chẳng được gì, sống chết mặc bây, khóc rồi lại ngủ.

Sau khi đem Đường Tô Trữ ném ra ngoài, bản thân Lâm Kiệt vô cùng khó chịu, rót vào giọt nước mắt, lập tức liền lau khô không để vào ngõ cụt, tâm lại bay đến bên Đường Tô Trữ.

Lâm Kiệt trước sau vẫn còn lo lắng cho tiểu ngu ngốc Đường Tô Trữ này.

Tuy rằng Đường Tô Trữ vô tâm, nhưng Lâm Kiệt chính là không xong với hần. Dù trong lòng chưa xót đau đớn, gã cũng không có khả năng bỏ mặc Đường Tô Trữ.

Suốt cả đêm gã không ngủ, cũng không biết Đường Tô Trữ vùi đầu trong gối khóc đến chết đi sống lại, nửa đêm ra ngồi trên sofa bất đắc dĩ, mở ra ba bộ đĩa DVD Chúa Tể của những chiếc nhẫn, xem liên tục suốt ba tiếng, cố gắng coi nhẹ sự tàn nhẫn với A Trữ để bớt áy náy.

Đối với A Trữ, đây là mảnh khoe cơ bản, A Trữ lười suy nghĩ mọi chuyện rõ ràng, phải ép hần nghĩ, nếu không hần vĩnh viễn qua loa cho xong chuyện, vĩnh viễn không biết chính hần đối với Lâm Kiệt giữ mãi loại tình cảm như thế nào.

Kỳ thật khi xem đĩa Lâm Kiệt xem cũng nghĩ qua, A Trữ vốn là cái loại này chỉ cần ngày sống dễ chịu, cái khác cũng có thể mặc kệ là loại lười người. Nếu muốn ép A Trữ động não nghĩ cho ra cái câu trả lời, chỉ sợ đáp án vẫn chưa nghĩ ra, tận thế đã buông xuống.

Lâm Kiệt có chút hối hận bản thân tại sao lại hành động nhanh như vậy.

Xem xong đĩa rồi, Lâm Kiệt vẫn nhìn thẳng hướng cửa mà ngăn người, tưởng tượng ra ở một nơi khác bên kia cánh cửa, A Trữ đang làm gì. Có phải còn ngủ hay không? Hay đã thức dậy và làm gì đó?

Liếc đồng hồ một cái, hơn một giờ chiều, cũng chưa thấy có tiếng động cửa nào từ phía đối diện, A Trữ không ra khỏi cửa. . .

Tâm còn người trong lòng, Lâm Kiệt thực không thể yên ổn.

Lâm Kiệt đứng dậy không do dự, bắt lấy chìa khóa rồi hướng về đối diện chạy.

Vừa nhìn thấy A Trữ nằm lý trên giường, mắt với mũi sung hồng sung đỏ, gối đầu ướt một mảng lớn, trái tim Lâm Kiệt nhói đau.

Quần áo trên người A Trữ vẫn là từ ngày hôm qua khi đi làm, hoàn toàn không được thay.

Lâm Kiệt ngồi cạnh giường, vuốt mái tóc dày nhưng mềm mại kia của A Trữ, sờ sờ hai má bởi nước mắt mà ẩm ướt. Bộ dạng này của Đường Tô Trữ, khiến Lâm Kiệt cảm thấy khó chịu, không khỏi cười khổ, Lâm Kiệt gãi rớt cuộc vẫn là yêu A Trữ mà cam nguyện giày vò chính mình. . .

“A Trữ. . .”

Lâm Kiệt vuốt bàn tay A Trữ đang nắm, Đường Tô Trữ mở to đôi mắt sung đỏ chăm chú nhìn Lâm Kiệt, miệng méu máo lại bắt đầu chảy nước mắt.

“Đừng khóc. Nam tử hán đại trượng phu cậu khóc cái gì?”

“Anh không được phép rời khỏi tôi! Anh cũng không được phép đuổi tôi đi!” Đường Tô Trữ giọng khàn vì khóc kêu lên.

Lâm Kiệt cười khê: “Là muốn xem biểu hiện của cậu a.”

Đường Tô Trữ bò dậy, dùng sức ôm lấy Lâm Kiệt.

“Anh bảo tôi phải nghĩ rõ ràng, nhưng thế thật quá khó, rất nhiều việc này việc kia mơ hồ.

Tôi chỉ biết tôi không rời khỏi anh, cũng không cho anh rời tôi mà đi, lại càng không cho phép anh đi tìm người khác, bạn trai của anh là tôi, chỉ có mình tôi! Anh không được lảng nhãng! Không được đối xử tốt với người khác! Anh là của tôi, liền chỉ có thể đối tốt với tôi!”

Lâm Kiệt càng nghe, tâm càng căng ra, Đường Tô Trữ này tràn ngập cảm giác ham muốn chiếm giữ, không phải là yêu sao? Tại sao tiểu ngọc nghịch vẫn không hiểu đây?

“Vậy còn cậu? Cậu quy định tôi nhiều chuyện như vậy, chính cậu thì sao?”

“Tôi đương nhiên đối chiếu mà thực hiện a!” Đường Tô Trữ cái mũi hít lấy đương nhiên đáp lại.

“Tự cậu nói đó, tôi không bắt cậu phải nói. Cậu nguyện ý đời này cứ như vậy theo tôi sao?”

“Đương. . . Đương nhiên. . .”

“Vậy người nhà cậu làm sao đây?”

Vậy đó. . . Người nhà. . .

Đường Tô Trữ lắc đầu nói không biết.

“Thuyền đến đầu cầu sẽ tự nhiên thẳng. . .” Lâm Kiệt đáp.

Đường Tô Trữ gật đầu, thuận đường nói: “Đã đói bụng. . .”

Lâm Kiệt nhéo mũi Đường Tô Trữ lắc lắc đầu Đường Tô Trữ.

“Cậu đúng là vô tâm, ngoại trừ ăn ra cậu có thể nói câu gì nữa?”

“Em thích anh. . .”

Lâm Kiệt buông tay, ánh mắt cũng thay đổi, trở nên chuyên chú.

“Câu này còn giống tiếng người. . .”

“Đã đói bụng mà!”

Lâm Kiệt nhắm chặt mắt lại. Kẻ ngốc thật sự không thể lảng mạn! Chọc tức a. . .

“Được rồi! Gọi đồ ăn đưa đến hay ra ngoài ăn?”

“Gọi đến chứ! Muốn ăn pizza!”

Lâm Kiệt trong lòng thờ dài, cuộc đời này của gã thật sự đã ở trong tay một người tên Đường Tổ Trữ.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Ngày ngày cứ như vậy mà trôi qua .

Chỉ là trong công ty, sự e ngại Lâm Kiệt của rất nhiều người ngày càng sâu sắc, vì để giữ được công việc lương cao ở công ty, thật đúng là không ai dám có bất kì vọng tưởng nào với Đường Tổ Trữ.

Đường Tổ Trữ trái lại đã tới chỗ Lâm Kiệt hỏi rõ chuyện tên cà lăm kia, mới biết được bản thân đã hiểu lầm Lâm Kiệt vô cùng lớn, để xin lỗi, hắn còn đi mua chút đồ chơi tặng tinh thú, bảo cho Lâm Kiệt biết, Lâm Kiệt muốn trêu chọc hắn kiểu gì cũng được.

Hai mắt Lâm Kiệt tối lại. Người nói, kẻ trong cuộc đều cam chịu đáp ứng, hắn sao có thể buông tha cơ hội tốt trời cho này.

Quả nhiên Đường Tổ Trữ bị lấn qua lấn lại cả ngày, sau đó, Đường Tổ Trữ phải nghỉ ngơi tận ba hôm.

Hắn không nghĩ Lâm Kiệt sẽ chơi ác như thế, còn nói từ Lâm Kiệt phải cẩn thận với hắn, nói một ngày nào đó hắn nhất định sẽ chinh lại.

Phản ứng của Lâm Kiệt là vỗ vỗ đầu hắn, nói câu bất cứ lúc nào cũng có thể xin chỉ giáo, khiến Đường Tổ Trữ phát ói.

Lâm Kiệt trước sau vẫn không cho Đường Tổ Trữ biết về đặc điểm của công ty, nhưng bản thân Đường Tổ Trữ dần dần tìm ra manh mối. Khi hắn phát hiện, trong công ty có rất nhiều người đồng tính, thì đầu tiên hắn chạy đi báo với Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt mới cho hay, công ty quả thật có rất nhiều g_a_y, song chỉ có dù là gay hay không, có thể tồn tại trong công ty này, trên cơ bản năng lực đều rất tốt, còn hỏi Đường Tổ Trữ có ý kiến với gay sao?

Đường Tổ Trữ đương nhiên đáp không có, chính hắn hiện tại cũng trở thành g_a_y, còn có ý kiến gì với người khác được đây?

Hắn chỉ là cảm thấy có đồng bạn thực rất tốt.

Hắn đương nhiên cũng phát hiện những người dị tính trong công ty đối với người đồng tính cũng không kì thị, mọi người trong cùng đoàn thể vẫn là rất bình thường. Lúc này hắn mới nhớ tới, ngày trước khi hắn làm mảnh vải trắng kia, đối với Lâm Kiệt mà nói chuyện ấy có lẽ không phải việc nghiêm trọng gì.

“Có phải người trong công ty đều biết anh là g_a_y không?”

“Biết.”

“Bọn họ làm sao mà biết được?”

“Khi bọn họ đồng ý phỏng vấn, thì anh đều hỏi cùng một vấn đề. Anh hỏi: tôi là người đồng tính, nếu các bạn có một người lãnh đạo trực tiếp như vậy, tâm lý có thoải mái hay không? Xin trả lời thành thực.”

“Nhưng anh chưa hỏi em!”

“Em là do anh trực tiếp chuyển công tác, không cần hỏi.”

“Phân biệt đối xử à!”

“Quả thật là, ai bảo em là bạn trai anh?”

“Hừ. . . . .”

Hừ thì hừ, nhưng trong lòng Đường Tổ Trữ vẫn là cảm thấy vô cùng ngọt ngào.

Hai người tiếp tục duy trì loại mặt ngọt này trong sinh hoạt hàng ngày.

Nếu ở trên phố, Lâm Kiệt trên cơ bản đều thực dễ dàng tha thứ cho ánh mắt láo liên của Đường Tổ Trữ, nhìn ngó gái đẹp, còn phải chịu đựng A Trữ bình phẩm người ta từ đầu đến chân. Dù sao gã cũng biết, A Trữ nếu không có chính gã, khẳng định ngay cả tâm tình của phụ nữ đều không dễ ý.

Mọi việc như thế đều là chuyện nhỏ, Lâm Kiệt đương nhiên cũng tức giận, chẳng qua chỉ tức ở trong lòng, ở nơi khác cứ việc khi dễ Đường Tổ Trữ.

Kỳ thật gã rất hiểu, Đường Tổ Trữ bị gã biến thành trai con, chỉ cần A Trữ yêu chính gã, không thể rời gã mà đi, như vậy những việc nhỏ nhặt hán đều có thể mất nhấm nhát mờ cho qua, không cần vì niềm vui nho nhỏ của A Trữ mà làm tổn thương tình cảm.

Nói đến cùng, Lâm Kiệt vẫn là dung túng Đường Tổ Trữ hết sức.

Hai người ở cùng một chỗ hơn một năm, Dexon mở hội nghị toàn cầu, đem trung tâm ở mỗi Châu cùng các CEO chi nhánh tập trung, tổng giám đốc điều hành, tổng kĩ sư công trình, phó tổng kĩ sư công trình tất cả đều tập kết hợp tại tổng công ty ở Boston, Mỹ, tất cả thư kí của giám đốc điều hành cũng ở cùng một chỗ.

Lần đó là lần đầu tiên Đường Tổ Trữ nhìn thấy Tony Dexon, còn cùng Lâm Kiệt trực tiếp gọi ông chủ lớn Tony. Cả hai ở Boston mấy ngày, đều trực tiếp ở nhà của cha nuôi, mà không phải ở địa điểm mà tổng công ty thuê để tiếp đón toàn bộ nhân viên – khách sạn Hilton.

Ở nhà của Tony và Ian, Đường Tổ Trữ không chỉ gặp mỗi Tony – người thoát nhìn tướng ba mươi tuổi, còn gặp được người thoát nhìn tướng bốn mươi mà thật ra đã năm mươi sáu – Ian McGorison, chủ tịch tập đoàn MCG, cha của Lâm Kiệt, cao lớn anh tuấn, người mặc dù thoáng qua tướng gầy nhưng rất mạnh mẽ lại đầy sức sống.

Cũng gặp được ba người mà nhờ việc làm con nuôi đã trở thành anh em với Lâm Kiệt.

Điều Đường Tổ Trữ kinh ngạc nhất chính là, bốn anh em kết nghĩa không huyết thống này đều người Châu Á. Hai người Trung Quốc là Lâm Kiệt và Đồng Uy, một người Nhật Thuần Vĩnh Thiện, một người Hàn Quốc Toàn Tuấn Hi. Bốn người tuy không như nhau nhưng đều rất đẹp, hơn nữa thân thiết với nhau càng khiến người ta ghen tị.

Nhà Ian nằm ở khu dân cư cao cấp sát biển của Boston, trong khu đều là biệt thự sang trọng, mỗi hộ đều có một bãi biển riêng, và cách nhau khá xa.

Hôm nay sau khi kết thúc hội nghị, Vĩnh Thiện liền lái xe, đưa Tony, Lâm Kiệt và Đường Tổ Trữ về nhà Ian. Một hồi về đến nhà mới phát hiện ra Ian, Đồng Uy với Tuấn Hi đã ra ngoài bãi biển, chuẩn bị thịt nướng cùng đồ ăn.

Thiện cũng cũng chạy ra giúp đỡ.

Nếu không biết nấu ăn thì không được ra giúp chỉ tổ thêm phiền, đây là gia quy của nhà McGorison. Cho nên Tony lôi Lâm Kiệt cùng Đường Tổ Trữ, ba người không biết nấu nướng ở trong phòng chuẩn bị đồ uống.

Tony là chủ tịch của Dexon, Thiện cũng là người đứng đầu trung tâm RD ở Châu Âu, người một nhà tụ họp một chỗ cũng nói chuyện phiếm, Đường Tổ Trữ nghe mới biết, ông chủ tương lai của Dexon có thể là Thiện, cũng có thể là Lâm Kiệt, một trong hai người đó.

Tony cười bảo bọn họ phải tự quyết định ai sẽ tiếp nhận Dexon, mỗi lần như vậy đều thấy hai kẻ này thoái thác nhường cho nhau, thậm chí đổ lên đầu lão Ian, bảo rằng bọn họ đều không muốn bọn bê công việc không thể ở cùng người yêu, dù sao Ian nhàn rồi, giúp Tony đề ý tốt Dexon cũng là nghĩa vụ của vợ chồng và vân vân.

Từ đây cũng sử dụng tiếng Anh trò chuyện, có thể vì để mọi người cùng hiểu, chợt liền đem tiếng Trung nói với hán, phản xạ không tốt, tự mình ngầm hiểu. . . . . Đào trốn ỉng~~”Tony, Thiện cũng có tình nhân sao?” Đường Tổ Trữ đưa cốc sô đa cho Tony.”Hình như đã chia tay. . . . . Lần này nó trở về cũng thấy có buồn bực trong lòng.”

“Hán với tên gấu Bắc Cực kia chia tay rồi sao?” Lâm Kiệt kinh ngạc.

Hóa ra Thiện hẹn hò cùng một anh chàng người Na Uy, cả nhà họ đều biết. Người Na Uy kia cao lớn lại nhiều lông, trong nhà đều gọi người Na Uy đó là gấu Bắc Cực.

“Nó cái gì cũng không kể, cũng chẳng ai dám hỏi nó.” Tony thờ dãi.

Người nhà đều biết Thiện là kiểu người: khi Thiện chuẩn bị xong, tự nhiên sẽ cho mọi người rõ mọi chuyện. Bằng không, mặc kệ ai đến hỏi, anh cũng chỉ cười mà không đáp, cái gì hỏi cũng không ra, ngược lại sẽ bị anh chòng ghẹo.

“Em biết hỏi như vậy hơi khiếm nhã, nhưng em có thể hỏi được không?” Đường Tổ Trữ ngu ngốc nhìn Lâm Kiệt.

“Em muốn hỏi gì?” Lâm Kiệt gõ một ngón tay lên trán Đường Tổ Trữ.

“Chúng ta một nhà đều là g_a_y phải không?”

Tony bị này câu hỏi này làm cười phá lên, không ngừng được.

Tuy nhiên Đường Tô Trữ vẫn không rõ Sở Đồng Uy cũng Toàn Tuấn Hi có phải đồng tính không, bởi vì trước mắt hai người đều độc thân không có hẹn hò với ai hết, nhưng nghe kiểu xưng hô gọi gấu Bắc Cực, nghĩ cũng không có khả năng là phụ nữ. Cho nên xác định Thiện cũng là gay, nhà bọn họ đã có ba người đồng tính rồi!

“Anh chưa nói em biết sao?” Lâm Kiệt cười thần nhiên bảo: “Cả nhà chúng ta đều là g_a_y a!”

“Oa. . . . . Anh đừng bảo RD của Dexon là công ty có tỷ lệ gay lớn nhất toàn cầu. . . . .”

“Cái này cũng có thể. . . . .” Tony cười đến nổi nếp nhăn đều hằn lên.

Ian lúc này mới vào phòng, lập tức đi đến bên cạnh Tony ôm cả người Tony.”Chuyện gì mà em vui vẻ vậy?”

“Joe thật đáng yêu, khó trách Jason thương nó như vậy.”

“Nghe được không, Joe, người khác đều nhìn thấy anh yêu em nhường nào.” Lâm Kiệt trêu ghẹo.

“. . . . . Biết.” Đường Tô Trữ đảo tròn mắt.

“Vậy em còn không mau bày tỏ một chút?” Lâm Kiệt không hề có cái gọi là tạo áp lực.

Đường Tô Trữ bước qua, hôn nhẹ một cái lên má Lâm Kiệt.”Như vậy được rồi chứ?”

“Thế này giống trẻ con quá?” tiếng nói của Đồng Uy chen vào.

“Chính là. Yêu thì phải hôn môi chứ không nên nhẹ nhàng như vậy?” Toàn Tuấn Hi cũng đi vào cười nói.

“Nhanh hôn một cái đi, đồ ăn đều nướng chín rồi! Hôn xong lại đây ăn!” Thiện nghiêm chỉnh đứng sắp xếp bên ngoài cửa kính rộng mở, vẫy tay trên vỉa thịt nướng hô to.

Đường Tô Trữ bị trêu đến đỏ mặt, vội lấp liếm: “Không muốn mất thể diện trước mặt mấy người đâu! Ăn thịt nướng ăn thịt nướng thôi!” Nói xong bỏ chạy ra ngoài, không để ý mọi người trong phòng cười ầm ĩ.

“Jason, cậu chăm sóc Joe tốt a ghen, tớ rất muốn cướp người.” Toàn Tuấn Hi nháy mắt cười với Lâm Kiệt.

“Cậu cứ đoạt, nếu cậu chịu được sự ngu ngốc của A Trữ, có thể chăm sóc toàn diện cậu ấy, làm cho cậu ấy nguyện ý theo cậu, tớ đây không phản đối.” Lâm Kiệt cười to. Gã biết rõ Toàn Tuấn Hi không thể chịu được loại con trai ngu ngốc ghê tởm.

“Cậu ấy ngu ngốc lắm sao?” Đồng Uy hỏi.

“Đúng! Hoàn toàn ngu ngốc.”

“Cậu ta không phải thư kí của cậu sao?”

“Đúng vậy. Tớ chỉ dám đem công việc đơn giản giao cho cậu ấy thôi.”

“Cậu coi tiền như rác a?” Đồng Uy nói một câu tiếng Trung.

“Không có cách nào, gặp phải, tớ với cậu ấy. . . . .” Lâm Kiệt cũng dùng tiếng Trung đáp lại, tràn đầy tình cảm dịu dàng.

Mọi người vừa trò chuyện vừa mang đồ uống ra ngoài sân nhà rộng rãi.

“Hai đứa sẽ tính chuyện kết hôn chứ?” Ian hỏi.

“Không hẳn, nhìn cậu ấy xem.” Lâm Kiệt trả lời, tuy rằng gã đã nghĩ tới nhân cơ hội sang Mỹ này làm thủ tục kết hôn với bạn trai. Hai người bọn họ đều có quốc tịch Mỹ, chỉ thiếu điều chưa bàn bạc xem kết hôn ở bang nào.

“Jason, con thật sự đã thay đổi. . . . .” Tony thốt lên cảm thán, những người khác đều gật đầu. Trước kia Lâm Kiệt hiếm khi nghĩ đến chuyện phát triển tương lai cùng người yêu. . . . .

“Gặp phải đúng đối tượng. . . . .” Ánh mắt Toàn Tuấn Hi lộ ra vẻ hâm mộ.

“Chúng ta sớm hay muộn đều sẽ gặp được đúng người!” Đồng Uy quàng tay ôm cổ Tuấn Hi, động viên anh em mình cùng cố gắng.

“Đúng! Tựa như Ian cùng Tony, Jason cùng Joe vậy!” Toàn Tuấn Hi cũng dùng sức ôm ôm thắt lưng Đồng Uy, cổ vũ nhau.

“Được rồi mấy người! Nếu không qua ăn, thịt sẽ bị gió biển thổi lạnh mất!” Thiện cũng đành chịu mà mỉm cười.

Người một nhà liền không còn để ý tới sắc trời, khoảng cách từ bãi biển tới sân nhà cũng khá xa, ăn bữa tiệc thịnh soạn đầy thịt nướng, trò chuyện chủ đề trong nhà.

Mặc kệ tương lai như thế nào, giờ phút này, người nhà ở cạnh nhau, cho dù không cùng huyết thống, nhưng tình cảm lại như người thân. Từng thành viên đều vì gia đình cầu nguyện, hy vọng trong tương lai, nhà này còn có thể thêm vào dòng máu mới, ba anh em còn lại cũng có thể tìm được người yêu thương nhau đến trọn đời.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Ngoại truyện 1

Lão phu lão thê

Ở với nhau hơn hai năm, mọi nhất cử nhất động của Đường Tổ Trữ đều cùng Lâm Kiệt, rất phù hợp với cách gọi lão phu lão thê

Bọn họ tuy rằng không kết hôn, Đường Tổ Trữ mới gần ba mươi, hẳn phải đợi qua tuổi ba mươi mới kết hôn, nhưng trong công ty đã sớm coi họ là đôi chồng – chồng kiểu mẫu.

Nói bọn họ là chồng chồng kiểu mẫu, bọn họ cũng không phải chưa từng cãi nhau trước mặt dân thiên hạ, sở dĩ có thể phù hợp với miêu tả như lão phu lão thê, là bởi vì cả hai người quả thật có thể đầu giường cãi nhau cuối giường làm hòa, thấy vậy quần chúng bình thường hâm mộ không ngớt.

Này không, khi hai người ở công ty gây ồn ào. Toàn bộ nhân viên trong công ty đều chủ động lờ đi, bọn họ cãi nhau là chuyện cơm thường.

Giờ nghỉ trưa, Đường Tổ Trữ ở trong văn phòng Lâm Kiệt rỗng đến lật cả nóc nhà.

“Ăn ăn tiệc cứ nhiều như vậy? Mấy ngày nay tại sao anh cứ phải đi ăn cơm cùng người nào tên Hà Lê? Anh trả lời đi! Không phải anh muốn ngoại tình chứ? Hả?”

“A Trữ thân ái, anh đã nói qua với em rồi, Hà Lê cùng lắm chỉ là bạn bè bình thường, cậu ta đến thành S công tác, tốt xấu gì thì anh cũng nên tụ họp cùng bạn bè. Giống như em cũng có bạn bè thân đáng tin, anh chưa từng can thiệp việc em cùng Từ Đăng, Hải Thanh hay Diệu Quốc Minh cùng đi ăn cơm xem phim. Em có cần phải phản ứng kịch liệt như vậy không?” Lâm Kiệt lạnh lùng giải thích.

“Nếu là bằng hữu, kia tại sao không đề em đi cùng anh?”

“Bởi vì cậu ta nói chuyện thực ác độc, anh cũng không muốn A Trữ thân ái của anh bị tổn thương. . . . .” Lâm Kiệt lại bắt đầu ra vẻ phớt tình.

Kỳ thật không cần giả bộ, Lâm Kiệt thực sự rất đề ý. Gã rất sợ nếu A Trữ xuất hiện ở trước mặt Hà Lê, Hà Lê sẽ bắt đầu kể lể về bộ dạng của Lâm Kiệt những ngày đầu theo đuổi A Trữ, nhưng càng đáng sợ, nếu Hà Lê bật thốt lên chuyện bọn họ từng cùng giường, A Trữ chắc chắn sẽ phản ứng về việc này, Lâm Kiệt thật không dám tưởng tượng. Sự kiện tên cả lâm hai năm trước, vẫn là ký ức mới mẻ với Lâm Kiệt. . . . .

Đường Tổ Trữ nhủ này: “Em không sợ, trên thế giới này người nói chuyện ác độc bằng anh chắc cũng chỉ được vài người, em tin tưởng vào khả năng miễn dịch của mình. . . . .”

“Kia đề lần sau được không? Lần sau anh nhất định đưa em đi.” Lâm Kiệt không có thành ý miễn cưỡng đáp.

“Không được! Là lần này! Buổi tối nhất định phải đi cùng anh! Không thể để cho anh cùng hấn ta thông đồng lời khai được!” Đường Tổ Trữ cong miệng giận dữ trừng Lâm Kiệt.

Lâm Kiệt thở dài, bắt đầu cầu nguyện hôm nay có thể vượt qua bình yên.

“Vậy em để anh gọi điện trước cho cậu ấy bảo em sẽ đi cùng, được không? Để cậu ấy cũng rủ chồng cùng đi.”

“A? Hấn có chồng sao?” Đường Tổ Trữ tò mò.

Có tay Hà Lê gì đó tìm đến Lâm Kiệt, vừa lúc Lâm Kiệt đi toilet, Đường Tổ Trữ liền giúp Lâm Kiệt tiếp, biết Hà Lê là loại đàn ông thế nào. Nhưng Lâm Kiệt chưa từng đề cập qua Hà Lê đã có chồng!

“Uh, cậu ta cùng chồng kết hôn năm ngoái tại Anh. Khi cậu ấy làm lễ cưới, thì chúng ta họp ở Mĩ, không có cách nào đi dự hôn lễ cậu ấy được.”

“Oa. . . . .” Ánh mắt Đường Tổ Trữ phát ra hai hình trái tim bắn tới.

“Như vậy em còn muốn nghỉ ngơi anh với cậu ta có chuyện gì không hả?”

Đường Tổ Trữ lắc đầu, bắt quá lại lập tức gật đầu nói: “Ai biết hai người các anh có thể ngoại tình ở bên ngoài hay không a? ! Dù sao hôm nay em cũng sẽ đi cùng anh!”

“Ha! Em đúng là con quỷ nhỏ hay ghen!” Lâm Kiệt giễu cợt A Trữ.

“Ai bảo em yêu anh. . . . .”

Lâm Kiệt không cười, hơn hai năm qua, lần đầu nghe được câu nói này. . . . . Lâm Kiệt thiếu chút nữa rớt cằm.

“Em nói cái gì?”

“Chưa nói gì hết! Mau gọi điện thoại đi!” Đường Tổ Trữ đỏ mặt đưa di động của Lâm Kiệt qua.

Đáng giá! Cho dù nhường nhịn A Trữ vài bữa nữa cũng không sao! A Trữ rốt cục nói thương gã! Gã muốn reo hò! Gã muốn hát mừng!

Nhận di động, thuận tiện đem A Trữ kéo vào trong lòng ngực, ôm chặt lấy, Lâm Kiệt thật muốn cứ như vậy đem A Trữ nhào vào trong cơ thể gã.

“Mau gọi đi!” Đường Tổ Trữ thúc giục.

“Trước hết cho anh hôn một cái đã.” Lâm Kiệt chơi xấu.

“Anh là đồ biến thái đáng chết! Chúng ta đang ở văn phòng!” Đường Tổ Trữ phản kháng.

“Hôn một chút, sau đó anh sẽ gọi điện thoại ngay.” Lâm Kiệt trao đổi điều kiện.

“. . . . . Muốn hôn thì hôn mau! Hôn xong thì gọi luôn!” Đường Tổ Trữ bất đắc dĩ.

Lâm Kiệt một miếng hôn lên, gã thực hận hôm nay không thể là ngày nghỉ, lúc này đang ở trên giường, Đường Tổ Trữ câu kia nói yêu gã, khiến tâm tư gã bay bay nha. . . . .

Các vị nhìn xem, xin hỏi thế này có được tính là đầu giường cãi nhau cuối giường làm hòa mẫu mực không?

Buổi tối đi vào Thái Ngân Tiểu Cư.

Lâm Kiệt phát hiện Hà Lê đã đến trước, bên cạnh Hà Lê là một người đàn ông anh tuấn vô cùng, lập tức thu hút tầm mắt của Lâm Kiệt, trong lòng không khỏi tán thưởng, chăm chú nhìn người kia, căn bản không muốn dời tầm mắt.

Mu bàn chân liền truyền đến một cơn đau nhức.

Hóa ra Đường Tổ Trữ giận trừng mắt Lâm Kiệt, một cước dẫm nát mu bàn chân Lâm Kiệt.

Ánh mắt Đường Tổ Trữ đang muốn mắng Lâm Kiệt là đồ háo sắc, lại bị trai đẹp câu hồn mất rồi.

“Thân ái, không phải như em nghĩ,” Lâm Kiệt nắm tay Đường Tổ Trữ đi vào ngồi xuống đối diện Hà Lê, giới thiệu cho A Trữ: “Vị này chính là Hà Lê, ngoài ra vị này chắc chắn là một nửa của Hà Lê – Trần tiên sinh.”

“Đúng vậy! Chồng tôi là Trần Ngữ Xuyên, ông chủ lớn tung hoành trên thế giới.” Hà Lê cười phụ họa.

“Oa! Tung hoành thế giới. . . . .” ánh mắt sùng bái tuyệt không kín đáo của Đường Tổ Trữ phóng lên người Trần Ngữ Xuyên.

“Đây là bạn trai tôi Đường Tổ Trữ, cũng có thể gọi là A Trữ.” Lâm Kiệt cũng giới thiệu với hai người kia, thuận tay kéo Đường Tổ Trữ ngồi xuống.

“Hân hạnh! Đã từng được nghe Hà Lê nhắc về hai người.” Trần Ngữ Xuyên mỉm cười, nụ cười say mê chết người. Lâm Kiệt có chút thất lễ nhìn chăm chăm Trần Ngữ Xuyên.

“Này! Lâm Kiệt! Sao anh đến muộn như vậy? Nhìn xem, tôi đã muốn gọi một bàn đầy đồ ăn rồi.” Hà Lê có chút bất mãn. Lâm Kiệt làm gì mà cứ nhìn chồng cậu chăm chú như vậy?

Lâm Kiệt nhanh chóng tỉnh táo, trả lời: “Cũng không phải A Trữ, hôm nay thật sự rất bận, hôm nay cậu ấy phải hoàn thành công việc nên thời gian bị kéo dài.” Ánh mắt mang theo ý cười sùng bái.

“Haha! Hôm nay tôi mới có thể gặp được A Trữ !” Lời nói của Hà Lê mang ý cười sâu xa nhìn Đường Tổ Trữ.

“Đúng vậy! Từ Lâm Kiệt nói anh là bạn tốt của anh ấy, nhưng tôi cũng chưa từng gặp qua anh. Còn anh ấy cũng đã gặp một số bạn bè của tôi. . . . . Vậy hai người quen nhau như thế nào?”

Hồng! Đầu óc Lâm Kiệt nổ ra một chữ.

“Chúng ta quen nhau ở Dã Điểm a. Còn như thế nào? Anh ta không nói với cậu sao?” Hà Lê mắt liếc Lâm Kiệt một cái, không nghĩ tới tên Lâm Kiệt luôn giả bộ đến chết kia lại tư lự biến sắc, nét mặt cứng còng, có vẻ như đang toát mồ hôi lạnh.

Hà Lê vui vẻ. Không ngờ Lâm Kiệt chưa từng kể với Đường Tổ Trữ rằng Lâm Kiệt từng qua lại với cậu? Thật thích thú! Cậu rất muốn biết nếu Lâm Kiệt bị chinh, biểu hiện trên gương mặt gã sẽ tinh túy thế nào.

“Dã điểm?” , “Dã điểm!” Giọng điệu Trần Ngữ Xuyên mang ý nghi hoặc, giọng Đường Tổ Trữ mang sự ngạc nhiên, cùng thốt ra một câu không cùng ngữ điệu.

Hà Lê mỉm cười đáp lời chồng: “Dã Điểm là g_a_y bar nổi tiếng vô cùng ở thành S.”

“Hà. . . . . Em quen Lâm Kiệt khi nào?” Nụ cười của Trần Ngữ Xuyên không còn thấy nữa, nghiêm túc hỏi lại vợ.

“Cũng được ba năm. . . . .” Hà Lê vì trấn an Trần Ngữ Xuyên, hơi hơi lại gần Trần Ngữ Xuyên, đưa tay đặt lên đùi Trần Ngữ Xuyên vuốt nhẹ. Đường nhiên đây là động tác dưới mặt bàn, không ai nhìn thấy.

“Trước khi chúng ta gặp lại nhau?” Trần Ngữ Xuyên nhú mày.

“Đúng. . . . .”

“Vậy người này cũng là tình một đêm?”

Nhờ sự ăn ý giữa Trần Ngữ Xuyên và Hà Lê, Hà Lê thừa biết Trần Ngữ Xuyên đang hỏi gì.

Hà Lê trả lời điều gì cũng giữ thái độ thẳng thắn, Trần Ngữ Xuyên cũng hiểu được điều ấy. Nếu Trần Ngữ Xuyên muốn biết chuyện gì, Hà Lê sẽ nói thẳng, bởi vì dù cậu có chuyện gì cũng chỉ có mình Trần Ngữ Xuyên hiểu được.

“Đúng. . . . .” Hà Lê gật gù đầu, hoàn toàn không để ý tới cái chân Lâm Kiệt đá cậu ở dưới bàn ý bảo im lặng, tiếp tục nói: “Song chỉ có điều anh ta là tình nhiều đêm”

“Cái gì? !” Đường Tổ Trữ đập bàn đứng lên, phần nộ liễu chết nhìn chằm chằm Lâm Kiệt.

Trần Ngữ Xuyên không nổi nói Hà Lê, nắm chặt bàn tay Hà Lê trên đùi mình: “Nếu chúng ta sớm gặp lại thì tốt rồi. . . . .”

“Từ Lâm Kiệt! Anh khai rõ cho tôi!” Đường Tổ Trữ tức giận.

“A Trữ, cậu ngồi xuống, để tôi kể với cậu.” Hà Lê vẻ mặt ôn hòa đáp.

“Bạn tôi cái gì? Căn bản là. . . . . Chính là. . . . .” Đường Tổ Trữ giận đến nghẹn lời, tạm thời nghĩ không ra từ để hình dung, hấn muốn nói gian phu dâm phụ nhưng như vậy lời nói sẽ tổn thương người khác, hấn căn bản nói không nên lời. đành phải ngồi xuống.

“Đường Tổ Trữ, Lâm Kiệt là đuổi theo cậu không được, mới đến Dã Điểm uống rượu giải sầu, gặp phải tôi, anh ta còn gọi tôi là A Trữ. Cậu nói tôi xem, ai bị so sánh bất lợi?”

“A?” Con tức của A Trữ mau chóng đi qua. Nhưng trong lòng lại buồn, dù sao Lâm Kiệt cũng từng có quan hệ với người này.

“Khi đó anh ấy yêu cậu nhưng không chiếm được người cậu, cậu nghĩ coi anh ấy phải làm sao lúc bấy giờ? Nói thì có chút khó nghe, tôi còn là thể thân của cậu khi đấy. Nhìn anh ấy đối với cậu dụng tâm thiện khổ, tôi mới cảm thấy người này có thể trở thành bạn. Sau đó chúng tôi cũng chỉ là bạn bè thuần túy mà thôi, chẳng qua nhờ trên giường mà quen biết.

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Ngoại truyện 2

Khi tôi biết anh ấy rút cuộc đã ở cùng một chỗ với cậu, tôi cũng mừng thay anh ấy.”

Hà Lê nói xong thoải mái, nhưng Trần Ngữ Xuyên nghe lại đau lòng, mỗi lần Hà Lê nhắc tới một đoạn của quá khứ, Trần Ngữ Xuyên chung quy ở trong lòng tám trăm đến nghìn lần thăng khôn họ Lương, lần này cũng không ngoại lệ.

Đường Tô Trữ cơ bản là hết chỗ nói rồi. Hắn căn bản không hiểu được cũng không hề biết ba năm trước Lâm Kiệt đã yêu hắn. . . . .

Nhìn sang Lâm Kiệt, bản mặt Lâm Kiệt đang căng ra như tảng đá, sắc mặt không chút thay đổi.

Lâm Kiệt chưa từng nói là yêu hắn từ bao giờ, chính hắn cũng chưa từng nghĩ đến vấn đề như vậy.

Bữa cơm tiệc này còn chưa bắt đầu, đã khiến mọi người, ngoại trừ Hà Lê, không lòng dạ nào để ý đến mỹ thực trước mắt.

Nhưng thật ra bản thân Hà Lê thật vui vẻ ăn uống, liên tiếp gấp thức ăn cho chồng mình Trần Ngữ Xuyên, lại nhìn Đường Tô Trữ trước mắt làm mình làm mẩy, thi thoảng lại ném một hai ánh mắt vô cùng lo lắng cho Lâm Kiệt, còn có trước sau không nói được lời nào nữa, còn Lâm Kiệt về mặt cứng ngắc thì nhìn chằm chằm Trần Ngữ Xuyên anh tuấn cùng thức ăn trước mặt.

Cái nhìn của Trần Ngữ Xuyên đương nhiên cũng để ý được hết hành động của hai người trước mặt, liền thì thầm bên tai Hà Lê: “Mấy câu chúng ta vừa nói dường như không đúng thời điểm nha, khiến tình nhân bọn họ xấu hổ như vậy. . . . . Em nghĩ cách nào hòa giải một chút đi?”

Không nghĩ tới, câu nói của Hà Lê thật kinh người: “Nếu chúng ta đều tập chung một chỗ, có muốn chơi trò đổi vợ không?”

Chỉ trong nháy mắt sau! Hà Lê, Đường Tô Trữ bị ôm chặt cách biệt.

“Không được!” Trần Ngữ Xuyên nhanh chóng ôm Hà Lê, Lâm Kiệt vội vàng ôm Đường Tô Trữ đồng thanh trách mắng Hà Lê.

“Sao phải thế? Tôi chỉ hay nói giỡn thôi!”

“Loại việc này có thể nói giỡn được sao? ! Hà Lê chết tiệt! Cậu không cần đem A Trữ nhà tôi đi phá hủy!”

“Bằng không thì foursome đi?” Hà Lê tiếp tục khôi hài.

“Chém đầu cậu đi! Trần Ngữ Xuyên! Mau đưa vợ anh về! Sao tôi lại không nhận ra cậu ta là người xấu cơ chứ? Đừng làm A Trữ thuần khiết của tôi bị ô nhiễm!” Lâm Kiệt gằn giọng.

Đường Tô Trữ được ôm trong lòng Lâm Kiệt, ấm áp dễ chịu, cái gì cũng không so đo . . . . .

Thật sự, dù là chuyện gì cũng không so đo .

Hóa ra Lâm Kiệt đã sớm yêu hắn như vậy, bản thân hắn khi ấy vẫn cho là gã chỉ chơi đùa mình thôi. . . . .

Tuy rằng Từ Lâm Kiệt nhìn thấy người đẹp cũng dễ giờ trò đào hoa, nhưng Từ Lâm Kiệt cũng dung túng chính hắn ngắm nhìn mỹ nữ còn phải nghe hắn bình luận loạn xạ. . . . .

Hà Lê vừa nói đổi vợ, Từ Lâm Kiệt liền nóng nảy, còn hung ác. . . . .

Ý cười âm áp của Đường Tô Trữ không khỏi hiện lên chân mày, an tâm nằm trong lòng Lâm Kiệt, không ngờ đã bắt đầu cảm thấy đối. . . . .

“Từ Lâm Kiệt, đã đói bụng. . . . .”

Lâm Kiệt lúc này mới cúi đầu trông bà xã, ôn nhu nói: “Vệ ăn một chút gì đi.”

Hai người kia cứ như vậy gấp thức ăn cho nhau không còn để ý đến ai nữa.

Trần Ngữ Xuyên lắc đầu, vuốt lưng Hà Lê, lại ở bên tai thì thầm: ”Phương pháp loại này đại khái cũng chỉ có em nghĩ ra được.”

Hà Lê cũng lại gần Trần Ngữ Xuyên hết mức mà kể tai nói nhỏ: “Làm luật sư nhất định phải nhìn đúng nhược điểm của đối phương để công kích, yêu cầu một phát trúng đích, nếu không chẳng phải sẽ uống phí bao nhiêu năm kinh nghiệm làm luật sư của em sao.”

“Có thật là của em không?”

“Đương nhiên!”

Bữa cơm này, lại bị Hà Lê phá lần nữa, mọi người vẫn là xây dựng được không khí thân mật, tình hữu nghị bắt đầu được vun đắp.

Sau khi ăn xong liền chia tay Hà Lê cùng Trần Ngữ Xuyên. Về đến nhà, Đường Tô Trữ bắt đầu chủ động trêu chọc Lâm Kiệt, ngoài miệng không ngừng gọi Từ Lâm Kiệt Từ Lâm Kiệt.

Khiến dục hòa của Lâm Kiệt tăng cao.

“Em làm sao vậy? Sao lại nhiệt tình như vậy?” Lâm Kiệt hôn trả.

“Em mới muốn hỏi anh làm sao vậy, làm sao mặt cứ xụ xuống?” Đường Tô Trữ vội vàng cởi bỏ quần áo Lâm Kiệt.

Bởi vì chuyện của Hà Lê, anh sợ em khỏi bình truy tội, cho nên vẫn giả bộ hung ác như vậy, để em không dám hỏi đến anh. . . . . Lâm Kiệt trong lòng nghĩ như thế, nhưng không dám nói ra.

“Không có gì. . . . .”

“Có phải bị em phát hiện anh đã yêu em từ lâu, nên anh cảm thấy mất mặt không?” Đường Tô Trữ lại bắt đầu mượn miệng Lâm Kiệt tiếp lời.

Lâm Kiệt thầm cười trộm, biết thời biết thế : “Em đừng nói, anh không nhận đâu. . . . .” Phương pháp bác bỏ thông thường so với chấp thuận công khai có khi còn được đối phương tín nhiệm. . . . . Ha ha. . . . .

Đường Tô Trữ khăng khăng ăn lấy Lâm Kiệt nói một đàng làm một nẻo này.

“Em biết là được rồi. . . . . Nguyên lai anh đã yêu em sớm như vậy. . . . .”

“Thời điểm 囡囡 này em chuyên tâm một chút được không?” Lâm Kiệt làm bộ không kiên nhẫn.

“Kiệt. . . . .”

Tiếng gọi dịu dàng từ miệng Đường Tô Trữ thoát ra, sống lưng Lâm Kiệt mềm nhũn. . . . .

Mẹ nó tên nhóc này học được chiêu đó từ khi nào, so với việc gọi hán Tử Lâm Kiệt thì thực mất hồn! Làm cho gã thiếu chút nữa bay hồn!

“Làm gì vậy?”

“Hôm nay để em tới, được không?”

“Em chán chắc sao? Không chê mệt chứ?”

“Chắc chắn! Tuyệt không ngại mệt!”

Lâm Kiệt nhìn ánh mắt ngập tràn dục vọng say đắm của Đường Tô Trữ, tên nhóc này mấy lần trước được làm số 1, mới làm chưa đến nửa chừng đã bắt đầu kêu mệt. . . . .

“Kiệt. . . . .”

Thanh âm êm ái kia của A Trữ thật sự làm cho tâm tư của Lâm Kiệt tan chảy, 囡囡 bị chấn động mạnh mẽ.

“Cho dù em ngại mệt, hôm nay anh cũng không giúp em” Lâm Kiệt sùng nịch nói nhỏ .

“Kiệt ~ em yêu anh mà. . . . .”

Những lời này càng thêm lực sát thương. Thậm chí Lâm Kiệt cảm thấy được ngay cả cơ thể cũng bắt đầu trống rỗng .

Bị đặt ở trên giường hôn rồi liếm rồi gọi, trước kia Lâm Kiệt có làm số 0 thì khi đó cũng không cảm nhận được nhu cầu nóng bỏng như hiện tại.

Đường Tô Trữ quả thật là đem Lâm Kiệt dùng ở trên người, hoàn toàn từ đầu tới cuối làm trên người Lâm Kiệt.

Phải nói, hán hôm nay, bởi vì lời nói của Hà Lê kia, hiểu được trọn vẹn bao nhiêu yêu thương mà Lâm Kiệt giành cho hán, hơn nữa còn là gần như yêu hán từ lần đầu gặp mặt. Bắt đầu tự mình giải thích, lần đầu tiên qua đêm Lâm Kiệt dùng tay để khiến hán không vui, tự nghĩ thành Lâm Kiệt không muốn làm hán bị thương, cho nên chỉ dùng ngón tay nói rộng hán, mà Lâm Kiệt sau đó còn nhắm vào hán là muốn thu hút sự chú ý của hán. . . . . Trong lòng tình yêu giành cho Lâm Kiệt bay thẳng lên, hán chỉ có thể dùng 囡囡 để thể hiện bản thân yêu Lâm Kiệt đến nhường nào, cho nên lần này tuyệt đối không thể kêu mệt!

Tràn ngập ý tình nồng đậm phủ lên thân thể to lớn của Lâm Kiệt, thương thức biểu tình mê người của Lâm Kiệt khi nhú mảy kìm nén dục vọng, vỗ về Lâm Kiệt, đùa với Lâm Kiệt khiến cho Lâm Kiệt kéo căng hai chân yêu cầu hán tiến vào. . . . .

Toàn bộ hết thấy Lâm Kiệt, đều khiến Đường Tô Trữ vui sướng không thôi!

Cố gắng hoàn toàn có thể được báo đáp!

Chỉ xem bộ dạng lười nhác của Lâm Kiệt sau đó, Đường Tô Trữ liền cảm thấy loại mỗi một này thật sự rất đáng giá! Lập tức quyết định từ nay về sau rèn luyện thể lực thật tốt, tương lai hầu hạ lão công cho phải!

Hai người rút cuộc cũng đứng dậy cùng đi tắm, Đường Tổ Trữ còn phi thường lo lắng hỏi Lâm Kiệt.

“Kiệt. . . . . Có đau không?”

“Có.”

“Kia làm sao bây giờ?” Đường Tổ Trữ khóc lóc thảm thiết.

“Em muốn hỏi hiện tại xử lý chỗ đau của anh thế nào, hay là hỏi về sau anh còn để em làm nữa hay không?”

“. . . . . Cả hai. . . . .” Đường Tổ Trữ ngập ngừng.

“Tắm rửa sạch sẽ lại đã xoa thuốc đằng sau, về sau em đương nhiên có thể làm. Làm rất khá, anh cũng rất thoải mái.” Lâm Kiệt chân thành nói.

“Thật sao?” Mắt Đường Tổ Trữ lóe sáng, nhưng trong nháy mắt lại âm đạm: “Nhưng anh sẽ đau a!”

“Rất lâu anh không chạm vào nơi đó , đương nhiên sẽ đau, về sau nếu thường dùng, lâu sẽ thành thói quen, không có việc gì đâu. Em không phải như vậy sao?” Lâm Kiệt cười khẽ.

“Kiệt. . . . .” Lại là tiếng kêu mềm dịu loại này.

“Em gọi anh như vậy, so với việc gọi Từ Lâm Kiệt còn khiến anh xúc động hơn. . . . .”

Cơ thể hai người 交, Đường Tổ Trữ ôm chặt Lâm Kiệt.

“Kiệt. . . . .”

“Ừ?”

“Em yêu anh.”

“A Trữ, anh cũng yêu em.”

Lâm Kiệt vui sướng gắt gao ôm Đường Tổ Trữ.

Cuối cùng em cũng xác định là yêu anh, tiểu tổ tông của anh!

Bạn đang đọc truyện *Sắc Lang Thượng Sai Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.